

Poznámky k přednášce Kvantová elektrodynamika

PřF MU v Brně, říjen 1998 - leden 1999

Michal Lenc

1. Interakce elektromagnetického záření s atomy.

1.1. Fermiho zlaté pravidlo.

Vyjdeme od interakční reprezentace. Předpokládáme, že hamiltonián je složen ze dvou částí $\hat{H} = \hat{H}_0 + \hat{V}$, \hat{H}_0 je na čase nezávislá základní část (neporušený hamiltonián), \hat{V} je interakční část, která může explicitně záviset na čase (porucha). Platí

$$\hat{H}_{int} = \exp\left(\frac{i}{\hbar}\hat{H}_0 t\right) \hat{V} \exp\left(-\frac{i}{\hbar}\hat{H}_0 t\right) \quad , \quad |\Psi_{int}\rangle = \exp\left(\frac{i}{\hbar}\hat{H}_0 t\right) |\Psi\rangle \quad ,$$

$$i\hbar \frac{\partial}{\partial t} |\Psi_{int}\rangle = \hat{H}_{int} |\Psi_{int}\rangle \quad , \quad |\Psi_{int}(t)\rangle = \hat{S}(t,0) |\Psi_{int}(0)\rangle \quad ,$$

$$\hat{S}(t,0) = \hat{1} - \frac{i}{\hbar} \int_0^t \hat{H}_{int}(t_1) dt_1 - \frac{1}{\hbar^2} \int_0^t \hat{H}_{int}(t_1) \int_0^{t_1} \hat{H}_{int}(t_2) dt_2 dt_1 + \dots$$

Jako bázi zvolíme vlastní vektory hamiltoniánu \hat{H}_0

$$\hat{H}_0 |\Phi_n\rangle = E_n |\Phi_n\rangle \quad , \quad |\Psi_{int}(t)\rangle = \sum_n c_n(t) |\Phi_n\rangle \quad ,$$

$$|\Psi\rangle = \exp\left(-\frac{i}{\hbar}\hat{H}_0 t\right) |\Psi_{int}(t)\rangle = \sum_n c_n(t) \exp\left(-\frac{i}{\hbar}E_n t\right) |\Phi_n\rangle \quad ,$$

$$|\Psi\rangle = \exp\left(-\frac{i}{\hbar}\hat{H}_0 t\right) \hat{S}(t,0) |\Psi_{int}(0)\rangle =$$

$$\sum_n \sum_m c_m(0) \exp\left(-\frac{i}{\hbar}E_n t\right) |\Phi_n\rangle \langle \Phi_n | \hat{S}(t,0) | \Phi_m\rangle \quad .$$

Promítnutím do $|\Phi_k\rangle$ dostáváme pro $c_k(t)$

$$c_k(t) = \sum_n c_n(0) \langle \Phi_k | \hat{S}(t,0) | \Phi_n\rangle \quad , \quad V_{kn}(t) = \langle \Phi_k | \hat{V}(t) | \Phi_n\rangle \quad ,$$

$$c_k(t) = \sum_n c_n(0) \left\{ \delta_{kn} - \frac{i}{\hbar} \int_0^t V_{kn}(t_1) \exp\left(\frac{i}{\hbar}(E_k - E_n)t_1\right) dt_1 - \frac{1}{\hbar^2} \sum_m \int_0^t V_{km}(t_1) \exp\left(\frac{i}{\hbar}(E_k - E_m)t_1\right) \int_0^{t_1} V_{mn}(t_2) \exp\left(\frac{i}{\hbar}(E_m - E_n)t_2\right) dt_2 dt_1 + \dots \right\} .$$

Předpokládejme, že v čase $t = 0$ je soustava v určitém stavu (počátečním) $|\Phi_i\rangle$, takže pro koeficienty $c_k(0) = \delta_{ik}$. Počítejme pravděpodobnost přechodu do (konečného) stavu $|\Phi_f\rangle$ různého od $|\Phi_i\rangle$, tedy koeficient $c_f(t)$. Přidaný index i zvyrazňuje, že počítáme přechod z tohoto počátečního stavu. Předpokládejme dále harmonický průběh časové závislosti $V(t)$

$$\hat{V}(t) = \hat{F} \exp(-i\omega t) + \hat{F}^+ \exp(i\omega t) \quad .$$

S označením $\hbar\omega_{fi} = E_f - E_i$ pak máme v prvním přiblížení

$$c_{fi}(t) = -\frac{i}{\hbar} \int_0^t V_{fi}(t_1) e^{i\omega_{fi}t_1} dt_1 =$$

$$-\frac{1}{\hbar} F_{fi} \frac{\exp(i(\omega_{fi} - \omega)t) - 1}{\omega_{fi} - \omega} - \frac{1}{\hbar} F_{if}^* \frac{\exp(i(\omega - \omega_{if})t) - 1}{\omega - \omega_{if}} \quad .$$

Pravděpodobnost přechodu za jednotku času je dána výrazem

$$w_{fi} = \lim_{t \rightarrow \infty} \frac{|c_{fi}(t)|^2}{t} \quad .$$

S využitím vztahu

$$\delta(\alpha) = \lim_{t \rightarrow \infty} \frac{\sin^2(\alpha t)}{\pi t \alpha^2}$$

dostáváme

$$w_{fi} = \frac{2\pi}{\hbar} \left[|F_{fi}|^2 \delta(E_f - E_i - \hbar\omega) + |F_{if}|^2 \delta(E_i - E_f - \hbar\omega) \right] \quad .$$

Při přechodech do finálního stavu, který leží ve spojitěm spektru s hustotou stavů $d\nu_f = \rho(E_f) dE_f$ počítáme hustotu pravděpodobnosti přechodu za jednotku času dw_{fi}

$$dw_{fi} = \frac{2\pi}{\hbar} |F_{fi}|^2 \left(\delta(E_f - E_i - \hbar\omega) + \delta(E_f - E_i + \hbar\omega) \right) \rho(E_f) dE_f \quad .$$

1.2. Základní popis elektromagnetického pole.

Klasicky je elektromagnetické pole popsáno vektory intenzity a indukce elektrického a magnetického pole. Tyto vektory vyhovují Maxwellovým rovnicím

$$\text{rot } \vec{E} = - \frac{\partial \vec{B}}{\partial t} \quad , \quad \text{div } \vec{D} = \rho \quad ,$$

$$\text{rot } \vec{H} = \vec{j} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} \quad , \quad \text{div } \vec{B} = 0 \quad .$$

Zavedeme-li pro popis elektromagnetického pole vektorový a skalární potenciál

$$\vec{B} = \text{rot } \vec{A} \quad , \quad \vec{E} = - \vec{\nabla} \phi - \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} \quad ,$$

máme pro něj v prostředí bez disperse rovnice

$$\Delta \phi + \frac{\partial}{\partial t} \operatorname{div} \vec{A} = - \frac{\rho}{\epsilon_0 \epsilon} ,$$

$$\Delta \vec{A} - \epsilon \mu \epsilon_0 \mu_0 \frac{\partial^2 \vec{A}}{\partial t^2} - \nabla (\operatorname{div} \vec{A} + \epsilon \mu \epsilon_0 \mu_0 \frac{\partial \phi}{\partial t}) = - \mu \mu_0 \vec{j} .$$

S využitím kalibrační transformace

$$\vec{A} \rightarrow \vec{A} + \vec{\nabla} \psi , \quad \phi \rightarrow \phi - \frac{\partial \psi}{\partial t}$$

dostáváme pro potenciály vlnovou rovnici

$$\epsilon_0 \mu_0 = \frac{1}{c^2} , \quad \epsilon \mu = n^2 , \quad \operatorname{div} \vec{A} + \frac{n^2}{c^2} \frac{\partial \phi}{\partial t} = 0 ,$$

$$\Delta \phi - \frac{n^2}{c^2} \frac{\partial^2 \phi}{\partial t^2} = - \frac{\rho}{\epsilon_0 \epsilon} ,$$

$$\Delta \vec{A} - \frac{n^2}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{A}}{\partial t^2} = - \mu \mu_0 \vec{j} .$$

Z Maxwellových rovnic odvodíme pro hustotu toku energie výraz

$$\operatorname{div} (\vec{H} \times \vec{E}) = \vec{H} \frac{\partial \vec{B}}{\partial t} + \vec{E} \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} + \vec{j} \vec{E} .$$

Na pravé straně vystupuje kromě vykonané práce časová změna hustoty energie. V prostředí s disperzí musíme psát

$$\vec{E} = \frac{1}{2} (\vec{e} + \vec{e}^*) , \quad \vec{D} = \frac{1}{2} (\vec{d} + \vec{d}^*) ,$$

$$\vec{e}(t) = \vec{e}_0(t) e^{-i\omega t} = \int \vec{e}_0(\alpha) e^{-i(\alpha+\omega)t} \frac{d\alpha}{2\pi} ,$$

$$\vec{d}(t) = \vec{d}_0(t) e^{-i\omega t} = \epsilon_0 \int \epsilon(\alpha+\omega) \vec{e}_0(\alpha) e^{-i(\alpha+\omega)t} \frac{d\alpha}{2\pi}$$

a obdobně pro magnetické pole

$$\vec{B} = \frac{1}{2} (\vec{b} + \vec{b}^*) , \quad \vec{H} = \frac{1}{2} (\vec{h} + \vec{h}^*) ,$$

$$\vec{h}(t) = \vec{h}_0(t) e^{-i\omega t} = \int \vec{h}_0(\alpha) e^{-i(\alpha+\omega)t} \frac{d\alpha}{2\pi} ,$$

$$\vec{b}(t) = \vec{b}_0(t) e^{-i\omega t} = \mu_0 \int \mu(\alpha+\omega) \vec{h}_0(\alpha) e^{-i(\alpha+\omega)t} \frac{d\alpha}{2\pi} .$$

Rozvoj integrandu kolem $\alpha=0$ upravíme na tvar

$$(\alpha + \omega) \epsilon(\alpha + \omega) = -\omega^2 \frac{d\epsilon}{d\omega} + \frac{d\omega \epsilon(\omega)}{d\omega} (\alpha + \omega) + \frac{1}{2!} \frac{d^2 \omega \epsilon(\omega)}{d\omega^2} \alpha^2 + \dots ,$$

$$(\alpha + \omega) \mu(\alpha + \omega) = -\omega^2 \frac{d\mu}{d\omega} + \frac{d\omega \mu(\omega)}{d\omega} (\alpha + \omega) + \frac{1}{2!} \frac{d^2 \omega \mu(\omega)}{d\omega^2} \alpha^2 + \dots .$$

To nám umožní získat přibližné vyjádření

$$\frac{\partial \vec{d}(t)}{\partial t} = i \epsilon_0 \omega^2 \frac{d\epsilon(\omega)}{d\omega} \vec{e}(t) + \epsilon_0 \frac{d\omega \epsilon(\omega)}{d\omega} \frac{\partial \vec{e}(t)}{\partial t} ,$$

$$\frac{\partial \vec{b}(t)}{\partial t} = i \mu_0 \omega^2 \frac{d\mu(\omega)}{d\omega} \vec{h}(t) + \mu_0 \frac{d\omega \mu(\omega)}{d\omega} \frac{\partial \vec{h}(t)}{\partial t} .$$

Pro hustotu energie pak máme konečný výraz

$$W = \frac{1}{2} \left(\epsilon_0 \frac{d(\omega \epsilon)}{d\omega} E^2 + \frac{1}{\mu_0 \mu^2} \frac{d(\omega \mu)}{d\omega} B^2 \right) .$$

Z Maxwellových rovnic odvodíme pro hustotu toku impulzu výraz

$$\vec{E} \cdot \text{div} \vec{D} - \vec{B} \times \text{rot} \vec{H} - \vec{D} \times \text{rot} \vec{E} = \vec{D} \times \frac{\partial \vec{B}}{\partial t} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} \times \vec{B} + \vec{j} \times \vec{B} + \rho \vec{E} .$$

Na pravé straně vystupuje kromě hustoty Lorentzovy síly časová změna hustoty impulzu.

Řešení vlnové rovnice pro vektorový potenciál ve tvaru rovinné vlny dává

$$\vec{A} = 2N \vec{e} \cos(\omega t - \vec{k} \vec{r}) , \quad \vec{E} = 2N \omega \vec{e} \sin(\omega t - \vec{k} \vec{r}) ,$$

$$\vec{B} = 2N (\vec{k} \times \vec{e}) \sin(\omega t - \vec{k} \vec{r}) ,$$

$$\vec{e} \cdot \vec{k} = 0 , \quad |\vec{k}| = \frac{n\omega}{c} .$$

Normovací podmínku pro vektorový potenciál odpovídající jednomu fotonu napíšeme jako

$$\lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_0^T dt \int_V dV W = \hbar \omega .$$

Po dosazení dostaneme pro normovací konstantu N

$$N = \left[\frac{\hbar}{2 \epsilon_0 \omega V \frac{\epsilon d(\omega n)}{n d\omega}} \right]^{1/2} .$$

S uvedenou hodnotou normovací konstanty N je impulz fotonu střední hodnotou veličiny úměrné Poyntingovu vektoru

$$\lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_0^T dt \int_V dV \frac{1}{c^2} \frac{dn\omega}{d\omega} \vec{E} \times \vec{H} = \frac{\hbar \omega}{c} \frac{\vec{k}}{k} .$$

Obecné řešení vlnové rovnice teď budeme psát jako

$$\hat{A} = \sum_{\substack{\vec{k} \\ \sigma=1,2}} N_k \vec{e}_{\vec{k},\sigma} \left(\hat{a}_{\vec{k},\sigma} e^{i\vec{k}\vec{r}} + \hat{a}_{\vec{k},\sigma}^+ e^{-i\vec{k}\vec{r}} \right) ,$$

kde amplitudy jsou dány vztahem

$$\hat{a}_{\vec{k},\sigma} = \hat{a}_{\vec{k},\sigma}(0) e^{-i\omega_k t} , \quad \hat{a}_{\vec{k},\sigma}^+ = \hat{a}_{\vec{k},\sigma}^+(0) e^{i\omega_k t} .$$

Dosažením do výrazu pro energii dostáváme Hamiltonův operátor

$$\hat{H} = \frac{1}{2} \sum_{\substack{\vec{k} \\ \sigma=1,2}} \hbar \omega_k \left(\hat{a}_{\vec{k},\sigma} \hat{a}_{\vec{k},\sigma}^+ + \hat{a}_{\vec{k},\sigma}^+ \hat{a}_{\vec{k},\sigma} \right) ,$$

S využitím komutačních relací

$$[\hat{a}_{\vec{k},\sigma} , \hat{a}_{\vec{k}',\sigma'}^+] = \delta_{\vec{k},\vec{k}'} \delta_{\sigma,\sigma'}$$

pak má Hamiltonián tvar

$$\hat{H} = \sum_{\substack{\vec{k} \\ \sigma=1,2}} \hbar \omega_k \left(\hat{a}_{\vec{k},\sigma}^+ \hat{a}_{\vec{k},\sigma} + \frac{1}{2} \right) .$$

Obdobně pro operátor impulzu

$$\hat{P} = \sum_{\substack{\vec{k} \\ \sigma=1,2}} \frac{\hbar \omega_k}{c} \frac{\vec{k}}{k} \left(\hat{a}_{\vec{k},\sigma}^+ \hat{a}_{\vec{k},\sigma} + \frac{1}{2} \right) .$$

1.3. Kreační a anihilační operátory.

Zavedení anihilačního operátoru \hat{a} a kreačního operátoru \hat{a}^+ vedlo k vyjádření hamiltoniánu pomocí operátoru počtu fotonů $\hat{N} = \hat{a}^+ \hat{a}$ (pojmenování vyplyne z dalšího). Základem pro další úvahy bude chování vlastních vektorů operátoru \hat{N} při působení operátorů \hat{a} a \hat{a}^+ . Označíme vlastní vektory a vlastní hodnoty jako $\hat{N}|n\rangle = n|n\rangle$, $\langle n|n\rangle = 1$ a dále zavedeme vektory $|u\rangle = \hat{a}|n\rangle$ a $|v\rangle = \hat{a}^+|n\rangle$. Potom

$$\hat{N}|u\rangle = \hat{a}^+ \hat{a} \hat{a}|n\rangle = \hat{a}(\hat{a}^+ \hat{a} - \hat{1})|n\rangle = (n-1)|u\rangle ,$$

$$\hat{N}|v\rangle = \hat{a}^+ \hat{a} \hat{a}^+|n\rangle = \hat{a}^+(\hat{a}^+ \hat{a} + \hat{1})|n\rangle = (n+1)|v\rangle .$$

Musí tedy být také $|u\rangle$ a $|v\rangle$ vlastními vektory operátoru \hat{N}

$$|u\rangle = c_u |n-1\rangle , \quad \langle u|u\rangle = |c_u|^2 \langle n-1|n-1\rangle = |c_u|^2$$

$$\langle u|u\rangle = \langle n|\hat{a}^+ \hat{a}|n\rangle = n \langle n|n\rangle = n ,$$

$$|v\rangle = c_v |n+1\rangle , \quad \langle v|v\rangle = |c_v|^2 \langle n+1|n+1\rangle = |c_v|^2$$

$$\langle v|v\rangle = \langle n|\hat{a} \hat{a}^+|n\rangle = \langle n|(\hat{a}^+ \hat{a} + \hat{1})|n\rangle = (n+1) \langle n|n\rangle = n+1 .$$

Zvolíme-li fázový faktor tak, že c_u a c_v jsou reálné, dostáváme

$$\hat{a}|n\rangle = \sqrt{n}|n-1\rangle, \quad \hat{a}^+|n\rangle = \sqrt{n+1}|n+1\rangle.$$

Pro zdůvodnění názvů operátorů zbývá ukázat, že n je celé nezáporné číslo. Uvažujme výraz

$$\langle n|\hat{a}^{+k}\hat{a}^k|n\rangle = n\langle n-1|\hat{a}^{+(k-1)}\hat{a}^{(k-1)}|n-1\rangle = \dots = \\ n(n-1)\dots(n-k+1) \geq 0, \quad k = 1, 2, \dots$$

To nelze splnit jinak, než volbou $n = 0, 1, 2, \dots$

1.4. Interakční hamiltonián (nerelativisticky), emise a absorpce světla.

Interakční hamiltonián elektronu a elektromagnetické vlny je

$$\hat{H}_{int} = -\frac{e}{m}\hat{A}\hat{p} + \frac{e^2}{2m}\hat{A}^2 - \frac{e\hbar}{2ms}\hat{s} \text{rot} \hat{A}.$$

Po dosazení za vektorový potenciál dostáváme

$$\hat{H}_{int} = \hat{H}_{int}^{(1)} + \hat{H}_{int}^{(2)},$$

kde

$$\hat{H}_{int}^{(1)} = -\frac{e}{m}\sum_{\vec{k},\sigma} N_k \left(\hat{a}_{\vec{k},\sigma} e^{i\vec{k}\vec{r}} + \hat{a}_{\vec{k},\sigma}^+ e^{-i\vec{k}\vec{r}} \right) \vec{e}_{\vec{k},\sigma} \cdot \hat{p} - \\ \frac{ie\hbar}{2m}\sum_{\vec{k},\sigma} N_k \frac{\hat{s}}{s} \cdot (\vec{k} \times \vec{e}_{\vec{k},\sigma}) \left(\hat{a}_{\vec{k},\sigma} e^{i\vec{k}\vec{r}} - \hat{a}_{\vec{k},\sigma}^+ e^{-i\vec{k}\vec{r}} \right)$$

a

$$\hat{H}_{int}^{(2)} = \frac{e^2}{2m}\sum_{\vec{k},\sigma} \sum_{\vec{k}',\sigma'} N_k N_{k'} \vec{e}_{\vec{k},\sigma} \vec{e}_{\vec{k}',\sigma'} \left(\hat{a}_{\vec{k},\sigma} \hat{a}_{\vec{k}',\sigma'} e^{i(\vec{k}+\vec{k}')\vec{r}} + \right. \\ \left. \hat{a}_{\vec{k},\sigma} \hat{a}_{\vec{k}',\sigma'}^+ e^{i(\vec{k}-\vec{k}')\vec{r}} + \hat{a}_{\vec{k},\sigma}^+ \hat{a}_{\vec{k}',\sigma'} e^{-i(\vec{k}-\vec{k}')\vec{r}} + \hat{a}_{\vec{k},\sigma}^+ \hat{a}_{\vec{k}',\sigma'}^+ e^{-i(\vec{k}+\vec{k}')\vec{r}} \right).$$

Při výpočtu emise a absorpce světla budeme uvažovat pouze jednofotonové procesy. Počáteční $|i\rangle$ a koncový $|f\rangle$ stav při emisi nebo absorpci jsou

$$|i\rangle = |e\rangle_{atom} |n_{\vec{k},\sigma}\rangle_{rad}, \quad |f\rangle = |b\rangle_{atom} |n_{\vec{k},\sigma}+1\rangle_{rad}, \\ |i\rangle = |b\rangle_{atom} |n_{\vec{k},\sigma}\rangle_{rad}, \quad |f\rangle = |e\rangle_{atom} |n_{\vec{k},\sigma}-1\rangle_{rad}.$$

Pro maticové elementy dostáváme při zanedbání spinové interakce výrazy

$$\begin{aligned}
\langle f | \hat{H}_{int}^{(1)} | i \rangle &= \\
& - \frac{e}{m} \left[\frac{\hbar}{2 \epsilon_0 \omega_k V} \right]^{1/2} (n_{\vec{k},\sigma} + 1)^{1/2} \langle b | e^{-i\vec{k}\vec{r}} \vec{e}_{\vec{k},\sigma} \cdot \hat{\vec{p}} | e \rangle e^{-i(E_e - E_b - \hbar \omega_k)t} , \\
\langle f | \hat{H}_{int}^{(1)} | i \rangle &= \\
& - \frac{e}{m} \left[\frac{\hbar}{2 \epsilon_0 \omega_k V} \right]^{1/2} (n_{\vec{k},\sigma})^{1/2} \langle e | e^{i\vec{k}\vec{r}} \vec{e}_{\vec{k},\sigma} \cdot \hat{\vec{p}} | b \rangle e^{i(E_e - E_b - \hbar \omega_k)t} .
\end{aligned}$$

Pravděpodobnost přechodu za jednotku času w_{em} nebo w_{ab} spočteme podle Fermiho pravidla

$$\begin{aligned}
w_{em} &= \frac{2\pi}{\hbar} |\langle f | \hat{H}_{int}^{(1)} | i \rangle|^2 = \\
& \frac{\pi e^2}{m^2 \epsilon_0 \omega_k V} (n_{\vec{k},\sigma} + 1) |\langle b | e^{-i\vec{k}\vec{r}} \vec{e}_{\vec{k},\sigma} \cdot \hat{\vec{p}} | e \rangle|^2 \delta(E_e - E_b - \hbar \omega_k) , \\
w_{ab} &= \frac{2\pi}{\hbar} |\langle f | \hat{H}_{int}^{(1)} | i \rangle|^2 = \\
& \frac{\pi e^2}{m^2 \epsilon_0 \omega_k V} n_{\vec{k},\sigma} |\langle e | e^{i\vec{k}\vec{r}} \vec{e}_{\vec{k},\sigma} \cdot \hat{\vec{p}} | b \rangle|^2 \delta(E_e - E_b - \hbar \omega_k) .
\end{aligned}$$

Je vidět, že pravděpodobnosti přechodu při emisi a absorpci se liší jen faktorem, souvisejícím s počtem fotonů. Napíšeme-li rovnice pro počet atomů v základním a excitovaném stavu

$$\begin{aligned}
\frac{d}{dt} N_b &= - w_{ab} N_b + w_{em} N_e , \\
\frac{d}{dt} N_e &= - w_{em} N_e + w_{ab} N_b ,
\end{aligned}$$

máme ve stavu termodynamické rovnováhy

$$\frac{N_b}{N_e} = \frac{e^{-\frac{E_b}{k_B T}}}{e^{-\frac{E_e}{k_B T}}} = e^{\frac{\hbar \omega}{k_B T}} , \quad \frac{N_b}{N_e} = \frac{w_{em}}{w_{ab}} = \frac{\bar{n}_{\vec{k},\sigma} + 1}{\bar{n}_{\vec{k},\sigma}}$$

a odsud pak

$$\bar{n}_{\vec{k},\sigma} = \frac{1}{e^{\frac{\hbar \omega}{k_B T}} - 1} .$$

1.5. Přirozená šířka spektrální čáry.

Máme-li nenulovou pravděpodobnost spontánní emise, nemůže pak být podle relací neurčitosti energie elektronu na vyšší hladině určena ostřeji než

$$\Delta E = 2\pi \sum_{\vec{k}, \sigma} |\langle f | \hat{H}_{int}^{(1)} | i \rangle|^2 .$$

Přejdeme ke spojitému rozložení impulzů fotonu a vhodně zvolíme orientaci vektorů

$$\sum_{\vec{k}, \sigma} \rightarrow \sum_{\sigma} \frac{V}{(2\pi)^3} \int d^3 \vec{k} , \quad \vec{k} = (0, 0, k) , \quad \vec{t} = (0, t_y, t_z) ,$$

$$\vec{e}_{\vec{k}, 1} = (1, 0, 0) , \quad \vec{e}_{\vec{k}, 2} = (0, 1, 0) , \quad \vec{t} = \langle b | e^{-i\vec{k}\vec{r}} \hat{\vec{p}} | e \rangle .$$

Máme pak

$$\Delta E = \frac{\hbar e^2}{8\pi^2 \epsilon_0 m^2} \int \frac{d^3 \vec{k}}{\omega_k} |\langle b | e^{-i\vec{k}\vec{r}} \hat{\vec{p}} | e \rangle|^2 \sin^2 \theta \delta(E_e - E_b - \hbar \omega) ,$$

$$\int \frac{d^3 \vec{k}}{\omega_k} \sin^2 \theta = \frac{2\pi}{c^3} \int_0^{\infty} d\omega_k \omega_k \int_0^{\pi} d\theta \sin^3 \theta .$$

Po výpočtu integrálu dostaneme

$$\Delta E = \frac{e^2}{3\pi \epsilon_0 m^2 c^3} \frac{E_e - E_b}{\hbar} |\langle b | e^{-i\vec{k}\vec{r}} \hat{\vec{p}} | e \rangle|^2 .$$

Předpokládáme-li nyní, že vlnová délka emitovaného záření je velká ve srovnání s atomovými rozměry, můžeme psát

$$\langle b | e^{-i\vec{k}\vec{r}} \hat{\vec{p}} | e \rangle \approx \langle b | \hat{\vec{p}} | e \rangle = \langle b | m \frac{d\vec{r}}{dt} | e \rangle =$$

$$\frac{im}{\hbar} \langle b | \hat{H}\vec{r} - \vec{r}\hat{H} | e \rangle = -im \frac{E_e - E_b}{\hbar} \langle b | \vec{r} | e \rangle$$

a konečný výraz pro přirozenou šířku spektrální čáry dostáváme ve tvaru

$$\Delta E = \frac{e^2}{3\pi \epsilon_0 c^3} \left(\frac{E_e - E_b}{\hbar} \right)^3 |\langle b | \vec{r} | e \rangle|^2 .$$

1.6. Rozptyl elektromagnetického záření volným elektronem.

V nerelativistické teorii popisuje tento jev kvadratická část interakčního hamiltoniánu, která vyjadřuje současnou absorpci a emisi fotonu. Počáteční $|i\rangle$ a koncový $|f\rangle$ stav je

$$|i\rangle = |\vec{q}_i\rangle_{el} |n_{\vec{k}_i, \sigma_i}, n_{\vec{k}_f, \sigma_f}\rangle_{rad}, \quad |\vec{q}_i\rangle_{el} = \frac{1}{V^{1/2}} e^{i\vec{q}_i \vec{r}},$$

$$|f\rangle = |\vec{q}_f\rangle_{el} |n_{\vec{k}_i, \sigma_i} - 1, n_{\vec{k}_f, \sigma_f} + 1\rangle_{rad}, \quad |\vec{q}_f\rangle_{el} = \frac{1}{V^{1/2}} e^{i\vec{q}_f \vec{r}}.$$

Přispívající částí hamiltoniánu bude

$$\hat{H}_{int}^{(2)} = \frac{e^2}{2m} N_{k_f} N_{k_i} \vec{e}_{\vec{k}_f, \sigma_f} \vec{e}_{\vec{k}_i, \sigma_i} \left(\hat{a}_{\vec{k}_i, \sigma_i} \hat{a}_{\vec{k}_f, \sigma_f}^+ + \hat{a}_{\vec{k}_f, \sigma_f}^+ \hat{a}_{\vec{k}_i, \sigma_i} \right) e^{i(\vec{k}_i - \vec{k}_f) \vec{r}}.$$

Pravděpodobnost přechodu za jednotku času je potom

$$\begin{aligned} w &= \frac{2\pi}{\hbar} |\langle f | \hat{H}_{int}^{(2)} | i \rangle|^2 = \frac{2\pi}{\hbar} \left(\frac{e^2 \hbar}{2m \epsilon_0 V} \right)^2 \frac{n_{\vec{k}_i, \sigma_i} (n_{\vec{k}_f, \sigma_f} + 1)}{\omega_{k_i} \omega_{k_f}} \\ &\quad \left(\vec{e}_{\vec{k}_i, \sigma_i} \cdot \vec{e}_{\vec{k}_f, \sigma_f} \right)^2 |\langle \vec{q}_f | e^{i(\vec{k}_i - \vec{k}_f) \vec{r}} | \vec{q}_i \rangle|^2 \delta(\hbar \omega_{k_i} + E_i - E_f - \hbar \omega_{k_f}) = \\ &\quad \frac{2\pi}{\hbar} \left(\frac{e^2 \hbar}{2m \epsilon_0 V} \right)^2 \frac{n_{\vec{k}_i, \sigma_i} (n_{\vec{k}_f, \sigma_f} + 1)}{\omega_{k_i} \omega_{k_f}} \\ &\quad \left(\vec{e}_{\vec{k}_i, \sigma_i} \cdot \vec{e}_{\vec{k}_f, \sigma_f} \right)^2 \delta_{\vec{q}_i + \vec{k}_i, \vec{q}_f + \vec{k}_f} \delta(\hbar \omega_{k_i} + E_i - E_f - \hbar \omega_{k_f}). \end{aligned}$$

V dalším uvažujeme $n_f = 0$, a pro účinný průřez rozptylu nepolarizovaného elektromagnetického záření volným elektronem σ

$$\sigma = \frac{1}{J_i} \sum_{\substack{\vec{k}_f, \sigma_f \\ \vec{q}_f, \sigma_i}} w(n_{\vec{k}_f, \sigma_f} = 0), \quad J_i = \frac{n_i c}{V}$$

dostáváme

$$\begin{aligned} \sigma &= \frac{e^4 \hbar}{16 \pi^2 m^2 \epsilon_0^2 c} \sum_{\sigma_i, \sigma_f} \int d^3 \vec{k}_f \frac{\left(\vec{e}_{\vec{k}_i, \sigma_i} \cdot \vec{e}_{\vec{k}_f, \sigma_f} \right)^2}{\omega_{k_i} \omega_{k_f}} \delta(\hbar \omega_{k_i} + E_i - E_f - \hbar \omega_{k_f}), \\ E_i &= \left(\hbar^2 q_i^2 c^2 + m^2 c^4 \right)^{1/2}, \quad E_f = \left(\hbar^2 q_f^2 c^2 + m^2 c^4 \right)^{1/2}, \\ \vec{q}_f &= \vec{k}_i + \vec{q}_i - \vec{k}_f. \end{aligned}$$

Pro výpočet předpokládáme, že elektron má v počátečním stavu zanedbatelný impuls a zvolíme orientaci vektorů

$$\vec{k}_i = \frac{\omega_i}{c}(0,0,1) , \vec{e}_{\vec{k}_i,1} = (1,0,0) , \vec{e}_{\vec{k}_i,2} = (0,1,0) ,$$

$$\vec{k}_f = \frac{\omega_f}{c}(\sin\theta, 0, \cos\theta) , \vec{e}_{\vec{k}_f,1} = (\cos\theta, 0, -\sin\theta) ,$$

$$\vec{e}_{\vec{k}_f,2} = (0, 1, 0) .$$

Výraz pro účinný průřez se zjednoduší na

$$\sigma = \frac{e^4 \hbar}{8 \pi m^2 \epsilon_0^2 c^4 \omega_i} \int_0^\infty d\omega_f \omega_f \int_0^\pi d(\cos\theta) (1 + \cos^2\theta) \delta(\hbar(\omega_i - \omega_f) + mc^2 - E_f) ,$$

$$E_f = \left(m^2 c^4 + \hbar^2 (\omega_f^2 + \omega_i^2 - 2\omega_f \omega_i \cos\theta) \right)^{1/2} .$$

S využitím vztahu

$$\delta(f(x)) = \sum_i \frac{\delta(x - x_i)}{|f'(x_i)|} , \quad f(x_i) = 0$$

se výraz pro účinný průřez dále zjednoduší na

$$\sigma = \frac{e^4}{8 \pi m^2 \epsilon_0^2 c^4} \int_0^\infty d\omega_f \int_0^\pi d(\cos\theta) (1 + \cos^2\theta) \left(1 + \frac{\left(\frac{\hbar \omega_i}{mc^2} \right)^2 (1 - \cos\theta)}{1 + \frac{\hbar \omega_i}{mc^2} (1 - \cos\theta)} \right) \delta \left(\omega_f - \frac{\omega_i}{1 + \frac{\hbar \omega_i}{mc^2} (1 - \cos\theta)} \right) .$$

1.7. Čerenkovovo záření.

V nerelativistické teorii popisuje tento jev lineární část interakčního hamiltoniánu, přičemž počáteční $|i\rangle$ a koncový $|f\rangle$ stav je

$$|i\rangle = |\vec{q}\rangle_{el} |n_{\vec{k},\sigma}\rangle_{rad} , \quad |f\rangle = |\vec{q} - \vec{k}\rangle_{el} |n_{\vec{k},\sigma} + 1\rangle_{rad} .$$

Pravděpodobnost přechodu za jednotku času w je podle Fermiho pravidla

$$w = \frac{2\pi}{\hbar} |\langle f | \hat{H}_{int}^{(1)} | i \rangle|^2 =$$

$$\frac{\pi e^2 (n_{\vec{k},\sigma} + 1)}{m^2 \epsilon_0 \omega_k V \frac{\epsilon d(\omega_k n)}{n d\omega_k}} |\langle \vec{q} - \vec{k} | e^{-i\vec{k}\vec{r}} \vec{e}_{\vec{k},\sigma} \cdot \hat{\vec{p}} | \vec{q} \rangle|^2 \delta(E_{\vec{q}} - E_{\vec{q}-\vec{k}} - \hbar\omega_k) =$$

$$\frac{\pi e^2 \hbar^2 (n_{\vec{k},\sigma} + 1)}{m^2 \epsilon_0 \omega_k V \frac{\epsilon d(\omega_k n)}{n d\omega_k}} (\vec{q} \cdot \vec{e}_{\vec{k},\sigma})^2 \delta(E_{\vec{q}} - E_{\vec{q}-\vec{k}} - \hbar\omega_k) .$$

Pro výpočet vyzářeného výkonu

$$W(\vec{q}) = \sum_{\vec{k},\sigma} \hbar \omega_k w(\vec{q} \rightarrow \vec{q} - \vec{k})$$

zvolíme orientaci vektorů

$$\vec{q} = q(0,0,1) , \quad \vec{k} = k(\sin\theta, 0, \cos\theta) ,$$

$$\vec{e}_{\vec{k},1} = (\cos\theta, 0, -\sin\theta) , \quad \vec{e}_{\vec{k},2} = (0, 1, 0) .$$

Pro vyzářený výkon dostáváme výraz

$$W(\vec{q}) = \frac{e^2 q}{4\pi \epsilon_0 m^2 c^4} \int_0^\infty d\omega \mu(\omega) \hbar \omega | \hbar \omega - (\hbar^2 q^2 c^2 + m^2 c^4)^{1/2} |$$

$$\int_0^\pi d(\cos\theta) \sin^2\theta \delta(\cos\theta - \cos\theta_{cr}) ,$$

$$\cos\theta_{cr} = \frac{(\hbar^2 q^2 c^2 + m^2 c^4)^{1/2}}{n(\omega) \hbar q c} \left(1 + \frac{(n(\omega)^2 - 1) \hbar \omega}{2(\hbar^2 q^2 c^2 + m^2 c^4)^{1/2}} \right) .$$

2. Relativistická teorie - bosony.

2.1. Vlnová rovnice pro částice se spinem 0.

V této a následující kapitole zvolíme jednotky takové, že $c = \hbar = 1$. Stav volné částice (bez spinu) je plně charakterizován impulzem \vec{p} , přitom energie ϵ je

$$\epsilon^2 = \vec{p}^2 + m^2, \quad g_{\mu\nu} p^\mu p^\nu = m^2.$$

Užíváme sumační konvence a obvyklého značení čtyřrozměrných geometrických veličin

$$(g_{\mu\nu}) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -1 \end{pmatrix}, \quad x_\mu = (t, -\vec{r}), \quad x^\mu = (t, \vec{r}).$$

Operátor čtyřimpulzu je

$$\hat{p}^\mu = i\partial^\mu = i\frac{\partial}{\partial x_\mu} = \left(i\frac{\partial}{\partial t}, -i\vec{\nabla}\right),$$

$$\hat{p}_\mu = i\partial_\mu = i\frac{\partial}{\partial x^\mu} = \left(i\frac{\partial}{\partial t}, i\vec{\nabla}\right).$$

Vlnovou rovnici získáme konstrukcí relativisticky invariantních výrazů z $\mathbf{p}^\mu, \mathbf{p}_\mu$ a m

$$\hat{p}_\mu \Psi = m\Psi_\mu, \quad \hat{p}^\mu \Psi_\mu = m\Psi \Rightarrow (\hat{p}^\mu \hat{p}_\mu - m^2)\Psi = 0.$$

2.2. Tensor energie-impulzu.

Pohybové rovnice pro pole odvozujeme z variačního principu

$$\delta S = \delta \int_{\Omega} L(q^A, q^A_{,\mu}) d\Omega = 0,$$

$$\int_{\Sigma} \frac{\partial L}{\partial q^A_{,\mu}} \delta q^A d\Sigma_\mu + \int_{\Omega} \left\{ \frac{\partial L}{\partial q^A} - \frac{\partial}{\partial x^\mu} \left(\frac{\partial L}{\partial q^A_{,\mu}} \right) \right\} \delta q^A d\Omega = 0.$$

Lagrangián, který dává vlnovou rovnici jako pohybovou rovnici variačního principu je

$$L = \partial_\mu \Psi^* \partial^\mu \Psi - m^2 \Psi^* \Psi.$$

Teorém Noetherové říká, že každé spojitě s -parametrické transformaci souřadnic a funkcí pole, která vede k nulové variaci účinku, odpovídá s kombinací funkcí pole a jejich derivací, které se v čase nemění. Uvažujme

$$x^\mu \rightarrow x'^\mu = x^\mu + \delta x^\mu, \quad q^A(x) \rightarrow q'^A(x') = q^A(x) + \delta q^A(x),$$

$$\delta x^\mu = X_n^\mu(x) \delta \omega^n, \quad \delta q^A(x) = Q_n^A(x) \delta \omega^n.$$

Takto definované variace funkcí pole nejsou užitečné, protože obecně nekomutují s derivacemi podle souřadnic. Proto definujeme redukované variace

$$\delta q^A(x) = q^{A'}(x') - q^A(x) = \bar{\delta} q^A(x) + q^A_{,\mu}(x) \delta x^\mu ,$$

$$\bar{\delta} q^A(x) = q^{A'}(x) - q^A(x) = \left(Q_n^A(x) - X_n^\mu(x) q^A_{,\mu}(x) \right) \delta \omega^n .$$

Pro variaci účinku dostáváme

$$\begin{aligned} \delta S &= \int_{\Omega} L'(q^{A'}, q^{A'}_{,\mu}) d\Omega' - \int_{\Omega} L(q^A, q^A_{,\mu}) d\Omega = \\ &= \int_{\Omega} \left[L(x) + \bar{\delta} L(x) + \frac{\partial L(x)}{\partial x^\mu} \delta x^\mu \right] d\Omega' - \int_{\Omega} L(x) d\Omega . \end{aligned}$$

Poněvadž pro objemový element je

$$d\Omega' = \frac{\partial(x^{0'}, x^{1'}, x^{2'}, x^{3'})}{\partial(x^0, x^1, x^2, x^3)} d\Omega = \left(1 + \frac{\partial \delta x^\mu}{\partial x^\mu} \right) d\Omega ,$$

můžeme psát

$$\begin{aligned} \delta S &= \int_{\Omega} \left[\bar{\delta} L(x) + \frac{\partial}{\partial x^\mu} (L(x) \delta x^\mu) \right] d\Omega = \\ &= \int_{\Omega} \left[\frac{\partial L}{\partial q^A} \bar{\delta} q^A + \frac{\partial L}{\partial q^A_{,\mu}} \bar{\delta} q^A_{,\mu} + \frac{\partial}{\partial x^\mu} (L \delta x^\mu) \right] d\Omega = \\ &= \int_{\Omega} \frac{\partial}{\partial x^\mu} \left[\frac{\partial L}{\partial q^A_{,\mu}} \bar{\delta} q^A + L \delta x^\mu \right] d\Omega + \int_{\Omega} \left[\frac{\partial L}{\partial q^A} - \frac{\partial}{\partial x^\mu} \frac{\partial L}{\partial q^A_{,\mu}} \right] \bar{\delta} q^A d\Omega . \end{aligned}$$

Jsou-li splněny pohybové rovnice, dostáváme konečné vyjádření změny účinku

$$\delta S = - \int_{\Omega} \partial_\mu \Theta_n^\mu(x) \delta \omega^n d\Omega ,$$

$$\Theta_n^\mu(x) = - \frac{\partial L}{\partial q^A_{,\mu}} \left(Q_n^A - X_n^\rho q^A_{,\rho} \right) - L X_n^\mu .$$

Jestliže se účinek nezmění, dostáváme diferenciální zákony zachování. Integrální tvar dostaneme z Gaussovy věty, předpokládáme-li hranici čtyřrozměrné oblasti ve tvaru "válce", kde podstavami jsou nadroviny $s = t = \text{const}$. Potom pro s veličin C_n platí zákon zachování

$$C_n = \int_V \Theta_n^0(x) dV , \quad \frac{dC_n}{dt} = 0 .$$

Tensor energie-impulzu dostaneme při transformaci, odpovídající translaci souřadnic

$$X_v^\mu = \delta_v^\mu , \quad Q_v^A = 0 , \quad T_v^\mu(x) = q^A_{,\nu} \frac{\partial L}{\partial q^A_{,\mu}} - L \delta_v^\mu .$$

Vektor proudu dostaneme při transformaci, odpovídající změně fáze

$$X^\mu = 0 \quad , \quad Q^A = iq^A \quad , \quad j^\mu(x) = i \left(q^{*A} \frac{\partial L}{\partial q^{*A}_{,\mu}} - q^A \frac{\partial L}{\partial q^A_{,\mu}} \right) .$$

Lagrangiánu pro skalární pole přísluší pak tenzor energie-impulzu a vektor proudu

$$T_\nu^\mu = \partial^\mu \Psi^* \partial_\nu \Psi + \partial^\mu \Psi \partial_\nu \Psi^* + \left(m^2 \Psi \Psi^* - \partial_\rho \Psi^* \partial^\rho \Psi \right) \delta_\nu^\mu \quad ,$$

$$j^\mu = i(\Psi^* \partial^\mu \Psi - \Psi \partial^\mu \Psi^*) \quad .$$

2.3. Částice a antičástice.

Vlnová funkce, normovaná na jednu částici v jednotkovém objemu je

$$\Psi_p = \frac{1}{\sqrt{2\epsilon}} e^{-ip_\mu x^\mu} \quad .$$

Podle obecného postupu při druhém kvantování napíšeme rozklad obecné vlnové funkce a funkce k ní komplexně sdružené podle úplného souboru stavů volné částice, např. rovinných vln a nahradíme koeficienty rozkladu funkce anihilačními operátory a koeficienty rozkladu funkce komplexně sdružené kreačními operátory. Problémem jsou však stavy se zápornou energií: zjevně nemají fyzikální význam, ale na druhé straně obecné řešení dostaneme pouze jako superposici všech nezávislých parciálních řešení. Je třeba změnit interpretaci. Napíšeme

$$\Psi = \sum_{\vec{p}} \frac{1}{\sqrt{2\epsilon}} \left(a_{\vec{p}}^{(+)} e^{i(\vec{p}\vec{r} - \epsilon t)} + a_{\vec{p}}^{(-)} e^{i(\vec{p}\vec{r} + \epsilon t)} \right) \quad , \quad \epsilon = \sqrt{\vec{p}^2 + m^2} \quad .$$

Při kvantování provedeme záměnu

$$a_{\vec{p}}^{(+)} \rightarrow \hat{a}_{\vec{p}} \quad , \quad a_{\vec{p}}^{(-)} \rightarrow \hat{b}_{-\vec{p}}^+ \quad .$$

Tato záměna odpovídá interpretaci "anihilace volné částice se zápornou energií = kreace volné antičástice s kladnou energií". Budeme tedy mít

$$\Psi = \sum_{\vec{p}} \frac{1}{\sqrt{2\epsilon}} \left(\hat{a}_{\vec{p}} e^{-ip_\mu x^\mu} + \hat{b}_{-\vec{p}}^+ e^{ip_\mu x^\mu} \right) \quad ,$$

$$\Psi^+ = \sum_{\vec{p}} \frac{1}{\sqrt{2\epsilon}} \left(\hat{a}_{\vec{p}}^+ e^{ip_\mu x^\mu} + \hat{b}_{-\vec{p}} e^{-ip_\mu x^\mu} \right) \quad .$$

Po dosazení do výrazu pro vektor energie-impulzu a do výrazu pro celkový náboj dostáváme

$$\hat{H} = \hat{P}_0 = \int \hat{T}_0^0 dV = \int \left(\frac{\partial \Psi^+}{\partial t} \frac{\partial \Psi}{\partial t} + \vec{\nabla} \Psi^+ \vec{\nabla} \Psi + m^2 \Psi^+ \Psi \right) dV \quad ,$$

$$\hat{P}_i = \int \hat{T}_i^0 dV = \int \left(\frac{\partial \Psi^+}{\partial t} \frac{\partial \Psi}{\partial x^i} + \frac{\partial \Psi^+}{\partial x^i} \frac{\partial \Psi}{\partial t} \right) dV \quad ,$$

$$\hat{Q} = \int j^0 dV = \int \left(\Psi^+ \frac{\partial \Psi}{\partial t} - \frac{\partial \Psi^+}{\partial t} \Psi \right) dV \quad .$$

Vyjádříme-li teď operátor vlnové funkce pomocí rozkladu podle rovinných vln, dostáváme

$$\hat{H} = \sum_{\vec{k}} \epsilon_k \left(\hat{a}_{\vec{k}}^+ \hat{a}_{\vec{k}} + \hat{b}_{\vec{k}} \hat{b}_{\vec{k}}^+ \right) ,$$

$$\hat{P}_i = \sum_{\vec{k}} p_i \left(\hat{a}_{\vec{k}}^+ \hat{a}_{\vec{k}} + \hat{b}_{\vec{k}} \hat{b}_{\vec{k}}^+ \right) ,$$

$$\hat{Q} = \sum_{\vec{k}} \left(\hat{a}_{\vec{k}}^+ \hat{a}_{\vec{k}} - \hat{b}_{\vec{k}} \hat{b}_{\vec{k}}^+ \right) .$$

S využitím komutačních relací a operátorů počtu částic

$$[\hat{a}_{\vec{k}}, \hat{a}_{\vec{k}}^+] = [\hat{b}_{\vec{k}}, \hat{b}_{\vec{k}}^+] = \hat{1} \quad , \quad \hat{N}_{\vec{k}} = \hat{a}_{\vec{k}}^+ \hat{a}_{\vec{k}} \quad , \quad \hat{N}_{\vec{k}} = \hat{b}_{\vec{k}}^+ \hat{b}_{\vec{k}}$$

dostáváme výrazy

$$\hat{H} = \sum_{\vec{p}} \epsilon_p \left(\hat{N}_{\vec{p}}^+ + \hat{N}_{\vec{p}} \right) \quad , \quad \hat{P}_i = \sum_{\vec{p}} p_i \left(\hat{N}_{\vec{p}}^+ + \hat{N}_{\vec{p}} \right) \quad , \quad \hat{Q} = \sum_{\vec{p}} \left(\hat{N}_{\vec{p}}^+ - \hat{N}_{\vec{p}} \right) .$$

Ve speciálním případě nemusí k rozlišení částic a antičástic dojít, je pak

$$\Psi = \Psi^+ = \sum_{\vec{p}} \frac{1}{\sqrt{2\epsilon}} \left(\hat{c}_{\vec{p}} e^{-ip_\mu x^\mu} + \hat{c}_{\vec{p}}^+ e^{ip_\mu x^\mu} \right) .$$

Lagrangeův operátor je v tomto případě

$$\hat{L} = \frac{1}{2} \left(\partial_\mu \Psi \partial^\mu \Psi - m^2 \Psi^2 \right) .$$

3. Druhé kvantování.

3.1. Základní popis.

Bud' $\{\hat{K}_i\}$ soubor operátorů odpovídající úplnému souboru dynamických proměnných. Soubor vlastních hodnot $\{K_i\}$ jednoznačně určuje fyzikální stav. Stav soustavy identických částic je jednoznačně určen souborem $\{n_i\}$, kde n_i udává, kolik částic je ve stavu určeném K_i . Soubor komutujících operátorů $\{\hat{N}_i\}$, jejichž vlastními hodnotami jsou $\{n_i\}$, poskytuje také úplný popis soustavy. Hilbertův prostor stavových vektorů soustavy identických částic je nazýván Fockův prostor. Mějme vakuový a jednočásticový stav

$$|\Psi^{(0)}\rangle = |0, \dots\rangle \quad ,$$

$$|\Psi_i^{(1)}\rangle = |0, \dots, 0, n_i=1, 0, \dots\rangle = |K_i\rangle \quad .$$

Přirozeným způsobem zavedeme působení anihilačního a kreačního operátoru

$$\begin{aligned}\hat{a}_i | \dots n_i \dots \rangle &\propto | \dots n_i - 1 \dots \rangle , & \hat{a}_i | \Psi_i^{(1)} \rangle &= | \Psi^{(0)} \rangle , \\ \hat{a}_i^+ | \dots n_i \dots \rangle &\propto | \dots n_i + 1 \dots \rangle , & \hat{a}_i^+ | \Psi^{(0)} \rangle &= | \Psi_i^{(1)} \rangle , \\ \hat{a}_i | \Psi^{(0)} \rangle &= 0 , & \hat{a}_{j \neq i} | \Psi_i^{(1)} \rangle &= 0 .\end{aligned}$$

Takto zavedené operátory \hat{a}_i a \hat{a}_i^+ jsou Hermiteovsky sdružené. Uvažujme jiný soubor operátorů odpovídající úplnému souboru dynamických proměnných, spojený s původním transformačními vztahy vlastních vektorů

$$\begin{aligned}| K_i \rangle &= \sum_q | L_q \rangle \langle L_q | K_i \rangle = \sum_q | L_q \rangle C_{qi} , \\ \langle K_j | &= \sum_q \langle K_j | L_q \rangle \langle L_q | = \sum_q C_{qj}^* \langle L_q | , \\ \langle K_j | K_i \rangle &= \delta_{ij} = \sum_q C_{qj}^* C_{qi} .\end{aligned}$$

Transformační vztahy pro kreační a anihilační operátory

$$\begin{aligned}\hat{a}_i^+ | \Psi^{(0)} \rangle &= | K_i \rangle = \sum_q | L_q \rangle C_{qi} = \sum_q \hat{b}_q^+ C_{qi} | \Psi^{(0)} \rangle , \\ \hat{a}_i | K_j \rangle &= \delta_{ij} | \Psi^{(0)} \rangle = \sum_{q,r} C_{qi}^* C_{rj} \delta_{qr} | \Psi^{(0)} \rangle = \\ &= \sum_q \hat{b}_q C_{qi}^* \sum_r C_{rj} | L_r \rangle = \sum_q \hat{b}_q C_{qi}^* | K_j \rangle ,\end{aligned}$$

jsou přirozeně transformačními vztahy hermiteovsky sdruženými

$$\hat{a}_i^+ = \sum_q \hat{b}_q^+ C_{qi} , \quad \hat{a}_i = \sum_q \hat{b}_q C_{qi}^* .$$

Nenulové elementy matice anihilačního a kreačního operátoru jsou

$$\langle \dots n_i - 1 \dots | \hat{a}_i | \dots n_i \dots \rangle = \langle \dots n_i \dots | \hat{a}_i^+ | \dots n_i - 1 \dots \rangle^* .$$

3.2. Komutační relace.

Postupné působení dvou anihilačních operátorů různých jednočásticových stavů vede k témuž fyzikálnímu stavu soustavy, takže stavové vektory se mohou odlišovat pouze faktorem. To musí platit nezávisle na zvolené reprezentaci, takže máme

$$\begin{aligned}i \neq j : \quad \hat{a}_i \hat{a}_j | \Psi \rangle &= N_{ij} \hat{a}_j \hat{a}_i | \Psi \rangle , \\ (\hat{a}_i \hat{a}_j - N_{ij} \hat{a}_j \hat{a}_i) | \Psi \rangle &= \sum_{qr} C_{qi}^* C_{rj} (\hat{b}_q \hat{b}_r - N_{ij} \hat{b}_r \hat{b}_q) | \Psi \rangle = 0 , \\ N_{ij} &= N = \pm 1 .\end{aligned}$$

Obdobně pro postupné působení dvou kreačních operátorů různých jednočásticových stavů máme

$$i \neq j : \hat{a}_i^+ \hat{a}_j^+ |\Psi\rangle = N_{ij} \hat{a}_j^+ \hat{a}_i^+ |\Psi\rangle ,$$

$$\left(\hat{a}_i^+ \hat{a}_j^+ - N_{ij} \hat{a}_j^+ \hat{a}_i^+ \right) |\Psi\rangle = \sum_{qr} C_{qi} C_{rj} \left(\hat{b}_q^+ \hat{b}_r^+ - N_{ij} \hat{b}_r^+ \hat{b}_q^+ \right) |\Psi\rangle = 0 ,$$

$$N_{ij} = N = \pm 1 .$$

Nakonec při postupném působení kreačního a anihilačního operátorů různých jednočásticových stavů dostáváme

$$i \neq j : \hat{a}_i \hat{a}_j^+ |\Psi\rangle = N_{ij} \hat{a}_j^+ \hat{a}_i |\Psi\rangle ,$$

$$\left(\hat{a}_i \hat{a}_j^+ - N_{ij} \hat{a}_j^+ \hat{a}_i \right) |\Psi\rangle =$$

$$\sum_{qr} C_{qi}^* C_{rj} \left(\hat{b}_q \hat{b}_r^+ - N_{ij} \hat{b}_r^+ \hat{b}_q + \delta_{qr} \hat{1} \right) |\Psi\rangle = 0 ,$$

$$N_{ij} = N = \pm 1 , \quad \hat{b}_q \hat{b}_q^+ - N \hat{b}_q^+ \hat{b}_q = \hat{1} .$$

Při odvozování jsme vycházeli z nezávislosti koeficientů transformační matice C_{ij} až na podmínku unitárnosti, kterou jsme pak užili při odvození poslední relace. Můžeme tedy shrnout odvozené vztahy. Pro bosony máme komutační relace

$$\hat{a}_i \hat{a}_j^+ - \hat{a}_j^+ \hat{a}_i = \delta_{ij} \hat{1} ,$$

$$\hat{a}_i \hat{a}_j - \hat{a}_j \hat{a}_i = 0 , \quad \hat{a}_i^+ \hat{a}_j^+ - \hat{a}_j^+ \hat{a}_i^+ = 0 .$$

Působení anihilačního a kreačního operátoru je dáno vztahy

$$\hat{a}_i | \dots n_i \dots \rangle = \sqrt{n_i} | \dots n_i - 1 \dots \rangle ,$$

$$\hat{a}_i^+ | \dots n_i \dots \rangle = \sqrt{n_i + 1} | \dots n_i + 1 \dots \rangle .$$

Pro fermiony máme antikomutační relace

$$\hat{a}_i \hat{a}_j^+ + \hat{a}_j^+ \hat{a}_i = \delta_{ij} \hat{1} ,$$

$$\hat{a}_i \hat{a}_j + \hat{a}_j \hat{a}_i = 0 , \quad \hat{a}_i^+ \hat{a}_j^+ + \hat{a}_j^+ \hat{a}_i^+ = 0 .$$

Působení anihilačního a kreačního operátoru je dáno vztahy

$$\hat{a}_i | \dots n_i \dots \rangle = (-1)^{\sum_{j=1}^{i-1} n_j} \sqrt{n_i} | \dots 1 - n_i \dots \rangle ,$$

$$\hat{a}_i^+ | \dots n_i \dots \rangle = (-1)^{\sum_{j=1}^{i-1} n_j} \sqrt{1 - n_i} | \dots 1 - n_i \dots \rangle .$$

3.3. Dynamické proměnné.

Vyjádření operátoru jednočásticové veličiny pomocí operátorů počtu částic je

$$\hat{F}^{(1)} = \sum_a \hat{f}_a^{(1)} = \sum_i f_i^{(1)} \hat{N}_i = \sum_i f_i^{(1)} \hat{a}_i^+ \hat{a}_i =$$

$$\sum_{i,k,l} \langle g_k | f_i \rangle f_i^{(1)} \langle f_i | g_l \rangle \hat{b}_k^+ \hat{b}_l = \sum_{kl} \langle g_k | \hat{f}^{(1)} | g_l \rangle \hat{b}_k^+ \hat{b}_l .$$

Pro operátor dvoučásticové veličiny máme

$$\hat{F}^{(2)} = \sum_{a>b} \hat{f}_{ab}^{(2)} = \frac{1}{2} \sum_{ij} f_{ij}^{(2)} (\hat{N}_i \hat{N}_j - \hat{N}_i \delta_{ij}) = \frac{1}{2} \sum_{ij} f_{ij}^{(2)} \hat{a}_i^+ \hat{a}_j^+ \hat{a}_j \hat{a}_i =$$

$$\frac{1}{2} \sum_{\substack{ij \\ klmn}} \langle g_k | f_i \rangle \langle g_l | f_j \rangle f_{ij}^{(2)} \langle f_j | g_m \rangle \langle f_i | g_n \rangle \hat{b}_k^+ \hat{b}_l^+ \hat{b}_m \hat{b}_n =$$

$$\frac{1}{2} \sum_{klmn} \langle g_k | \langle g_l | \hat{f}^{(2)} | g_m \rangle | g_n \rangle \hat{b}_k^+ \hat{b}_l^+ \hat{b}_m \hat{b}_n .$$

Pro reprezentaci operátorů, u kterých známe vyjádření v souřadnicové reprezentaci, je výhodné zavést operátory vlnové funkce $\hat{\Psi}$ (operátory). Máme

$$\hat{\Psi}(\xi) = \sum_i \psi_i(\xi) \hat{a}_i , \quad \hat{\Psi}^+(\xi) = \sum_i \psi_i^*(\xi) \hat{a}_i^+ , \quad \psi_i(\xi) = \langle \xi | K_i \rangle ,$$

$$\delta(\xi - \xi_0) = \langle \xi | \hat{1} | \xi_0 \rangle = \sum_i \langle \xi | K_i \rangle \langle K_i | \xi_0 \rangle = \sum_i \psi_i^*(\xi) \psi_i(\xi_0) .$$

Pro bosony

$$\hat{\Psi}(\xi) \hat{\Psi}(\xi') - \hat{\Psi}(\xi') \hat{\Psi}(\xi) = \hat{\Psi}^+(\xi) \hat{\Psi}^+(\xi') - \hat{\Psi}^+(\xi') \hat{\Psi}^+(\xi) = 0 ,$$

$$\hat{\Psi}(\xi) \hat{\Psi}^+(\xi') - \hat{\Psi}^+(\xi') \hat{\Psi}(\xi) = \delta(\xi - \xi') .$$

a pro fermiony

$$\hat{\Psi}(\xi) \hat{\Psi}(\xi') + \hat{\Psi}(\xi') \hat{\Psi}(\xi) = \hat{\Psi}^+(\xi) \hat{\Psi}^+(\xi') + \hat{\Psi}^+(\xi') \hat{\Psi}^+(\xi) = 0 ,$$

$$\hat{\Psi}(\xi) \hat{\Psi}^+(\xi') + \hat{\Psi}^+(\xi') \hat{\Psi}(\xi) = \delta(\xi - \xi') .$$

Příslušné n-částicové operátory pak napíšeme jako

$$\hat{F}^{(n)} = \frac{1}{n!} \int \dots \int$$

$$\hat{\Psi}^+(\xi_1) \dots \hat{\Psi}^+(\xi_n) \hat{f}(\xi_1, \dots, \xi_n) \hat{\Psi}(\xi_n) \dots \hat{\Psi}(\xi_1) d\xi_1 \dots d\xi_n .$$

Například operátor počtu částic je

$$\hat{N} = \int \hat{\Psi}^+(\xi) \hat{\Psi}(\xi) d\xi$$

a Hamiltonův operátor nerelativistické teorie

$$\hat{H} = \int \left(\frac{\hbar^2}{2m} \vec{\nabla} \hat{\Psi}^+(\xi) \vec{\nabla} \Psi(\xi) + \hat{\Psi}^+(\xi) U^{(1)}(\xi) \hat{\Psi}(\xi) \right) d\xi + \frac{1}{2} \int \int \hat{\Psi}^+(\xi) \hat{\Psi}^+(\xi') U^{(2)}(\xi, \xi') \hat{\Psi}(\xi') \hat{\Psi}(\xi) d\xi d\xi' + \dots$$

Obečný n-částicový stav lze zapsat jako

$$|\Phi\rangle = \int \dots \int f(\xi'_1, \dots, \xi'_n) |\Psi(\xi'_1, \dots, \xi'_n)\rangle d\xi'_1 \dots d\xi'_n, \\ |\Psi(\xi_1, \dots, \xi_n)\rangle = \frac{1}{\sqrt{n!}} \hat{\Psi}^+(\xi_1) \dots \hat{\Psi}^+(\xi_n) |\Psi^{(0)}\rangle.$$

Vlnová funkce je pak vzhledem k (anti)komutačním relacím

$$\Psi(\xi_1, \dots, \xi_n) = \langle \Psi(\xi_1, \dots, \xi_n) | \Phi \rangle = \frac{1}{n!} \sum_{\{P_n\}} \text{sgn}(P_n) f(\xi_{P_1}, \dots, \xi_{P_n}),$$

kde se sčítá přes všechny permutace, $\text{sgn}(P_n) = 1$ pro sudé i liché permutace u bosonů a pro sudé permutace u fermionů a $\text{sgn}(P_n) = -1$ pro liché permutace u fermionů.

4. Relativistická teorie - fermiony.

4.1. Vlastnosti spinorů.

Pauliho matice

$$\sigma_x = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad \sigma_y = \begin{pmatrix} 0 & -i \\ i & 0 \end{pmatrix}, \quad \sigma_z = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}.$$

V trojrozměrném případě je operace inverse provedaná dvakrát návratem k původní souřadné soustavě, proto u tensorových veličin je $P^2 = I$. U trojrozměrných spinorů mohou nastat (rotace o 0° a 360° nejsou ekvivalentní) dvě možnosti

$$\hat{P}^2 = 1 \Rightarrow \hat{P} = \pm 1, \quad \hat{P}^2 = -1 \Rightarrow \hat{P} = \pm i.$$

Ve čtyřrozměrném prostoru však prostorová inverse mění znaménko pouze tří (x, y, z) ze čtyř (t, x, y, z) prostoročasových souřadnic a nekomutuje tedy s rotacemi souřadnic, které obsahují časovou osu. Speciálně pro Lorentzovu transformaci

$$\hat{P} \hat{L}(\vec{V}) = \hat{L}(-\vec{V}) \hat{P}.$$

Při transformaci z vlastní Lorentzovy grupy transformuje se spinor jako

$$\xi^{/1} = \alpha \xi^1 + \beta \xi^2, \quad \xi^{/2} = \gamma \xi^1 + \delta \xi^2, \\ \alpha \delta - \beta \gamma = 1.$$

Koeficienty α, β, γ a δ jsou funkcemi úhlů rotace čtyřrozměrné souřadné soustavy. Bilineární forma

$$\xi^1 \Xi^2 - \xi^2 \Xi^1$$

je invariantem (částice se spinem nula, složená ze dvou částic se spinem 1/2). Je užitečné zavést zápis

$$g_{AB} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}, \quad \xi_A = g_{AB} \xi^B.$$

Potom můžeme psát

$$\xi^A \Xi_A = -\xi_A \Xi^A = \text{invariant}$$

V nerelativistické teorii určuje $\psi^1 \psi^{1*} + \psi^2 \psi^{2*}$ hustotu pravděpodobnosti, a je tedy skalární veličinou, proto musí být spinorová transformace unitární ($\alpha = \delta^*$, $\beta = -\gamma^*$). V relativistické teorii je hustota pravděpodobnosti časupodobnou složkou čtyřvektoru a podmínka unitarity nevzniká. Proto musíme uvažovat dvojici spinorů ξ a η , transformujících se podle komplexně sdružených reprezentací Lorentzovy grupy

$$\eta^{i'} = \alpha^* \eta^i + \beta^* \eta^2, \quad \eta^{2'} = \gamma^* \eta^1 + \delta^* \eta^2,$$

$$\eta_{\dot{A}} = g_{\dot{A}\dot{B}} \eta^{\dot{B}}.$$

Pro operátory inverse je pak (volíme $P^2 = -I$)

$$\hat{P} \xi^A = i \eta_{\dot{A}}, \quad \hat{P} \eta_{\dot{A}} = i \xi^A$$

neboli

$$\hat{P} \xi_A = -i \eta^{\dot{A}}, \quad \hat{P} \eta^{\dot{A}} = -i \xi_A.$$

Dvojice bispinorů reprezentuje mimo jiné skalární a vektorové veličiny. Máme pak pro skalární veličiny (skalár a pseudoskalár)

$$(\xi^A, \eta_{\dot{A}}), (\Xi^A, H_{\dot{A}}) : \zeta = \xi^A \Xi_A + \eta_{\dot{A}} H^{\dot{A}}, \quad \hat{P} \zeta = \zeta,$$

$$\zeta = \xi^A \Xi_A - \eta_{\dot{A}} H^{\dot{A}}, \quad \hat{P} \zeta = -\zeta.$$

Pro vektorové veličiny

$$(\xi^A, \eta_{\dot{A}}), (\Xi^A, H_{\dot{A}}) : \zeta^{A\dot{B}} = \xi^A H^{\dot{B}} + \Xi^A \eta^{\dot{B}}, \quad \hat{P} \zeta^{A\dot{B}} = \zeta_{AB},$$

$$\zeta^{A\dot{B}} = \xi^A H^{\dot{B}} - \Xi^A H^{\dot{B}}, \quad \hat{P} \zeta^{A\dot{B}} = -\zeta_{AB}.$$

Vzhledem k relacím

$$\zeta = (\zeta^{A\dot{B}}) = \vec{a} \cdot \vec{\sigma} + a_0, \quad \vec{a} = \frac{1}{2} \text{Tr}(\zeta \vec{\sigma}), \quad a^0 = \frac{1}{2} \text{Tr}(\zeta)$$

odpovídá první případ čtyřrozměrnému vektoru (s trojrozměrným polárním vektorem) a druhý případ čtyřrozměrnému pseudovektoru (s trojrozměrným axiálním vektorem)

$$\hat{P}(a^0, \vec{a}) = (a^0, -\vec{a}), \quad \hat{P}(a^0, \vec{a}) = (-a^0, \vec{a}).$$

4.2. Lorentzova transformace spinorů.

Vztahů mezi bispinorem ς a čtyřvektorem a^μ využijeme pro nalezení konkrétního tvaru koeficientů transformace. Označme

$$L = \begin{pmatrix} \alpha & \beta \\ \gamma & \delta \end{pmatrix}, \quad \xi = \begin{pmatrix} \xi^1 \\ \xi^2 \end{pmatrix}, \quad \eta = (\eta^1 \ \eta^2), \quad \varsigma = \begin{pmatrix} \varsigma^{11} & \varsigma^{12} \\ \varsigma^{21} & \varsigma^{22} \end{pmatrix},$$

$$\xi' = L \xi, \quad \eta' = \eta L^+, \quad \varsigma' = L \varsigma L^+.$$

Pro infinitesimální transformaci píšeme

$$L = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} + \lambda, \quad \varsigma' = \varsigma + \lambda \varsigma + \varsigma \lambda^+.$$

Při infinitesimální Lorentzově transformaci máme jednak

$$\vec{a}' = \vec{a} - a^0 \vec{n} \delta V = \vec{a} - \frac{1}{2} \delta V \text{Tr}(\varsigma \vec{n}),$$

$$a'^0 = a^0 - \vec{a} \cdot \vec{n} \delta V = a^0 - \frac{1}{2} \delta V \text{Tr}(\varsigma \vec{\sigma} \vec{n})$$

a také (při počítání stopy lze zaměnit pořadí matic)

$$\vec{a}' = \frac{1}{2} \text{Tr}(\varsigma' \vec{\sigma}) = \vec{a} + \frac{1}{2} \text{Tr}(\varsigma(\vec{\sigma} \lambda + \lambda^+ \vec{\sigma})),$$

$$a'^0 = \frac{1}{2} \text{Tr}(\varsigma') = a^0 + \frac{1}{2} \text{Tr}(\varsigma(\lambda + \lambda^+)).$$

Porovnáním obou zápisů dostaneme

$$\lambda = \lambda^+ = -\frac{1}{2} \delta V \vec{\sigma} \cdot \vec{n}.$$

S využitím vztahu

$$(\vec{\sigma} \cdot \vec{n})^{2n} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

můžeme psát pro konečné velikosti rychlosti

$$L = \exp \left\{ -\frac{\Phi}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{n} \right\} = \cosh \frac{\Phi}{2} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} - \sinh \frac{\Phi}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{n}, \quad \tanh \Phi = V.$$

Při infinitesimální rotaci souřadnic v geometrickém prostoru máme pak

$$\vec{a}' = \vec{a} - \vec{n} \times \vec{a} \delta \theta = \vec{a} - \frac{1}{2} \delta \theta \text{Tr}(\varsigma \vec{\sigma} \times \vec{n}),$$

$$a'^0 = a^0$$

odkud

$$\lambda = -\lambda^* = \frac{i}{2} \delta \theta \vec{n} \cdot \vec{\sigma}$$

Pro konečné rotace potom

$$L = \exp \left\{ i \frac{\theta}{2} \vec{\sigma} \vec{n} \right\} = \cos \frac{\theta}{2} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} + i \sin \frac{\theta}{2} \vec{\sigma} \vec{n} .$$

4.3. Vlnová rovnice pro částice se spinem 1/2.

Rovnice

$$\begin{aligned} \xi &= \begin{pmatrix} \xi^1 \\ \xi^2 \end{pmatrix} , \quad \eta = \begin{pmatrix} \eta_1 \\ \eta_2 \end{pmatrix} , \\ \left(\hat{p}_0 + \hat{p} \vec{\sigma} \right) \eta &= m \xi , \\ \left(\hat{p}_0 - \hat{p} \vec{\sigma} \right) \xi &= m \eta . \end{aligned}$$

Bispinory - Diracova rovnice

$$\begin{aligned} \Psi &= \begin{pmatrix} \xi \\ \eta \end{pmatrix} , \quad \gamma^0 = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} , \quad \vec{\gamma} = \begin{pmatrix} 0 & -\vec{\sigma} \\ \vec{\sigma} & 0 \end{pmatrix} , \\ \begin{pmatrix} 0 & \hat{p}_0 + \hat{p} \vec{\sigma} \\ \hat{p}_0 - \hat{p} \vec{\sigma} & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \xi \\ \eta \end{pmatrix} &= m \begin{pmatrix} \xi \\ \eta \end{pmatrix} , \\ \left(\gamma^0 \hat{p}_0 - \vec{\gamma} \hat{p} \right) \Psi &= m \Psi . \end{aligned}$$

Konečný tvar

$$\hat{p} \equiv \gamma^\mu \hat{p}_\mu , \quad (\hat{p} - m) \Psi = 0 .$$

V souřadnicové representaci (na chvíli v SI jednotkách)

$$\begin{aligned} (\hat{p} - mc) \Psi &= 0 , \quad \hat{p} \rightarrow i \hbar \nabla = i \hbar \gamma^\mu \frac{\partial}{\partial x^\mu} = i \hbar \left(\gamma^0 \frac{\partial}{\partial ct} + \vec{\gamma} \cdot \vec{\nabla} \right) , \\ i \hbar \frac{\partial}{\partial t} \Psi &= \hat{H} \Psi , \quad \hat{H} = \frac{\hbar}{i} c \vec{\alpha} \cdot \vec{\nabla} + mc^2 \beta , \end{aligned}$$

kde matice α a β jsou dány vztahy

$$\vec{\alpha} = \gamma^0 \vec{\gamma} = \begin{pmatrix} \vec{\sigma} & 0 \\ 0 & -\vec{\sigma} \end{pmatrix}, \quad \beta = \gamma^0 = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix},$$

$$\alpha_i \alpha_k + \alpha_k \alpha_i = 2 \delta_{ik}, \quad \beta \alpha_i + \alpha_i \beta = 0, \quad \beta^2 = 1.$$

Pro interakci s elektromagnetickým polem

$$\underline{A} \equiv \gamma^\mu A_\mu, \quad A_\mu = \left(\frac{\Phi}{c}, -\vec{A} \right), \quad (\hat{p} - e\underline{A} - mc) \psi = 0.$$

4.4. Vlastnosti γ matic.

Diracovu rovnici a tedy v ní vystupující γ matice můžeme representovat různým způsobem. Námi zavedená reprezentace se nazývá spinorová. Pro transformační unitární matici 4×4 U dostáváme

$$U = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & -\frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}, \quad \begin{pmatrix} \xi \\ \eta \end{pmatrix} \rightarrow U \begin{pmatrix} \xi \\ \eta \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}}(\xi + \eta) \\ \frac{1}{\sqrt{2}}(\xi - \eta) \end{pmatrix},$$

$$\gamma^0 \rightarrow U \gamma^0 U^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}, \quad \vec{\gamma} \rightarrow U \vec{\gamma} U^{-1} = \begin{pmatrix} 0 & \vec{\sigma} \\ -\vec{\sigma} & 0 \end{pmatrix},$$

což je přechod ke standardní reprezentaci. Matice spinu $1/2 \Sigma$ má ve všech reprezentacích stejný tvar

$$\Sigma = \begin{pmatrix} \vec{\sigma} & 0 \\ 0 & \vec{\sigma} \end{pmatrix}.$$

Pro matice platí antikomutační relace

$$\gamma^\mu \gamma^\nu + \gamma^\nu \gamma^\mu = 2 g^{\mu\nu}.$$

Hermiteovská matice γ^5 má ve spinorové a ve standardní reprezentaci tvar

$$\gamma^5 = -i \gamma^0 \gamma^1 \gamma^2 \gamma^3, \quad \gamma^5 = \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad \gamma^5 = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}.$$

4.5. Relativistické sdružení Diracovy rovnice.

Chování matic γ vzhledem k operaci hermiteovského sdružení můžeme zapsat jako

$$\gamma^{0+} = \gamma^0, \quad \vec{\gamma}^+ = -\vec{\gamma} \Rightarrow \gamma^{\mu+} = \gamma^0 \gamma^\mu \gamma^0.$$

Proveďme nyní tuto operaci na Diracově rovnici

$$\begin{aligned}
& \left\{ \left(\gamma^0 (\hat{p}_0 - e \Phi) - \bar{\gamma} (\hat{\vec{p}} - e \vec{A}) - m \right) \Psi \right\}^+ = \\
& \Psi^+ \left(\gamma^{0+} (\hat{p}_0^* - e \Phi) - \bar{\gamma}^+ (\hat{\vec{p}}^* - e \vec{A}) - m \right) = \\
& - \Psi^+ \left(\gamma^{0+} (\hat{p}_0 + e \Phi) - \bar{\gamma}^+ (\hat{\vec{p}} + e \vec{A}) + m \right) = \\
& - \Psi^+ \gamma^0 \left(\gamma^0 (\hat{p}_0 + e \Phi) - \bar{\gamma} (\hat{\vec{p}} + e \vec{A}) + m \right) \gamma^0 = \\
& \bar{\Psi} \left(\gamma^0 (\hat{p}_0 + e \Phi) - \bar{\gamma} (\hat{\vec{p}} + e \vec{A}) + m \right) \gamma^0 = 0 \quad , \quad \bar{\Psi} = \Psi^+ \gamma^0 \quad .
\end{aligned}$$

Zavedli jsme operaci Diracova (nebo také relativistického) sdružení

$$\Psi = \begin{pmatrix} \xi \\ \eta \end{pmatrix} \quad , \quad \bar{\Psi} = (\xi^* \quad \eta^*) \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} = (\eta^* \quad \xi^*) \quad .$$

Ve stručné notaci

$$(\hat{\underline{p}} - e \underline{A} - m) \Psi = 0 \quad , \quad \bar{\Psi} (\hat{\underline{p}} + e \underline{A} + m) = 0 \quad .$$

Jednoduchými úpravami dojdeme k rovnici kontinuity

$$\begin{aligned}
& \bar{\Psi} [(\hat{\underline{p}} - e \underline{A} - m) \Psi] + [\bar{\Psi} (\hat{\underline{p}} + e \underline{A} + m)] \Psi = \\
& \bar{\Psi} [\hat{\underline{p}} \Psi] + [\bar{\Psi} \hat{\underline{p}}] \Psi = \hat{p}_\mu [\bar{\Psi} \gamma^\mu \Psi] = 0 \quad , \\
& \partial_\mu j^\mu = 0 \quad , \quad j^\mu = \bar{\Psi} \gamma^\mu \Psi = (\Psi^+ \Psi, \Psi^+ \vec{\alpha} \Psi) .
\end{aligned}$$

4.6. Rovinné vlny.

Stav částice s určitou hodnotou energie a impulzu je popsán rovinnou vlnou

$$\begin{aligned}
\Psi_p &= \frac{1}{\sqrt{2\epsilon}} u_p e^{-ip_\mu x^\mu} \quad , \quad \Psi_{-p} = \frac{1}{\sqrt{2\epsilon}} u_{-p} e^{ip_\mu x^\mu} \quad , \\
p_0 &= \epsilon = \sqrt{\vec{p}^2 + m^2} \quad .
\end{aligned}$$

Spinory vyhovují řešitelným (determinant je roven nule) soustavám algebraických rovnic

$$(\gamma^\mu p_\mu - m) u_p = 0 \quad , \quad (\gamma^\mu p_\mu + m) u_{-p} = 0$$

a normujeme je tak, aby platilo

$$\bar{u}_p u_p = 2m \quad , \quad \bar{u}_{-p} u_{-p} = -2m \quad .$$

Potom totiž po vynásobení rovnic relativisticky sdruženými veličinami dostaneme

$$\bar{u}_p \gamma^\mu p_\mu u_p = m \bar{u}_p u_p = 2m^2 = 2p^\mu p_\mu \Rightarrow \bar{u}_p \gamma^\mu u_p = 2p^\mu ,$$

$$\bar{u}_{-p} \gamma^\mu p_\mu u_{-p} = -m \bar{u}_{-p} u_{-p} = 2m^2 = 2p^\mu p_\mu \Rightarrow \bar{u}_{-p} \gamma^\mu u_{-p} = 2p^\mu ,$$

$$j^\mu = \bar{\Psi}_{\pm p} \gamma^\mu \Psi_{\pm p} = \frac{P^\mu}{\epsilon} = (1, \vec{v}) , \vec{v} = \frac{\vec{P}}{\epsilon} ,$$

takže vlnové funkce jsou normovány na jednu částici v jednotce objemu. Ve standardní reprezentaci máme

$$(\epsilon - m)\phi - \vec{p} \cdot \vec{\sigma} \chi = 0 , \quad (\epsilon + m)\chi - \vec{p} \cdot \vec{\sigma} \phi = 0 \Rightarrow$$

$$\phi = \frac{\vec{p} \cdot \vec{\sigma}}{\epsilon - m} \chi , \quad \chi = \frac{\vec{p} \cdot \vec{\sigma}}{\epsilon + m} \phi ,$$

a pro normované čtyřkomponentové veličiny u_p a u_{-p} máme výrazy

$$u_p = \begin{pmatrix} \sqrt{\epsilon + m} w_+ \\ \sqrt{\epsilon - m} (\vec{n} \cdot \vec{\sigma}) w_+ \end{pmatrix} , \quad u_{-p} = \begin{pmatrix} \sqrt{\epsilon - m} (\vec{n} \cdot \vec{\sigma}) w_- \\ \sqrt{\epsilon + m} w_- \end{pmatrix} ,$$

$$\vec{n} = \frac{\vec{P}}{p} , \quad w_+^+ w_+ = w_-^+ w_- = 1 .$$

V těchto výrazech jsou w_+ a w_- libovolné normované dvoukomponentové veličiny. Pro relativisticky sdružené výrazy dostáváme

$$\bar{u}_p = \left(\sqrt{\epsilon + m} w_+^+ , -\sqrt{\epsilon - m} w_+^+ (\vec{n} \cdot \vec{\sigma}) \right) ,$$

$$\bar{u}_{-p} = \left(\sqrt{\epsilon - m} w_-^+ (\vec{n} \cdot \vec{\sigma}) , -\sqrt{\epsilon + m} w_-^+ \right) .$$

Této volnosti můžeme užít pro vhodnou volbu vlnové funkce. Veličina w_+ může být například trojrozměrným spinorem, splňujícím rovnici

$$\frac{1}{2} (\vec{n} \cdot \vec{\sigma}) w_+^{(\lambda)} = \lambda w_+^{(\lambda)} , \quad \vec{n} = (\cos\phi \sin\theta , \sin\phi \sin\theta , \cos\theta) ,$$

$$w_+^{(\lambda=\frac{1}{2})} = \begin{pmatrix} e^{-\frac{i}{2}\phi} \cos\frac{1}{2}\theta \\ e^{\frac{i}{2}\phi} \sin\frac{1}{2}\theta \end{pmatrix} , \quad w_+^{(\lambda=-\frac{1}{2})} = \begin{pmatrix} -e^{-\frac{i}{2}\phi} \sin\frac{1}{2}\theta \\ e^{\frac{i}{2}\phi} \cos\frac{1}{2}\theta \end{pmatrix} .$$

Další možnou volbou je

$$w_+^{(\sigma=\frac{1}{2})} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} , \quad w_-^{(\sigma=\frac{1}{2})} = -\sigma_y w_+^{(\sigma=-\frac{1}{2})} = \begin{pmatrix} i \\ 0 \end{pmatrix} ,$$

$$w_+^{(\sigma=-\frac{1}{2})} = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} , \quad w_-^{(\sigma=-\frac{1}{2})} = -\sigma_y w_+^{(\sigma=\frac{1}{2})} = \begin{pmatrix} 0 \\ -i \end{pmatrix} .$$

4.7. Transformace C, P a T.

Srovnání Diracovy rovnice a rovnice po prostorové inverzi

$$\begin{aligned} \left[\gamma^0 (\hat{p}_0 - eA_0(t, \vec{r})) - \vec{\gamma} (\hat{\vec{p}} - e\vec{A}(t, \vec{r})) - m \right] \Psi(t, \vec{r}) &= 0 \quad , \\ \left[\gamma^0 (\hat{p}_0 - eA_0(t, \vec{r})) + \vec{\gamma} (\hat{\vec{p}} - e\vec{A}(t, \vec{r})) - m \right] \Psi^P(t, -\vec{r}) &= 0 \quad , \\ \hat{p}_0^P &= \hat{p}_0 \quad , \quad A_0^P(t, -\vec{r}) = A_0(t, \vec{r}) \quad , \\ \hat{\vec{p}}^P &= -\hat{\vec{p}} \quad , \quad \vec{A}^P(t, -\vec{r}) = -\vec{A}(t, \vec{r}) \end{aligned}$$

vede k rovnicím pro transformační matici

$$\begin{aligned} U^P \Psi(t, \vec{r}) &= \Psi^P(t, -\vec{r}) \quad , \\ U^P \gamma^0 (U^P)^{-1} &= \gamma^0 \quad , \quad U^P \vec{\gamma} (U^P)^{-1} = -\vec{\gamma} \quad \Rightarrow \quad U^P = i \gamma^0 \quad . \end{aligned}$$

Faktor i u γ^0 matice volíme v souladu s bispinorovou reprezentací.

Srovnání komplexně sdružené Diracovy rovnice a rovnice po časové inverzi

$$\begin{aligned} \left[\gamma^{0*} (\hat{p}_0 + eA_0(t, \vec{r})) - \vec{\gamma}^* (\hat{\vec{p}} + e\vec{A}(t, \vec{r})) + m \right] \Psi^*(t, \vec{r}) &= 0 \quad , \\ \left[\gamma^0 (\hat{p}_0 + eA_0(t, \vec{r})) + \vec{\gamma} (\hat{\vec{p}} + e\vec{A}(t, \vec{r})) + m \right] \Psi^T(-t, \vec{r}) &= 0 \quad , \\ \hat{p}_0^T &= -\hat{p}_0 \quad , \quad A_0^T(-t, \vec{r}) = A_0(t, \vec{r}) \quad , \\ \hat{\vec{p}}^T &= \hat{\vec{p}} \quad , \quad \vec{A}^T(-t, \vec{r}) = -\vec{A}(t, \vec{r}) \end{aligned}$$

vede k rovnicím pro transformační matici

$$\begin{aligned} U^T \Psi(t, \vec{r}) &= \Psi^T(-t, \vec{r}) \quad , \\ U^T \gamma^0 (U^T)^{-1} &= \gamma^{0*} \quad , \quad U^T \vec{\gamma} (U^T)^{-1} = -\vec{\gamma}^* \quad \Rightarrow \quad U^T = -i \gamma^1 \gamma^3 \quad . \end{aligned}$$

Srovnání komplexně sdružené Diracovy rovnice a rovnice po nábojové inverzi

$$\begin{aligned} \left[\gamma^{0*} (\hat{p}_0 + eA_0(t, \vec{r})) - \vec{\gamma}^* (\hat{\vec{p}} + e\vec{A}(t, \vec{r})) + m \right] \Psi^*(t, \vec{r}) &= 0 \quad , \\ \left[\gamma^0 (\hat{p}_0 + eA_0(t, \vec{r})) - \vec{\gamma} (\hat{\vec{p}} + e\vec{A}(t, \vec{r})) - m \right] \Psi^C(t, \vec{r}) &= 0 \quad , \\ \hat{p}_0^C &= \hat{p}_0 \quad , \quad A_0^C(t, \vec{r}) = -A_0(t, \vec{r}) \quad , \\ \hat{\vec{p}}^C &= \hat{\vec{p}} \quad , \quad \vec{A}^C(t, \vec{r}) = -\vec{A}(t, \vec{r}) \end{aligned}$$

vede k rovnicím pro transformační matici

$$U^C \psi(t, \vec{r}) = \psi^C(t, \vec{r}) \quad ,$$

$$U^C \gamma^\mu (U^C)^{-1} = -\gamma^{\mu*} \Rightarrow U^C = \gamma^2 \quad .$$

Při určení transformačních matic jsme užili vlastností γ matic ve spinorové popřípadě standardní reprezentaci při operaci komplexního sdružení, mohou tedy být transformační matice v jiných reprezentacích odlišné.

Shrnutím transformačních vlastností máme

$$\psi^T(-t, \vec{r}) = -i \gamma^1 \gamma^3 \psi^*(t, \vec{r}) \quad ,$$

$$\psi^{PT}(-t, -\vec{r}) = \gamma^0 \gamma^1 \gamma^3 \psi^*(t, \vec{r}) \quad ,$$

$$\psi^{CPT}(-t, -\vec{r}) = \gamma^2 \gamma^0 \gamma^1 \gamma^3 \psi(t, \vec{r}) = i \gamma^5 \psi(t, \vec{r}) \quad .$$

Požadavek, aby elektronové i positronové vlnové funkce měly stejný tvar, vede k

$$\psi_{-p} = \gamma^2 \psi_p^* \Rightarrow$$

$$\begin{pmatrix} 0 & \sigma_y \\ -\sigma_y & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \sqrt{\epsilon + m} w_+^* \\ \sqrt{\epsilon - m} (\vec{n} \cdot \vec{\sigma}^*) w_+^* \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \sqrt{\epsilon - m} (\vec{n} \cdot \vec{\sigma}) w_- \\ \sqrt{\epsilon + m} w_- \end{pmatrix} \Rightarrow$$

$$w_- = -\sigma_y w_+^* \quad .$$

5. Propagátor pro Diracovu rovnici.

5.1. Hlavní hodnota integrálu.

Často budeme potřebovat větu: Buď $f(z)$ funkce analytická pro $\text{Im}(z) \geq 0$ s výjimkou konečného počtu pólů, $f(z) \rightarrow 0$ pro $|z| \rightarrow \infty$ rovnoměrně. Potom pro hlavní hodnotu \wp nevlastního integrálu dostáváme

$$\wp \int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = 2\pi i \sum R + \pi i \sum R_0 \quad ,$$

kde R jsou residua v pólech v horní polorovině, R_0 residua v pólech na reálné ose (např. Whittaker a Watson, A Course of Modern Analysis). Důsledkem je, že pro funkci analytickou v horní polorovině (včetně reálné osy) můžeme psát

$$\lim_{\epsilon \rightarrow 0} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{f(x)}{x - x_0 \pm i\epsilon} dx = \wp \int_{-\infty}^{\infty} \frac{f(x)}{x - x_0} dx \mp i\pi f(x_0)$$

$$\lim_{\epsilon \rightarrow 0} \frac{1}{x - x_0 \pm i\epsilon} = \wp \frac{1}{x - x_0} \mp i\pi \delta(x - x_0) \quad .$$

Pro exponenciální funkci máme

$$\wp \int_{-\infty}^{\infty} \frac{\exp(ixt)}{x - x_0} dx = i\pi \exp(ix_0 t) \quad , \quad t > 0 \quad ,$$

$$\wp \int_{-\infty}^{\infty} \frac{\exp(ixt)}{x - x_0} dx = -i\pi \exp(ix_0 t) \quad , \quad t < 0 \quad .$$

5.2. Propagátor volné částice.

Propagátor definujeme jako operátor Greenovy funkce příslušné pohybové rovnice

$$\left(i \frac{\partial}{\partial t} - \hat{H} \right) \hat{K} = \hat{1} \delta(t) \quad , \quad \hat{H} = \sum_k \epsilon_k |\Psi_k\rangle \langle \Psi_k| \quad ,$$

$$\hat{K} = \lim_{\delta \rightarrow 0} \sum_k \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{d\omega e^{-i\omega t}}{\omega - \epsilon_k + i\delta} |\Psi_k\rangle \langle \Psi_k| \quad .$$

Modifikace pro propagátor v Diracově rovnici je

$$(\hat{p} - m) \hat{K} = \hat{1} \delta(t) \quad ,$$

$$\left(i \frac{\partial}{\partial t} - \hat{H} \right) \hat{K} = \gamma^0 \hat{1} \delta(t) \quad , \quad \hat{H} = \sum_k \epsilon_k |\Psi_k\rangle \langle \Psi_k| \quad ,$$

$$\hat{K} = \lim_{\delta \rightarrow 0} \sum_k \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{d\omega e^{-i\omega t}}{\omega - \epsilon_k(1 - i\delta)} |\Psi_k\rangle \langle \Psi_k| \gamma^0 \quad .$$

Pro kvazikontinuální energiové spektrum přejdeme od sumace k integraci

$$\sum_m f(\epsilon_m) = \int f(\epsilon_m) \rho(\epsilon_m) d\epsilon_m \quad .$$

Pro volné nerelativistické částice máme v souřadnicové reprezentaci

$$\epsilon_{\vec{p}} = \frac{\vec{p}^2}{2m} \quad , \quad \Psi_{\vec{p}}(\vec{r}) = \frac{1}{\sqrt{\Omega}} \exp(i\vec{p}\vec{r}) \quad , \quad \rho(\epsilon_{\vec{p}}) d\epsilon_{\vec{p}} = \frac{\Omega}{(2\pi)^3} d^3\vec{p}$$

a pro propagátor dostáváme explicitní vyjádření

$$K(\vec{r}, t; \vec{r}', t') = \begin{cases} -\frac{i}{\hbar} \left[\frac{m}{2\pi i \hbar (t-t')} \right]^{3/2} \exp\left(-i \frac{m(\vec{r}-\vec{r}')^2}{2\hbar(t-t')} \right) & t > t' \\ 0 & t < t' \end{cases} \quad .$$

Pro volné částice popsané řešením Diracovy rovnice máme

$$|\Psi_{\vec{p}\sigma}\rangle = \frac{1}{\sqrt{2\epsilon}} u_{\pm p}^{(\sigma)} e^{\pm i\vec{p}\vec{x}} \quad , \quad \langle \Psi_{\vec{p}\sigma} | \gamma^0 = \frac{1}{\sqrt{2\epsilon}} \bar{u}_{\pm p}^{(\sigma)} e^{\mp i\vec{p}\vec{x}}$$

a po dosazení do výrazu pro propagátor

$$K(x_2, x_1) = -i \sum_{\vec{p}, \sigma} \frac{1}{2\epsilon} e^{-ip_{\mu}(x_2^{\mu} - x_1^{\mu})} u_p^{(\sigma)} \bar{u}_p^{(\sigma)} \quad t_2 - t_1 > 0 \quad ,$$

$$K(x_2, x_1) = i \sum_{\vec{p}, \sigma} \frac{1}{2\epsilon} e^{ip_{\mu}(x_2^{\mu} - x_1^{\mu})} u_{-p}^{(\sigma)} \bar{u}_{-p}^{(\sigma)} \quad t_2 - t_1 < 0 \quad .$$

Platí

$$\sum_{\sigma} w_+^{\sigma} w_+^{\sigma+} = \sum_{\sigma} w_-^{\sigma} w_-^{\sigma+} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \quad .$$

Potom je

$$\sum_{\sigma} u_p^{\sigma}(x_2) \bar{u}_p^{\sigma}(x_1) = e^{-ip_{\mu}(x_2^{\mu} - x_1^{\mu})} (\epsilon \gamma^0 - \vec{p}\vec{\gamma} + m) \quad ,$$

$$\sum_{\sigma} u_{-p}^{\sigma}(x_2) \bar{u}_{-p}^{\sigma}(x_1) = e^{ip_{\mu}(x_2^{\mu} - x_1^{\mu})} (\epsilon \gamma^0 - \vec{p}\vec{\gamma} - m)$$

a pro propagátor dostáváme vyjádření

$$K(x_2, x_1) = \frac{-i}{(2\pi)^3} \int \frac{d^3 \vec{p}}{2\epsilon} e^{-ip_\mu(x_2^\mu - x_1^\mu)} (\epsilon \gamma^0 - \vec{p} \vec{\gamma} + m)$$

$$t_2 - t_1 > 0 \quad ,$$

$$K(x_2, x_1) = \frac{i}{(2\pi)^3} \int \frac{d^3 \vec{p}}{2\epsilon} e^{ip_\mu(x_2^\mu - x_1^\mu)} (\epsilon \gamma^0 - \vec{p} \vec{\gamma} - m)$$

$$t_2 - t_1 < 0 \quad .$$

Po menších úpravách dojdeme k výrazu

$$K(\vec{r}_2, t_2 | \vec{r}_1, t_1) = (i \underline{\nabla} + m) I(\vec{r}, t) \quad ,$$

$$\underline{\nabla} = \gamma^\mu \frac{\partial}{\partial x^\mu} \quad , \quad \vec{r} = \vec{r}_2 - \vec{r}_1 \quad , \quad t = |t_2 - t_1| \quad ,$$

$$I(\vec{r}, t) = \frac{-i}{(2\pi)^3} \int \frac{d^3 \vec{p}}{2\sqrt{\vec{p}^2 + m^2}} e^{-i(\sqrt{\vec{p}^2 + m^2} t - \vec{p} \cdot \vec{r})} \quad .$$

Funkci I lze napsat jako

$$I(s^2) = -\frac{1}{8\pi^2} \int_0^\infty e^{-\frac{i}{2} \left(\frac{m^2}{\xi} + s^2 \xi \right)} d\xi \quad , \quad s^2 = t^2 - \vec{r}^2 \quad .$$

S využitím vztahů

$$\lim_{\delta \rightarrow 0} \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^\infty \frac{dp_0 e^{-ip_0 t}}{p_0^2 - \epsilon^2 + i\delta} = -\frac{i}{2\epsilon} e^{-i\epsilon|t|} \quad , \quad p_0^2 - \epsilon^2 = p_\mu p^\mu - m^2$$

můžeme propagátor volné částice zapsat jako

$$K(x_2, x_1) = \frac{1}{(2\pi)^4} \int G(p) e^{-ip_\mu(x_2^\mu - x_1^\mu)} d^4 p \quad ,$$

$$G(p) = \lim_{\delta \rightarrow 0} \frac{\not{p} + m}{p_\mu p^\mu - m^2 + i\delta} \quad .$$

Za pomoci propagátorů vyjádříme vlnovou funkci jako

$$\Psi(\vec{x}_2, t_2) = \int K(\vec{x}_2, t_2 | \vec{x}_1, t_1) \gamma^0 \Psi(\vec{x}_1, t_1) d^3 \vec{x}_1 \quad -$$

$$\int K(\vec{x}_2, t_2 | \vec{x}_1, t_1') \gamma^0 \Psi(\vec{x}_1, t_1') d^3 \vec{x}_1 \quad , \quad t_1 < t_2 < t_1' \quad .$$

Relativisticky invariantní zápis je

$$\Psi(x_2^\mu) = \int K(x_2^\mu | x_1^\mu) \gamma_\nu \Psi(x_1^\mu) d^v \Sigma_1 \quad ,$$

$$t_1 < t_2 \Rightarrow d^0 \Sigma_1 = d^3 \vec{x}_1 \quad , \quad t_1 > t_2 \Rightarrow d^0 \Sigma_1 = -d^3 \vec{x}_1 \quad .$$

5.3. Propagátor částice v poli.

Ve zhuštěném značení máme

$$(i \nabla_2 - m) K(2,1) = \delta(2,1) \quad ,$$

$$(i \nabla_2 - e \underline{A}_2 - m) K^A(2,1) = \delta(2,1)$$

a pro propagátor částice v poli tedy

$$K^A(2,1) = K(2,1) + e \int K(2,3) \underline{A}(3) K^A(3,2) d^4 x_3 \quad .$$

V impulsové reprezentaci je

$$G^A(p',p) = (2\pi)^4 \delta(p'-p) G(p) +$$

$$\frac{e}{(2\pi)^4} G(p') \int \underline{A}(t) G^A(p'-t,p) d^4 t \quad ,$$

$$\underline{A}(t) = \int \underline{A}(x) e^{i t_\mu x^\mu} d^4 x \quad .$$

Pro amplitudu pravděpodobnosti přechodu ze stavu i (elektron v minulosti, positron v budoucnosti) do stavu f (elektron v budoucnosti, positron v minulosti) máme

$$M = \int \int \bar{\Psi}_f(2) \beta K^A(2,1) \beta \Psi_i(1) d^3 \vec{x}_1 d^3 \vec{x}_2 \quad .$$

Užijeme teď rozvoje

$$K^A(2,1) = K(2,1) + \int K(2,3) e \underline{A}(3) K(3,1) d^4 x_3 +$$

$$\int \int K(2,4) e \underline{A}(4) K(4,3) e \underline{A}(3) K(3,1) d^4 x_3 d^4 x_4 + \dots$$

a vztahů

$$\Psi_i(3) = \int K(3,1) \beta \Psi_i(1) d^3 \vec{x}_1 \quad ,$$

$$\bar{\Psi}_f(3) = \int \bar{\Psi}_f(2) \beta K(2,3) d^3 \vec{x}_2 \quad .$$

Amplitudu pravděpodobnosti přechodu máme tak vyjádřenu vztahem (předpokládáme, že stavy i a f jsou různé)

$$M = \int \bar{\Psi}_f(1) e \underline{A}(1) \Psi_i(1) d^4 x_1 +$$

$$\int \int \bar{\Psi}_f(2) e \underline{A}(2) K(2,1) e \underline{A}(1) \Psi_i(1) d^4 x_1 d^4 x_2 + \dots$$

V impulsové reprezentaci je vyjádření ještě jednodušší

$$M = \frac{\bar{u}_f}{\sqrt{2\epsilon_f}} e \underline{A}(p_f - p_i) \frac{u_i}{\sqrt{2\epsilon_i}} +$$

$$\frac{\bar{u}_f}{\sqrt{2\epsilon_f}} \int e \underline{A}(p_f - q) \frac{\underline{q} + m}{q_\mu q^\mu - m^2 + i\delta} e \underline{A}(q - p_i) \frac{d^4 q}{(2\pi)^4} \frac{u_i}{\sqrt{2\epsilon_i}} + \dots$$

Pravděpodobnost přechodu za jednotku času je vyjádřena jako

$$w = \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{2\pi}{T} |M|^2 \quad .$$

Amplitudu pravděpodobnosti přechodu můžeme graficky vyjádřit Feynmanovými diagramy a při sestavení vzorce se řídit následujícími pravidly: 1. Vnější vstupní elektronové čáře se přiřadí amplituda $u_i = u(p_i)$ odpovídající počátečnímu elektronu s impulsem p_i nebo amplituda $u_i = u(-p_i)$ odpovídající koncovému pozitronu s impulsem p_i . 2. Vnější výstupní elektronové čáře se přiřadí amplituda $u_f = u(p_f)$ odpovídající koncovému elektronu s impulsem p_f nebo amplituda $u_f = u(-p_f)$ odpovídající počátečnímu pozitronu s impulsem p . 3. Vnitřní elektronové čáře se přiřadí propagátor $G(p)$

$$G(p) = \frac{\gamma^\mu p_\mu + m}{p_\mu p^\mu - m^2 + i\delta} \quad .$$

4. Vnějšímu elektromagnetickému poli se přiřadí faktor $e\mathcal{A}(q)$

$$e\mathcal{A}(q) = e\gamma^\mu A_\mu(q) \quad , \quad A_\mu(q) = \int A_\mu(x) e^{iq_\mu x^\mu} d^4x \quad .$$

5. V každém vrcholu (tři čáry) platí zákon zachování čtyřrozměrného vektoru impulsu. 6. Podle všech volných impulsů t (neurčených ze zákonů zachování) se integruje

$$\int \frac{d^4t}{(2\pi)^4} \quad .$$

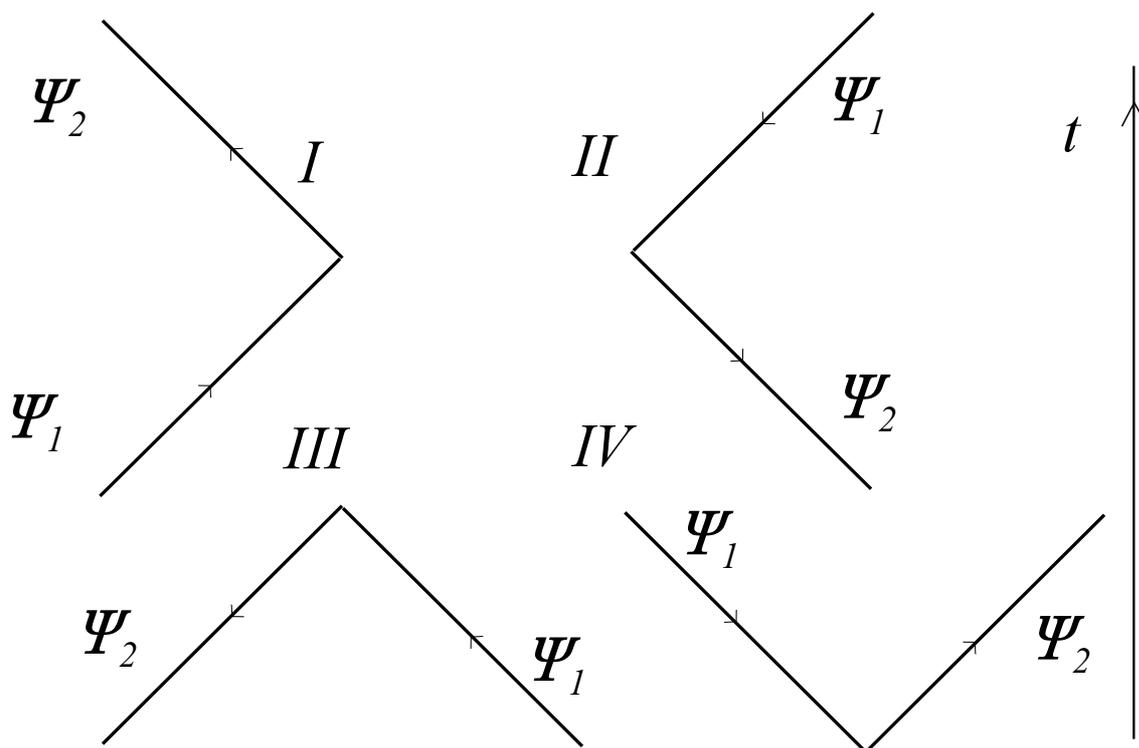
6. Interpretace.

6.1. Elektrony a pozitrony.

Interpretace je založena na Feynmanově popisu pozitronů jako elektronů jdoucích zpět v čase. Počáteční stavy Ψ_1 obsahují tedy elektrony v minulosti a pozitrony v budoucnosti, koncové stavy Ψ_2 pak obsahují elektrony v budoucnosti a pozitrony v minulosti. Amplituda pravděpodobnosti přechodu za absorpce ($M e^{-i\omega t}$) nebo emise ($M^+ e^{i\omega t}$) fotonu je

$$\int \bar{\Psi}_2 (M e^{-i\omega t} + M^+ e^{i\omega t}) \Psi_1 d\Omega \quad .$$

Na obrázku jsou znázorněny čtyři možnosti pro jednu částici v počátečním i koncovém stavu:

Označíme kladné hodnoty energie jako $\epsilon_i = \sqrt{p_i^2 + m^2}$. Potom máme v jednotlivých případech
 I: $E_1 = \epsilon_1, E_2 = \epsilon_2$, elektron v minulosti, elektron v budoucnosti, jde o rozptyl elektronu.
 II: $E_1 = -\epsilon_1, E_2 = -\epsilon_2$, positron v budoucnosti, positron v minulosti, jde o rozptyl positronu.
 III: $E_1 = \epsilon_1, E_2 = -\epsilon_2$, elektron v minulosti, positron v minulosti, jde o anihilace páru.
 IV: $E_1 = -\epsilon_1, E_2 = \epsilon_2$, positron v budoucnosti, elektron v budoucnosti, jde o kreaci páru.

7. Invariantní teorie poruch.

7.1. S - matice.

Po přechodu od Schrödingerovy k interakční reprezentaci

$$i \frac{\partial}{\partial t} |\Psi\rangle = (\hat{H}_0 + \hat{V}(t)) |\Psi\rangle ,$$

$$|\Phi(t)\rangle = e^{i\hat{H}_0 t} |\Psi(t)\rangle , \quad \hat{H}_{int}(t) = e^{i\hat{H}_0 t} \hat{V}(t) e^{-i\hat{H}_0 t} ,$$

$$i \frac{\partial}{\partial t} |\Phi(t)\rangle = \hat{H}_{int}(t) |\Phi(t)\rangle$$

snadno ověříme, že řešení je možné zapsat pomocí operátoru S

$$|\Phi(t)\rangle = \hat{S}(t, t_0) |\Phi(t_0)\rangle \quad ,$$

$$\hat{S}(t, t_0) = \hat{1} - i \int_{t_0}^t \hat{H}_{int}(t_1) dt_1 - \int_{t_0}^t \hat{H}_{int}(t_1) \int_{t_0}^{t_1} \hat{H}_{int}(t_2) dt_2 dt_1 + \dots$$

Postupnými úpravami

$$\begin{aligned} & \int_{t_0}^t \hat{H}_{int}(t_1) \int_{t_0}^{t_1} \hat{H}_{int}(t_2) dt_2 dt_1 = \\ & \frac{1}{2} \left(\int_{t_0}^t \hat{H}_{int}(t_1) \int_{t_0}^{t_1} \hat{H}_{int}(t_2) dt_2 dt_1 + \int_{t_0}^t \hat{H}_{int}(t_2) \int_{t_0}^{t_2} \hat{H}_{int}(t_1) dt_1 dt_2 \right) = \\ & \frac{1}{2} \int_{t_0}^t \int_{t_0}^t \hat{T} \{ \hat{H}_{int}(t_1) \hat{H}_{int}(t_2) \} dt_2 dt_1 \quad , \end{aligned}$$

kde jsme definovali operátor chronologického uspořádání

$$\hat{T} \{ \hat{H}_{int}(t_1) \hat{H}_{int}(t_2) \} = \Theta(t_1 - t_2) \hat{H}_{int}(t_1) \hat{H}_{int}(t_2) + \Theta(t_2 - t_1) \hat{H}_{int}(t_2) \hat{H}_{int}(t_1) \quad .$$

Potom můžeme psát

$$\begin{aligned} \hat{S}(t, t_0) &= \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-i)^k}{k!} \int_{t_0}^t \dots \int_{t_0}^t \hat{T} \{ \hat{H}_{int}(t_1) \dots \hat{H}_{int}(t_k) \} dt_k \dots dt_1 = \\ & \hat{T} \left\{ e^{-i \int_{t_0}^t \hat{H}_{int}(\tau) d\tau} \right\} \quad . \end{aligned}$$

S - matice je definována jako

$$\hat{S} = \hat{S}(\infty, -\infty) = \hat{T} \left\{ e^{-i \int_{-\infty}^{\infty} \hat{H}_{int}(t) dt} \right\} \quad .$$

Interakční hamiltonián má v kvantové elektrodynamice jednoduchý tvar

$$\hat{H}(t) = e \int \hat{j}^\mu(x) \hat{A}_\mu(x) d^3\vec{x} \quad , \quad \hat{j}^\mu(x) = \hat{\bar{\Psi}}(x) \gamma^\mu \hat{\Psi}(x) \quad .$$

7.2. T - matice a M - matice.

Je výhodné oddělit z S - matice diagonální členy a zákon zachování impulsu zavedením T - matice

$$\langle f | \hat{S} | i \rangle = \delta_{fi} + i(2\pi)^4 \delta^{(4)}(\sum P_f - \sum P_i) \langle f | \hat{T} | i \rangle \quad .$$

Při výpočtu čtverce δ funkce budeme psát

$$\delta^{(4)}(\sum P_f - \sum P_i) = \frac{1}{(2\pi)^4} \int e^{i(\sum P_{f\mu} - \sum P_{i\mu})x^\mu} d^4x \quad ,$$

$$|\delta^{(4)}(\sum P_f - \sum P_i)|^2 = \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{T\Omega}{(2\pi)^4} \delta^{(4)}(\sum P_f - \sum P_i)$$

a tedy pro pravděpodobnost přechodu za jednotku času máme výraz

$$w_{i \rightarrow f} = (2\pi)^4 \delta^{(4)}(\sum P_f - \sum P_i) |\langle f | \hat{T} | i \rangle|^2 \Omega \quad .$$

Vynecháme-li u ψ a A_μ normovací faktory dané převrácenou hodnotou odmocniny z dvojnásobku energie, budeme mít

$$w_{i \rightarrow f} = \frac{(2\pi)^4}{\prod (2\epsilon_i \Omega) \prod (2\epsilon_f \Omega)} \delta^{(4)}(\sum P_f - \sum P_i) |\langle f | \hat{M} | i \rangle|^2 \Omega \quad .$$

Pro přechod do spojité části spektra

$$dw = \frac{(2\pi)^4 \Omega}{\prod (2\epsilon_i \Omega)} \delta^{(4)}(\sum P_f - \sum P_i) |\langle f | \hat{M} | i \rangle|^2 \prod \frac{d^3 \vec{p}_f}{2\epsilon_f (2\pi)^3} \quad .$$

7.3. Propagátory elektronu a fotonu.

Propagátor elektronu jsme definovali v předchozí části. Obdobně definujeme propagátor fotonu jako operátor Greenovy funkce vlnové rovnice

$$\left(-\frac{\partial^2}{\partial t^2} + \hat{\Delta} \right) \hat{K} = \hat{1} \delta(t) \quad , \quad \hat{\Delta} = \sum_{\vec{k}, \lambda} -\vec{k}^2 |\Psi_{\vec{k}}^{(\lambda)}\rangle \langle \Psi_{\vec{k}}^{(\lambda)}| \quad ,$$

$$\hat{K} = \lim_{\delta \rightarrow 0} \sum_{\vec{k}, \lambda} \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{d\omega e^{-i\omega t}}{\omega^2 - \vec{k}^2 + i\delta} |\Psi_{\vec{k}}^{(\lambda)}\rangle \langle \Psi_{\vec{k}}^{(\lambda)}| \quad .$$

Pro fotony máme

$$|\Psi_{\vec{k}}^{(\lambda)}\rangle = e_{\mu}^{(\lambda)} e^{i\vec{k}\vec{x}} \quad , \quad \langle \Psi_{\vec{k}}^{(\lambda)}| = e_{\mu}^{(\lambda)*} e^{-i\vec{k}\vec{x}}$$

a po dosazení do výrazu pro propagátor

$$D_{\mu\nu}(x_2, x_1) = -i \sum_{\vec{k}, \lambda} \frac{1}{2|\vec{k}|} e^{-ik_{\mu}(x_2^{\mu} - x_1^{\mu})} e_{\mu}^{(\lambda)} e_{\nu}^{(\lambda)*} \quad t_2 - t_1 > 0 \quad ,$$

$$D_{\mu\nu}(x_2, x_1) = i \sum_{\vec{k}, \sigma} \frac{1}{2|\vec{k}|} e^{ik_{\mu}(x_2^{\mu} - x_1^{\mu})} e_{\mu}^{(\lambda)} e_{\nu}^{(\lambda)*} \quad t_2 - t_1 < 0 \quad .$$

S využitím vztahů

$$\lim_{\delta \rightarrow 0} \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{dk_0 e^{-ik_0 t}}{k_0^2 - \vec{k}^2 + i\delta} = -\frac{i}{2|\vec{k}|} e^{-i|\vec{k}||t|} \quad , \quad k_0^2 - \vec{k}^2 = k_{\mu} k^{\mu}$$

můžeme propagátor volného fotonu psát jako

$$D_{\mu\nu}(x_2, x_1) = \frac{1}{(2\pi)^4} \int D_{\mu\nu}(k) e^{-ik_\mu(x_2^\mu - x_1^\mu)} d^4k \quad ,$$

$$D_{\mu\nu}(k) = \lim_{\delta \rightarrow 0} \frac{4\pi}{k_\mu k^\mu + i\delta} g_{\mu\nu} \quad .$$

Za pomoci propagátorů vyjádříme vektorový potenciál jako

$$A_\mu(\vec{x}_2, t_2) = \int D_{\mu\rho}(\vec{x}_2, t_2 | \vec{x}_1, t_1) g^{\rho\nu} A_\nu(\vec{x}_1, t_1) d^3\vec{x}_1 \quad , \quad t_1 < t_2 \quad .$$

Zapišme přehledně operátory polí, které budeme v dalším potřebovat. Přitom zvolíme kromě již užívaných jednotek $\hbar=1$ a $c=1$ zvolíme $4\pi\epsilon_0=1$. Je tedy

$$\hat{\Psi}(x) = \sum_{\vec{p}, \sigma} \frac{1}{\sqrt{2\epsilon_{\vec{p}}}} \left[\hat{a}_{\vec{p}, \sigma} u^{(\sigma)}(p) e^{-ip_\mu x^\mu} + \hat{b}_{\vec{p}, \sigma}^+ u^{(\sigma)}(-p) e^{ip_\mu x^\mu} \right] \quad ,$$

$$\hat{\bar{\Psi}}(x) = \sum_{\vec{p}, \sigma} \frac{1}{\sqrt{2\epsilon_{\vec{p}}}} \left[\hat{a}_{\vec{p}, \sigma}^+ \bar{u}^{(\sigma)}(p) e^{ip_\mu x^\mu} + \hat{b}_{\vec{p}, \sigma} \bar{u}^{(\sigma)}(-p) e^{-ip_\mu x^\mu} \right] \quad ,$$

$$\hat{A}_\mu(x) = \hat{A}_\mu^+(x) = \sum_{\vec{k}, \lambda} \sqrt{\frac{2\pi}{\omega_{\vec{k}}}} \left[\hat{c}_{\vec{k}, \lambda} e_\mu^{(\lambda)} e^{-ik_\mu x^\mu} + \hat{c}_{\vec{k}, \lambda}^+ e_\mu^{(\lambda)*} e^{ik_\mu x^\mu} \right] \quad ,$$

$$p_\mu p^\mu = m^2 \quad , \quad k_\mu k^\mu = 0 \quad , \quad k^\mu e_\mu^{(\lambda)} = 0 \quad , \quad e^{(\lambda)\mu} e_\mu^{(\lambda)*} = -1 \quad .$$

Pomocí operátoru chronologického uspořádání můžeme propagátory psát jako

$$D_{\mu\nu}(x-x') = i \langle 0 | \hat{T} \{ \hat{A}_\mu(x) \hat{A}_\nu(x') \} | 0 \rangle \quad ,$$

$$K(x-x') = -i \langle 0 | \hat{T} \{ \hat{\Psi}(x) \hat{\bar{\Psi}}(x') \} | 0 \rangle \quad .$$

7.4. Feynmanovy diagramy pro rozptyl elektronu.

V prvním přiblížení teorie poruch

$$\hat{S}^{(1)} = -ie \int \hat{j}^\mu(x_1) \hat{A}_\mu(x_1) d^4x_1$$

může jít jen o interakci elektronu s vnějším polem. Proces se dvěma elektrony a jedním fotonem je totiž zakázán zákony zachování

$$p_2^\mu \pm p_1^\mu = k^\mu \quad , \quad p_1^\mu = (\epsilon_1 = m, \vec{p}_1 = 0) \quad , \quad p_2^\mu = (\epsilon_2 = \sqrt{\vec{p}_2^2 + m^2}, \vec{p}_2)$$

$$\Rightarrow 0 = k_\mu k^\mu = (p_{2\mu} \pm p_{1\mu})(p_2^\mu \pm p_1^\mu) = 2m(m \pm \sqrt{\vec{p}_2^2 + m^2}) \neq 0 \quad .$$

Jsou tedy prvními nediagonálními prvky S -matice až prvky v druhém přiblížení teorie poruch

$$\hat{S}^{(2)} = -\frac{e^2}{2} \int \int \hat{T} \{ \hat{j}^\mu(x_1) \hat{j}^\nu(x_2) \} \hat{T} \{ \hat{A}_\mu(x_1) \hat{A}_\nu(x_2) \} d^4x_2 d^4x_1 \quad .$$

Uvažujme rozptyl dvou elektronů, tedy počítejme maticový element

$${}_{ph}\langle 0 | {}_{el}\langle 0 | \hat{a}_3 \hat{a}_4 \hat{S}^{(2)} \hat{a}_2^+ \hat{a}_1^+ | 0 \rangle_{el} | 0 \rangle_{ph} = \frac{ie^2}{2} \iint D_{\mu\nu}(x-x') H^{\mu\nu}(x,x') d^4x d^4x' ,$$

$$H^{\mu\nu}(x,x') = {}_{el}\langle 0 | \hat{a}_3 \hat{a}_4 \hat{T} \{ \hat{\Psi}(x) \gamma^\mu \Psi(x) \hat{\Psi}(x') \gamma^\nu \Psi(x') \} \hat{a}_2^+ \hat{a}_1^+ | 0 \rangle_{el} .$$

Každý z vnějších kreačních operátorů sdružíme s vnitřním anihilačním operátorem a každý z vnějších anihilačních operátorů sdružíme s vnitřním kreačním operátorem

$$H^{\mu\nu} = {}_{el}\langle 0 | \hat{a}_3 \hat{a}_4 \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{a}_2^+ \hat{a}_1^+ + \hat{a}_3 \hat{a}_4 \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{a}_2^+ \hat{a}_1^+ + \hat{a}_3 \hat{a}_4 \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{a}_2^+ \hat{a}_1^+ + \hat{a}_3 \hat{a}_4 \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{a}_2^+ \hat{a}_1^+ | 0 \rangle_{el} .$$

Všechny operátory a antikomutují (odpovídají různým stavům), takže můžeme vynechat operátor chronologického uspořádání. Je tedy

$$H^{\mu\nu} = \bar{\Psi}_4 \gamma^\mu \Psi_2 \bar{\Psi}_3' \gamma^\nu \Psi_1' + \bar{\Psi}_3 \gamma^\mu \Psi_1 \bar{\Psi}_4' \gamma^\nu \Psi_2' - \bar{\Psi}_3 \gamma^\mu \Psi_2 \bar{\Psi}_4' \gamma^\nu \Psi_1' - \bar{\Psi}_4 \gamma^\mu \Psi_1 \bar{\Psi}_3' \gamma^\nu \Psi_2' .$$

Po dosazení dostáváme

$${}_{ph}\langle 0 | {}_{el}\langle 0 | \hat{a}_3 \hat{a}_4 \hat{S}^{(2)} \hat{a}_2^+ \hat{a}_1^+ | 0 \rangle_{el} | 0 \rangle_{ph} = ie^2 \iint d^4x d^4x' D_{\mu\nu}(x-x') \left(\bar{\Psi}_4(x) \gamma^\mu \Psi_2(x) \bar{\Psi}_3(x') \gamma^\nu \Psi_1(x') - \bar{\Psi}_4(x) \gamma^\mu \Psi_1(x) \bar{\Psi}_3(x') \gamma^\nu \Psi_2(x') \right) .$$

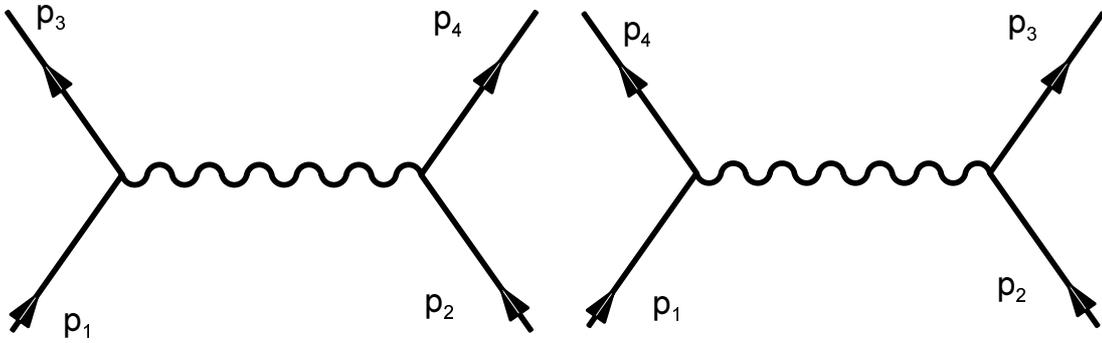
Rovinné vlny nám dají

$$\begin{aligned} & \bar{\Psi}_4(x) \gamma^\mu \Psi_2(x) \bar{\Psi}_3(x') \gamma^\nu \Psi_1(x') - \bar{\Psi}_4(x) \gamma^\mu \Psi_1(x) \bar{\Psi}_3(x') \gamma^\nu \Psi_2(x') = \\ & \bar{u}_4 \gamma^\mu u_2 \bar{u}_3 \gamma^\nu u_1 e^{-i(p_2-p_4)x - i(p_1-p_3)x'} - \bar{u}_4 \gamma^\mu u_1 \bar{u}_3 \gamma^\nu u_2 e^{-i(p_1-p_4)x - i(p_2-p_3)x'} = \\ & \left(\bar{u}_4 \gamma^\mu u_2 \bar{u}_3 \gamma^\nu u_1 e^{-i(p_2+p_3-p_1-p_4)\frac{x-x'}{2}} - \bar{u}_4 \gamma^\mu u_1 \bar{u}_3 \gamma^\nu u_2 e^{-i(p_1+p_3-p_2-p_4)\frac{x-x'}{2}} \right) \\ & e^{-i(p_1+p_2-p_3-p_4)\frac{x+x'}{2}} . \end{aligned}$$

Po integraci dostáváme konečný tvar pro element M matice

$$\langle f | \hat{M} | i \rangle = e^2 \left(\bar{u}_4 \gamma^\mu u_2 D_{\mu\nu}(p_4-p_2) \bar{u}_3 \gamma^\nu u_1 - \bar{u}_4 \gamma^\mu u_1 D_{\mu\nu}(p_4-p_1) \bar{u}_3 \gamma^\nu u_2 \right) .$$

Grafické znázornění je na následujícím diagramu

Nyní uvažujme rozptyl elektronu a pozitronu, tedy počítejme maticový element

$$\langle f | \hat{S}^{(2)} | i \rangle = {}_{ph} \langle 0 | {}_{el} \langle 0 | \hat{a}_{\vec{p}_-'} \hat{b}_{\vec{p}_+} \hat{S}^{(2)} \hat{b}_{\vec{p}_+}' \hat{a}_{\vec{p}_-}' | 0 \rangle_{el} | 0 \rangle_{ph} =$$

$$\frac{ie^2}{2} \iint D_{\mu\nu}(x-x') H^{\mu\nu}(x, x') d^4x d^4x' ,$$

$$H^{\mu\nu}(x, x') = {}_{el} \langle 0 | \hat{a}_{\vec{p}_-'} \hat{b}_{\vec{p}_+} \hat{T} \{ \hat{\Psi}(x) \gamma^\mu \Psi(x) \hat{\Psi}(x') \gamma^\nu \Psi(x') \} \hat{b}_{\vec{p}_+}' \hat{a}_{\vec{p}_-}' | 0 \rangle_{el} .$$

Každý z vnějších kreačních operátorů sručíme s vnitřním anihilačním operátorem a každý z vnějších anihilačních operátorů sručíme s vnitřním kreačním operátorem

$$H^{\mu\nu} = {}_{el} \langle 0 | \hat{a}_{\vec{p}_-'} \hat{b}_{\vec{p}_+}' \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{b}_{\vec{p}_+} \hat{a}_{\vec{p}_-}' + \hat{a}_{\vec{p}_-}' \hat{b}_{\vec{p}_+} \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{b}_{\vec{p}_+}' \hat{a}_{\vec{p}_-}' +$$

$$\hat{a}_{\vec{p}_-}' \hat{b}_{\vec{p}_+}' \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{b}_{\vec{p}_+} \hat{a}_{\vec{p}_-}' + \hat{a}_{\vec{p}_-}' \hat{b}_{\vec{p}_+} \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{b}_{\vec{p}_+}' \hat{a}_{\vec{p}_-}' | 0 \rangle_{el} .$$

Všechny operátory a a b antikomutují, takže opět můžeme vynechat operátor chronologického uspořádání. Je tedy

$$H^{\mu\nu} = -\bar{\Psi}_{-p_+} \gamma^\mu \Psi_{-p_+}' \bar{\Psi}_{p_-}' \gamma^\nu \Psi_{p_-}' - \bar{\Psi}_{p_-} \gamma^\mu \Psi_{p_-}' \bar{\Psi}_{-p_+}' \gamma^\nu \Psi_{-p_+}' +$$

$$\bar{\Psi}_{p_-}' \gamma^\mu \Psi_{-p_+}' \bar{\Psi}_{-p_+}' \gamma^\nu \Psi_{p_-}' + \bar{\Psi}_{-p_+} \gamma^\mu \Psi_{p_-}' \bar{\Psi}_{p_-}' \gamma^\nu \Psi_{-p_+}' .$$

Po dosazení dostáváme

$$\begin{aligned} \langle f | \hat{S}^{(2)} | i \rangle &= {}_{ph} \langle 0 | {}_{el} \langle 0 | \hat{a}_{p'_-} \hat{b}_{p'_+} \hat{S}^{(2)} \hat{b}_{p'_+} \hat{a}_{p'_-} | 0 \rangle_{el} | 0 \rangle_{ph} = \\ &- i e^2 \int \int d^4x d^4x' D_{\mu\nu}(x-x') \left(\bar{\Psi}_{-p'_+}(x) \gamma^\mu \Psi_{-p'_+}(x) \bar{\Psi}_{p'_-}(x') \gamma^\nu \Psi_{p'_-}(x') - \right. \\ &\quad \left. \bar{\Psi}_{-p'_+}(x) \gamma^\mu \Psi_{p'_-}(x) \bar{\Psi}_{p'_-}(x') \gamma^\nu \Psi_{-p'_+}(x') \right) . \end{aligned}$$

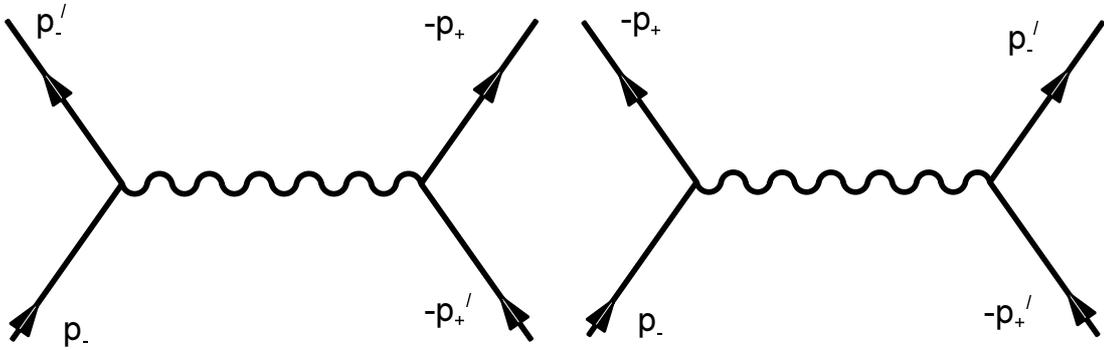
Rovinné vlny nám dají

$$\begin{aligned} &\bar{\Psi}_{-p'_+}(x) \gamma^\mu \Psi_{-p'_+}(x) \bar{\Psi}_{p'_-}(x') \gamma^\nu \Psi_{p'_-}(x') - \bar{\Psi}_{-p'_+}(x) \gamma^\mu \Psi_{p'_-}(x) \bar{\Psi}_{p'_-}(x') \gamma^\nu \Psi_{-p'_+}(x') = \\ &\bar{u}(-p'_+) \gamma^\mu u(-p'_+) \bar{u}(p'_-) \gamma^\nu u(p'_-) e^{-i(p'_+-p'_+)x - i(p'_--p'_-)x'} - \\ &\quad \bar{u}(-p'_+) \gamma^\mu u(p'_-) \bar{u}(p'_-) \gamma^\nu u(-p'_+) e^{-i(p'_--p'_-)x + i(p'_++p'_+)x'} = \\ &\left(\bar{u}(-p'_+) \gamma^\mu u(-p'_+) \bar{u}(p'_-) \gamma^\nu u(p'_-) e^{-i(p'_++p'_--p'_--p'_-) \frac{x-x'}{2}} - \right. \\ &\quad \left. \bar{u}(-p'_+) \gamma^\mu u(p'_-) \bar{u}(p'_-) \gamma^\nu u(-p'_+) e^{-i(p'_--p'_++p'_++p'_+) \frac{x-x'}{2}} \right) e^{-i(p'_--p'_+-p'_--p'_+) \frac{x+x'}{2}} . \end{aligned}$$

Po integraci dostáváme konečný tvar pro element M matice

$$\begin{aligned} \langle f | \hat{M} | i \rangle &= - e^2 \left(\bar{u}(-p'_+) \gamma^\mu u(-p'_+) D_{\mu\nu}(p_- - p'_-) \bar{u}(p'_-) \gamma^\nu u(p_-) - \right. \\ &\quad \left. \bar{u}(-p'_+) \gamma^\mu u(p_-) D_{\mu\nu}(p_- + p'_+) \bar{u}(p'_-) \gamma^\nu u(-p'_+) \right) . \end{aligned}$$

Levý diagram je obyčejný rozptyl, pravý diagram je anihilace a opětná kreace páru.

7.5. Feynmanovy diagramy pro rozptyl fotonu.

Uvažujme nyní rozptyl fotonu na volném elektronu, tedy počítejme maticový element

$${}_{ph}\langle 0 | \hat{c}_2 {}_{el}\langle 0 | \hat{a}_2 \hat{S}^{(2)} \hat{a}_1^+ | 0 \rangle_{el} \hat{c}_1^+ | 0 \rangle_{ph} =$$

$$- \frac{e^2}{2} \int \int F_{\mu\nu}(x, x') H^{\mu\nu}(x, x') d^4x d^4x' ,$$

$$F_{\mu\nu}(x, x') = {}_{ph}\langle 0 | c_2 \hat{T} \{ \hat{A}_\mu(x) \hat{A}_\nu(x') \} c_1^+ | 0 \rangle_{ph} ,$$

$$H^{\mu\nu}(x, x') = {}_{el}\langle 0 | \hat{a}_2 \hat{T} \{ \hat{\Psi}(x) \gamma^\mu \Psi(x) \hat{\Psi}(x') \gamma^\nu \Psi(x') \} \hat{a}_1^+ | 0 \rangle_{el} .$$

Každý z vnějších kreačních operátorů sdružíme s vnitřním anihilačním operátorem a každý z vnějších anihilačních operátorů sdružíme s vnitřním kreačním operátorem

$$F_{\mu\nu} = {}_{ph}\langle 0 | \hat{c}_2 \hat{A}_\mu \hat{A}'_\nu \hat{c}_1^+ + \hat{c}_2 \hat{A}_\nu \hat{A}'_\mu \hat{c}_1^+ | 0 \rangle_{ph} ,$$

$$H^{\mu\nu} = \Theta(t-t') {}_{el}\langle 0 | \hat{a}_2 \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{a}_1^+ + \hat{a}_2 \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{a}_1^+ | 0 \rangle_{el} + \\ \Theta(t'-t) {}_{el}\langle 0 | \hat{a}_2 \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{a}_1^+ + \hat{a}_2 \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi \hat{a}_1^+ | 0 \rangle_{el} .$$

Všechny operátory c komutují (odpovídají různým stavům), takže můžeme vynechat operátor chronologického uspořádání. Je tedy

$$F_{\mu\nu}(x, x') = A_{2\mu}^*(x) A_{1\nu}(x') + A_{1\mu}(x) A_{2\nu}^*(x') .$$

Úpravou elektronové části dostáváme

$$H^{\mu\nu} = \\ {}_{el}\langle 0 | \Theta(t-t') (\hat{a}_2 \hat{a}_2^+ \bar{\Psi}_2 \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{a}_1 \hat{a}_1^+ + \hat{a}_2 \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi_1 \hat{a}_1 \hat{a}_2^+ \bar{\Psi}_2 \gamma^\nu \Psi' \hat{a}_1^+) + \\ \Theta(t'-t) (\hat{a}_2 \hat{a}_2^+ \bar{\Psi}_2 \gamma^\nu \Psi' \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi_1 \hat{a}_1 \hat{a}_1^+ + \hat{a}_2 \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \hat{a}_1 \hat{a}_2^+ \bar{\Psi}_2 \gamma^\mu \Psi \hat{a}_1^+) | 0 \rangle_{el} = \\ {}_{el}\langle 0 | \Theta(t-t') (\bar{\Psi}_2 \gamma^\mu \Psi \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' - \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi_1 \bar{\Psi}_2 \gamma^\nu \Psi') + \\ \Theta(t'-t) (\bar{\Psi}_2 \gamma^\nu \Psi' \hat{\Psi} \gamma^\mu \Psi_1 - \hat{\Psi}' \gamma^\nu \Psi' \bar{\Psi}_2 \gamma^\mu \Psi) | 0 \rangle_{el} .$$

S využitím operátoru chronologického uspořádání (tentokrát působícího na operátory s antikomutačními vlastnostmi) můžeme dále psát

$$H^{\mu\nu} = \\ \bar{\Psi}_2 \gamma^\mu {}_{el}\langle 0 | \hat{T} \{ \Psi \hat{\Psi}' \} | 0 \rangle_{el} \gamma^\nu \Psi' + \bar{\Psi}_2 \gamma^\nu {}_{el}\langle 0 | \hat{T} \{ \Psi' \hat{\Psi} \} | 0 \rangle_{el} \gamma^\mu \Psi_1 ,$$

a tedy

$$H^{\mu\nu}(x, x') = \\ i \bar{\Psi}_2(x) \gamma^\mu K(x-x') \gamma^\nu \Psi_1(x') + i \bar{\Psi}_2(x') \gamma^\nu K(x'-x) \gamma^\mu \Psi_1(x) .$$

Po dosazení konečně dostáváme

$${}_{ph}\langle 0 | c_2 {}_{el}\langle 0 | \hat{a}_2 \hat{S}^{(2)} \hat{a}_1^+ | 0 \rangle_{el} c_1^+ | 0 \rangle_{ph} = -ie^2 \iint d^4x d^4x'$$

$$\bar{\Psi}_2(x) \gamma^\mu K(x-x') \gamma^\nu \Psi_1(x') (A_{2\mu}^*(x) A_{1\nu}(x') + A_{1\mu}(x) A_{2\nu}^*(x')) .$$

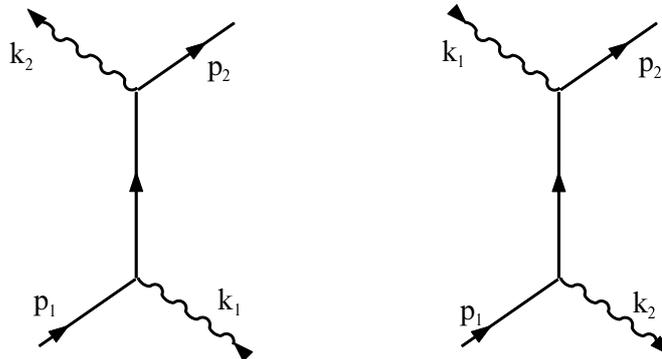
Rovinné vlny nám dají

$$\begin{aligned}
& 4\pi \bar{u}(p_2) \gamma^\mu e_{2\mu}^* K(x-x') \gamma^\nu e_{1\nu} u(p_1) e^{i(p_2+k_2)x - i(p_1+k_1)x'} + \\
& 4\pi \bar{u}(p_2) \gamma^\mu e_{1\mu} K(x-x') \gamma^\nu e_{2\nu}^* u(p_1) e^{i(p_2-k_1)x - i(p_1-k_2)x'} = \\
& 4\pi \bar{u}(p_2) \left(\gamma^\mu e_{2\nu}^* K(x-x') \gamma^\nu e_{1\nu} e^{i(p_1+p_2+k_1+k_2)\frac{x-x'}{2}} + \right. \\
& \left. \gamma^\mu e_{1\mu} K(x-x') \gamma^\nu e_{2\nu}^* e^{i(p_1+p_2-k_1-k_2)\frac{x-x'}{2}} \right) u(p_1) e^{-i(p_1+k_1-p_2-k_2)\frac{x+x'}{2}} .
\end{aligned}$$

Po integraci dostáváme konečný tvar pro element M matice

$$\begin{aligned}
\langle f | \hat{M} | i \rangle = & -4\pi e^2 \bar{u}(p_2) \left(\gamma^\mu e_{2\mu}^* G(p_1+k_1) \gamma^\nu e_{1\nu} + \right. \\
& \left. \gamma^\mu e_{1\mu} G(p_1-k_2) \gamma^\nu e_{2\nu}^* \right) u(p_1) .
\end{aligned}$$

Diagram vypadá takto

7.6. Pravidla pro výpočet Feynmanových diagramů.

1. n -té aproximaci teorie poruch odpovídají diagramy s n vrcholy, v každém z nich se potkávají jedna vstupující a jedna vystupující elektronová čára a jedna fotonová čára. K amplitudě pravděpodobnosti přechodu přispívají diagramy, jejichž počet vnějších (volných) čar je roven počtu počátečních a konečných částic.
2. Vnější vstupní elektronové čáře se přiřadí amplitudy částic počátečního stavu: elektronu v minulosti $u(p)$ nebo positronu v budoucnosti $u(-p)$. Vnější výstupní elektronové čáře se přiřadí amplitudy částic v koncovém stavu: elektronu v budoucnosti $\bar{u}(p)$ nebo

positronu v minulosti $\bar{u}(-p)$.

3. Každému vrcholu se přiřadí matice γ^μ .

4. Vnější vstupní fotonové čáře se přiřadí amplituda počátečního fotonu $(4\pi)^{1/2} e_\mu$ a vnější výstupní fotonové čáře se přiřadí amplituda konečného fotonu $(4\pi)^{1/2} e_\mu^*$. Index μ je stejný jako index matice γ^μ příslušného vrcholu, vytváří se výrazy $\underline{e} = e_\mu \gamma^\mu$ a $\underline{e}^* = e_\mu^* \gamma^\mu$.

5. Každé vnitřní elektronové čáře se přiřadí propagátor $iG(p)$

$$G(p) = \lim_{\delta \rightarrow 0} \frac{\gamma^\mu p_\mu + m}{p_\mu p^\mu - m^2 + i\delta}$$

a každé vnitřní fotonové čáře se přiřadí propagátor $-iD_{\mu\nu}(k)$

$$D_{\mu\nu}(k) = \lim_{\delta \rightarrow 0} \frac{4\pi}{k_\mu k^\mu + i\delta} g_{\mu\nu} \quad .$$

Indexy μ a ν jsou shodné s indexy matic γ^μ a γ^ν příslušných vrcholů (na pořadí nezáleží).

6. Podél spojitě posloupnosti elektronových čar se směr šipky nemění a sčítání přes bispinorové indexy odpovídá psaní matic zleva doprava při postupu proti směru šipky. Uzavřené elektronové smyčky pak odpovídá stopa součinu příslušných matic.

7. V každém vrcholu splňují 4-impulsy zákon zachování, podle kterého součet impulsů vstupních čar se rovná součtu impulsů výstupních čar. Impulsy vnějších čar jsou zadané (positrony $-p$), musí však splňovat zákon zachování (součet impulsů částic v počátečním stavu je roven součtu impulsů částic v koncovém stavu). Přes impulsy vnitřních čar t neurčené zákony zachování se integruje

$$\int \frac{d^4 t}{(2\pi)^4} \quad .$$

8. Vnějšímu elektromagnetickému poli se přiřadí faktor $\underline{A}(q)$

$$\underline{A}(q) = \gamma^\mu A_\mu(q) \quad , \quad A_\mu(q) = \int A_\mu(x) e^{iq_\mu x^\mu} d^4 x \quad .$$

9. Diagramu n -tého řádu přísluší společný součinitel

$$(-i(e^2)^{1/2})^n = \left(-i \left(\frac{e^2}{4\pi\epsilon_0 \hbar c} \right)^{1/2} \right)^n$$

a doplňující součinitel -1 pro každou uzavřenou elektronovou čáru a pro každou spojitou positronovou čáru s oběma volnými konci. Při více elektronech nebo positronech přibývá ještě znaménko parity permutací identických částic. Jsou-li diagramy po odstranění fotonových čar stejné, musí mít stejné znaménko.

8. Exaktní propagátory.

8.1. Operátory pole v interakční a Heisenbergově reprezentaci.

Operátory v interakční reprezentaci

$$\Psi^{int}(x) = e^{i\hat{H}_0 t} \Psi(\vec{r}) e^{-i\hat{H}_0 t} ,$$

$$\hat{\Psi}^{int}(x) = e^{i\hat{H}_0 t} \hat{\Psi}(\vec{r}) e^{-i\hat{H}_0 t} ,$$

$$\hat{A}_\mu^{int}(x) = e^{i\hat{H}_0 t} \hat{A}_\mu(\vec{r}) e^{-i\hat{H}_0 t}$$

a podobně operátory v Heisenbergově reprezentaci

$$\Psi(x) = e^{i\hat{H}t} \Psi(\vec{r}) e^{-i\hat{H}t} ,$$

$$\hat{\Psi}(x) = e^{i\hat{H}t} \hat{\Psi}(\vec{r}) e^{-i\hat{H}t} ,$$

$$\hat{A}_\mu(x) = e^{i\hat{H}t} \hat{A}_\mu(\vec{r}) e^{-i\hat{H}t} .$$

Pohybové rovnice v interakční reprezentaci jsou

$$\left[\gamma^\mu \hat{p}_\mu - m \right] \Psi^{int} = 0 ,$$

$$\hat{\Psi}^{int} \left[\gamma^\mu \hat{p}_\mu + m \right] = 0 ,$$

$$\partial_\nu \partial^\mu A_\mu^{int} - \partial^\mu \partial_\mu A_\nu^{int} = 0 .$$

V Heisenbergově reprezentaci pak

$$\left[\gamma^\mu (\hat{p}_\mu - e\hat{A}) - m \right] \Psi = 0 ,$$

$$\hat{\Psi} \left[\gamma^\mu (\hat{p}_\mu + e\hat{A}) + m \right] = 0 ,$$

$$\partial_\nu \partial^\mu A_\mu - \partial^\mu \partial_\mu A_\nu = -e \hat{\Psi} \gamma_\nu \Psi .$$

Vezmeme-li Hamiltonián

$$\hat{H}_0 = \sum_{\vec{p}, \sigma} \epsilon_{\vec{p}} \left(\hat{a}_{\vec{p}, \sigma}^+ \hat{a}_{\vec{p}, \sigma} + \hat{b}_{\vec{p}, \sigma}^+ \hat{b}_{\vec{p}, \sigma} \right) + \sum_{\vec{k}, \lambda} \omega_{\vec{k}} \hat{c}_{\vec{k}, \lambda}^+ \hat{c}_{\vec{k}, \lambda} ,$$

dostáváme vzhledem k antikomutačním a komutačním relacím z obecného vztahu pro operátory v interakční reprezentaci

$$\hat{A}_{int} = e^{i\hat{H}_0 t} \hat{A} e^{-i\hat{H}_0 t} \Rightarrow \frac{d}{dt} \hat{A}_{int} = -i e^{i\hat{H}_0 t} [\hat{A}, \hat{H}_0] e^{-i\hat{H}_0 t}$$

vyjádření

$$\hat{a}_{\vec{p}, \sigma int} = \hat{a}_{\vec{p}, \sigma} e^{-i\epsilon_{\vec{p}} t} , \quad \hat{b}_{\vec{p}, \sigma int} = \hat{b}_{\vec{p}, \sigma} e^{-i\epsilon_{\vec{p}} t} , \quad \hat{c}_{\vec{k}, \lambda int} = \hat{c}_{\vec{k}, \lambda} e^{-i\omega_{\vec{k}} t} ,$$

$$\hat{a}_{\vec{p}, \sigma int}^+ = \hat{a}_{\vec{p}, \sigma}^+ e^{i\epsilon_{\vec{p}} t} , \quad \hat{b}_{\vec{p}, \sigma int}^+ = \hat{b}_{\vec{p}, \sigma}^+ e^{i\epsilon_{\vec{p}} t} , \quad \hat{c}_{\vec{k}, \lambda int}^+ = \hat{c}_{\vec{k}, \lambda}^+ e^{i\omega_{\vec{k}} t} .$$

8.2. Přechod od interakční k Heisenbergově reprezentaci.

Operátor S - matice máme zaveden jako

$$\hat{S}(t_2, t_1) = \hat{T} \left\{ \exp \left(-i \int_{t_1}^{t_2} \hat{H}_{int}(t') dt' \right) \right\} ,$$

$$\hat{S}(t, t') \hat{S}(t', t_0) = \hat{S}(t, t_0) \quad , \quad \hat{S}^{-1}(t_2, t_1) = \hat{S}^+(t_2, t_1) = \hat{S}(t_1, t_2) \quad .$$

Stavové vektory v Heisenbergově a interakční reprezentaci jsou v daleké minulosti (interakci adiabaticky zapínáme) stejné, tedy

$$|\Phi_{int}(t=-\infty)\rangle = |\Phi\rangle \quad , \quad |\Phi_{int}(t)\rangle = \hat{S}(t, -\infty) |\Phi_{int}(t=-\infty)\rangle = \hat{S}(t, -\infty) |\Phi\rangle \quad ,$$

$$\langle \Phi_{int}(t) | \hat{A}_{int} | \Phi_{int}(t) \rangle = \langle \Phi | \hat{S}^+(t, -\infty) \hat{A}_{int} \hat{S}(t, -\infty) | \Phi \rangle \Rightarrow$$

$$\hat{A} = \hat{S}(-\infty, t) \hat{A}_{int} \hat{S}(t, -\infty) \quad .$$

Vakuový stav se může v interakční reprezentaci lišit jen fázovým faktorem. Zejména máme pro S - matici $\hat{S} = \hat{S}(\infty, -\infty)$

$$|\Phi_{int}^{vac}(-\infty)\rangle = |0\rangle \quad , \quad |\Phi_{int}^{vac}(\infty)\rangle = \hat{S} |\Phi_{int}^{vac}(-\infty)\rangle = \hat{S} |0\rangle \quad ,$$

$$e^{i\alpha} = \langle \Phi_{int}^{vac}(-\infty) | \Phi_{int}^{vac}(\infty) \rangle = \langle 0 | \hat{S} | 0 \rangle \quad .$$

8.3. Exaktní fotonový propagátor.

Je definován analogicky k propagátoru volných fotonů

$$D_{\mu\nu}(x-x') = i \langle 0 | \hat{T} \hat{A}_{\mu}^{int}(x) \hat{A}_{\nu}^{int}(x') | 0 \rangle \quad ,$$

tedy jako

$$D_{\mu\nu}(x-x') = i \langle 0 | \hat{T} \hat{A}_{\mu}(x) \hat{A}_{\nu}(x') | 0 \rangle \quad ,$$

Uvažujme nejprve $t > t'$. Máme pak

$$D_{\mu\nu}(x-x') = i \langle 0 | \hat{T} \hat{A}_{\mu}(x) \hat{A}_{\nu}(x') | 0 \rangle =$$

$$i \langle 0 | \hat{S}(-\infty, t) \hat{A}_{\mu}^{int}(x) \hat{S}(t, -\infty) \hat{S}(-\infty, t') \hat{A}_{\nu}^{int}(x') \hat{S}(t', -\infty) | 0 \rangle \quad .$$

S využitím vztahů

$$\hat{S}(t, -\infty) \hat{S}(-\infty, t') = \hat{S}(t, t') \quad ,$$

$$\hat{S}(-\infty, t) = \hat{S}(-\infty, \infty) \hat{S}(\infty, t) = \hat{S}^{-1} \hat{S}(\infty, t)$$

a

$$\hat{S}(\infty, t) \hat{A}_\mu^{int}(x) \hat{S}(t, t') \hat{A}_\nu^{int}(x') \hat{S}(t', -\infty) =$$

$$\hat{T} \{ \hat{S}(\infty, t) \hat{A}_\mu^{int}(x) \hat{S}(t, t') \hat{A}_\nu^{int}(x') \hat{S}(t', -\infty) \} =$$

$$\hat{T} \{ \hat{A}_\mu^{int}(x) \hat{A}_\nu^{int}(x') \hat{S}(\infty, t) \hat{S}(t, t') \hat{S}(t', -\infty) \} = \hat{T} \{ \hat{A}_\mu^{int}(x) \hat{A}_\nu^{int}(x') \hat{S} \}$$

můžeme exaktní propagátor zapsat jako

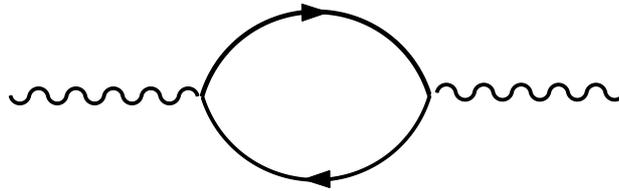
$$\mathbf{D}_{\mu\nu}(x - x') = i \langle 0 | \hat{S}^{-1} \hat{T} \{ \hat{A}_\mu^{int}(x) \hat{A}_\nu^{int}(x') \hat{S} \} | 0 \rangle .$$

Podobně dopadne i výpočet pro $t < t'$. Ještě využijeme toho, jak působí operátor S - matice na vakuový stav a dostaneme konečný výraz

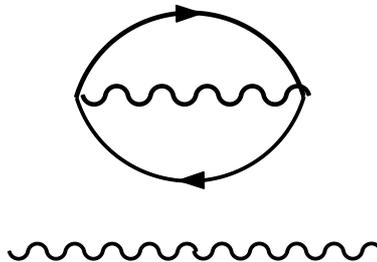
$$\mathbf{D}_{\mu\nu}(x - x') = \frac{i \langle 0 | \hat{T} \{ \hat{A}_\mu^{int}(x) \hat{A}_\nu^{int}(x') \hat{S} \} | 0 \rangle}{\langle 0 | \hat{S} | 0 \rangle} .$$

V diagramech máme v čitateli jako členy druhého řádu kromě (a) také (b), takové členy odstraní jmenovatel.

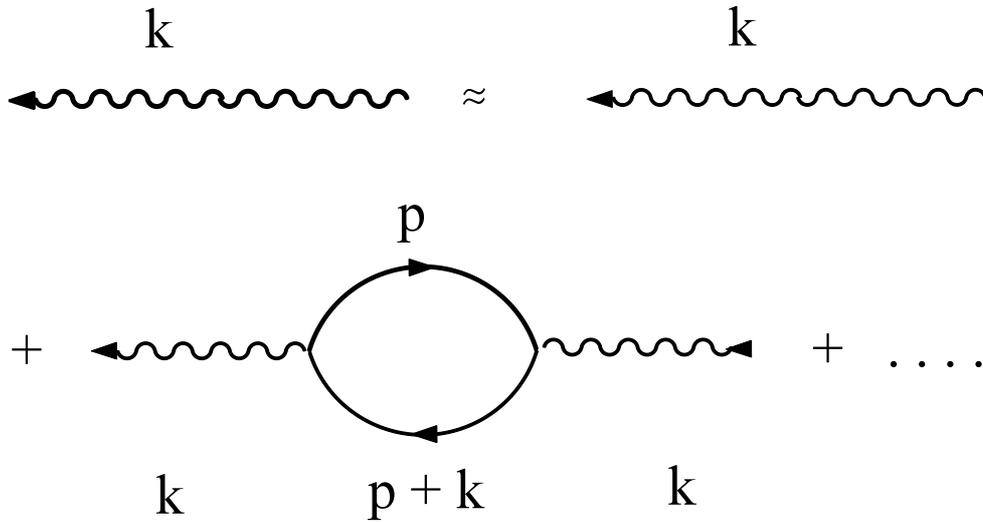
(a)

(b)

Při výpočtu do druhého řádu je tedy v diagramu

V zápisu potom

$$D_{\mu\nu}(k) \approx D_{\mu\nu}(k) + ie^2 D_{\mu\nu}(k) \int \text{Tr} \{ \gamma^\lambda G(p+k) \gamma^\rho G(p) \} \frac{d^4 p}{(2\pi)^4} D_{\rho\nu}(k) .$$

8.4. Exaktní elektronový propagátor.

Stejnými úvahami jako u fotonového propagátoru dojdeme od výrazu pro propagátor volných elektronů

$$K(x-x') = -i \langle 0 | \hat{T} \{ \hat{\Psi}^{int}(x) \hat{\bar{\Psi}}^{int}(x') \} | 0 \rangle$$

k exaktnímu propagátoru

$$\mathbf{K}(x-x') = \frac{-i \langle 0 | \hat{T} \{ \hat{\Psi}^{int}(x) \hat{\bar{\Psi}}^{int}(x') \hat{S} \} | 0 \rangle}{\langle 0 | \hat{S} | 0 \rangle} .$$

9. Hmotový a polarizační operátor.

9.1. Operátory.

Fotonový polarizační operátor

$$\frac{iP^{\mu\nu}(k)}{4\pi} \approx e^2 \int \text{Tr} \{ \gamma^\mu G(p) \gamma^\nu G(p+k) \} \frac{d^4 p}{(2\pi)^4}$$

a elektronový hmotový operátor

$$M(p) \approx -ie^2 \int \gamma^\mu G(p-k) \gamma^\nu D_{\mu\nu}(k) \frac{d^4 k}{(2\pi)^4}$$

jsou singulárními výrazy. Obecně ve Feynmanově diagramu n -tého řádu mějme N_e vnějších elektronových čar a N_γ vnějších fotonových čar. Číslo N_e je sudé, a elektrony tvoří $N_e/2$ spojitých linií. Na každé linii je určitý počet vrcholů, a počet vnitřních čar linie je o jedničku menší než počet vrcholů. Celkem tedy (sečteme pro všechny linie) je $n - N_e$ vnitřních elektronových čar. Každý vrchol obsahuje jednu fotonovou čáru, N_γ je vnějších fotonových čar a vnitřní čára je zakončena dvěma vrcholy, je tedy $(n - N_e)/2$ vnitřních fotonových čar. Propagátor $D(k)$ obsahuje k ve druhé mocnině ve jmenovateli, propagátor $G(p)$ obsahuje (pro velká p) p v první mocnině ve jmenovateli. Celkově je tedy stupeň 4-impulsu ve jmenovateli

$$2n - \frac{N_e}{2} - N_\gamma .$$

Počet integrací podle $d^4 p$ resp. $d^4 k$ je roven počtu vnitřních čar zmenšenému o $n-1$ (zákony zachování ve vrcholech, n -tý zákon svazuje impulsy počátečního a koncového stavu, tedy máme v čitateli stupeň 4-impulsu, který je čtyřnásobkem tohoto počtu

$$2(n - N_e - N_\gamma + 2) .$$

Celkový stupeň je pak

$$r = 4 - \frac{3N_e}{2} - N_\gamma .$$

Při $r < 0$ pro diagram (a všechny jeho podčásti) integrály konvergují, pro $r = 2$ divergují kvadraticky, pro $r = 1$ a $r = 0$ logaritmičsky.

10. Teorie β - rozpadu.

10.1. Interakční členy v Lagrangiánu.

Nejznámějším projevem β -rozpadu je reakce $n \rightarrow p + e + \bar{\nu}$. Fermi 1934 předpokládal, že ve výrazu pro amplitudu pravděpodobnosti nejsou obsaženy derivace polí. Jsou pak tyto možnosti vazeb: skalární, pseudoskalární, vektorová polární a axiální a tensorová

$$G_S(\bar{\Psi}_p \Psi_n)(\bar{\Psi}_e \Psi_\nu) \quad , \quad G_P(\bar{\Psi}_p \gamma^5 \Psi_n)(\bar{\Psi}_e \gamma^5 \Psi_\nu) \quad ,$$

$$G_V(\bar{\Psi}_p \gamma^\mu \Psi_n)(\bar{\Psi}_e \gamma_\mu \Psi_\nu) \quad , \quad G_A(\bar{\Psi}_p \gamma^\mu \gamma^5 \Psi_n)(\bar{\Psi}_e \gamma_\mu \gamma^5 \Psi_\nu) \quad ,$$

$$G_T(\bar{\Psi}_p \sigma^{\mu\nu} \Psi_n)(\bar{\Psi}_e \sigma_{\mu\nu} \Psi_\nu) \quad , \quad \sigma^{\mu\nu} = \frac{i}{2}(\gamma^\mu \gamma^\nu - \gamma^\nu \gamma^\mu) \quad .$$

Všechny tyto výrazy jsou invariantní vzhledem k rotaci, Lorentzově transformaci a prostorové inverzi. Přidání matice γ^5 v jednom součiniteli vede k narušení symetrie vzhledem k prostorové inverzi. Toto narušení je experimentálně potvrzeno (K^+ mesony se rozpadají na dva ale také tři π mesony, při rozpadu Co^{60} vyletují elektrony polarizovány více proti směru orientace jaderného spinu). Lee a Yang, a také Landau a Salam předpokládali, že jev nezachování parity je způsoben tím, že neutrino je pouze levotočivé. Tedy ze dvou možných relativisticky invariantních rovnic pro částici s nulovou klidovou hmotností a spinem $1/2$ platí pro neutrino pouze

$$(E + \vec{\sigma}\vec{p})v_\nu = 0 \quad ,$$

zatímco pro antineutrino je

$$(E - \vec{\sigma}\vec{p})u_{\bar{\nu}} = 0 \quad .$$

Připomeňme, že pro elektrony platí

$$(E - \vec{\sigma}\vec{p})u = mv \quad , \quad (E + \vec{\sigma}\vec{p})v = mu \quad \Rightarrow$$

$$(E - \vec{\sigma}\vec{p})(E + \vec{\sigma}\vec{p})v = m^2v \quad .$$

Gell-Mann s Feynmanem a Marshak se Sudarshanem pak uvažovali, že se v interakčním lagrangiánu objeví také jen elektronový bispinor v_e , a jedinou relativisticky invariantní kombinací je

$$G(v_p^+ \sigma^\mu v_n)(v_e^+ \sigma_\mu v_\nu) \quad .$$

Pro zápis ve tvaru bispinorů zavedeme pomocí matice γ^5 (spinorová reprezentace)

$$\gamma^5 = \begin{pmatrix} -1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$$

projekční matice a jako

$$a = \frac{1}{2}(1 + \gamma^5) = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \quad , \quad \bar{a} = \frac{1}{2}(1 - \gamma^5) = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \quad ,$$

$$a^2 = a \quad , \quad \bar{a}^2 = \bar{a} \quad , \quad a\bar{a} = \bar{a}a = 0 \quad , \quad a + \bar{a} = 1 \quad , \quad \bar{a}\gamma^\mu = \gamma^\mu a \quad ,$$

takže platí

$$a\psi = a \begin{pmatrix} u \\ v \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ v \end{pmatrix} \quad , \quad \bar{a}\psi = \bar{a} \begin{pmatrix} u \\ v \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} u \\ 0 \end{pmatrix} \quad .$$

Interakční lagrangián má pak tvar

$$G(\bar{a}\bar{\Psi}_p \gamma^\mu a\Psi_n)(\bar{a}\bar{\Psi}_e \gamma_\mu a\Psi_\nu) = G(\bar{\Psi}_p \gamma^\mu a\Psi_n)(\bar{\Psi}_e \gamma_\mu a\Psi_\nu) \quad .$$

Počítejme pravděpodobnost rozpadu neutronu polarizovaného podél osy z, sečítáme přes spinové stavy protonu

$$\sum M^* M = G^2 \text{Tr} \{ \gamma^0 a(\underline{p}_n + M) \gamma^4 a(\underline{p}_n + M) \frac{1}{2} (1 - \gamma^5 \underline{w}_n) \} .$$

$$\text{Tr} \{ \gamma_\rho a(\underline{p}_e + m) \frac{1}{2} (1 - \gamma^5 \underline{w}_e) \gamma_\mu a \underline{p}_x \} .$$

S využitím vztahů pro matici a dostaneme jejím přesouváním (a využitím toho, že stopa součinu lichého počtu γ matic je rovna nule)

$$\sum M^* M = \frac{G^2}{16} \text{Tr} \{ \gamma^0 \underline{p}_x \gamma^4 (\underline{p}_n - M \underline{w}_n) (1 - \gamma^5) \} .$$

$$\text{Tr} \{ \gamma_\rho \underline{p}_x \gamma_\mu (\underline{p}_e - m \underline{w}_e) (1 - \gamma^5) \} .$$

V první stopě ponecháme pouze členy obsahující M , tedy

$$\sum M^* M = \frac{G^2 M^2}{16} \text{Tr} \{ \gamma^0 \gamma^0 \gamma^4 (\gamma^0 + \gamma^3) (1 - \gamma^5) \} .$$

$$\text{Tr} \{ \gamma_\rho \underline{p}_x \gamma_\mu (\underline{p}_e - m \underline{w}_e) (1 - \gamma^5) \} .$$

Po výpočtu stopy máme

$$\sum M^* M = G^2 M^2 (\epsilon_v + p_v^z) (\epsilon_e - m w_e^0) ,$$

a po zavedení spirality elektronu σ pak máme

$$\sum M^* M = G^2 M^2 \epsilon_v \epsilon_e (1 + \cos \theta_v) (1 - \sigma v_e) .$$

Antineutrino vyletují především ve směru spinové orientace neutronu, elektrony isotropně, ovšem převážně se spinem proti směru impulsu.

11. Lorentzova grupa.

S obvyklým značením

$$G = (\eta_{\mu\nu}) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -1 \end{pmatrix} , \quad x = (x^\mu) = \begin{pmatrix} t \\ x \\ y \\ z \end{pmatrix}$$

můžeme definovat skalární součin dvou čtyřrozměrných vektorů jako

$$(x, y) = x^T G y = \eta_{\mu\nu} x^\mu y^\nu .$$

Lorentzova transformace je lineární zobrazení, které zobrazuje prostoročas sám na sebe a které zachovává skalární součin

$$x^\mu \rightarrow x'^\mu = \Lambda^\mu_\rho x^\rho , \quad x \rightarrow x' = \Lambda x .$$

Pro skalární součin je

$$(\Lambda x)^T G \Lambda y = x^T \Lambda^T G \Lambda y = x^T G y \Rightarrow \Lambda^T G \Lambda = G ,$$

a uvážíme-li

$$\Lambda^T{}_{\mu}{}^{\nu} = \Lambda^{\nu}{}_{\mu} ,$$

máme pro zápis ve složkách

$$\eta_{\rho\sigma} \Lambda^{\rho}{}_{\mu} \Lambda^{\sigma}{}_{\nu} = \eta_{\mu\nu} .$$

Jsou-li Λ a M Lorentzovy transformace, jsou také Λ^{-1} a M^{-1} Lorentzovy transformace, což snadno ověříme

$$\eta_{\alpha\beta} = \eta_{\rho\sigma} \Lambda^{\rho}{}_{\mu} \Lambda^{\sigma}{}_{\nu} \Lambda^{-1\mu}{}_{\alpha} \Lambda^{-1\nu}{}_{\beta} = \eta_{\mu\nu} \Lambda^{-1\mu}{}_{\alpha} \Lambda^{-1\nu}{}_{\beta} ,$$

$$\eta_{\mu\nu} = \eta_{\rho\sigma} M^{\rho}{}_{\mu} M^{\sigma}{}_{\nu} = \eta_{\alpha\beta} \Lambda^{\alpha}{}_{\rho} \Lambda^{\beta}{}_{\sigma} M^{\rho}{}_{\mu} M^{\sigma}{}_{\nu} = \eta_{\alpha\beta} (\Lambda M)^{\alpha}{}_{\mu} (\Lambda M)^{\beta}{}_{\nu} .$$

Lorentzovy transformace tvoří grupu. Grupa má čtyři podgrupy, charakterizované hodnotou determinantu a $\Lambda^0{}_0$, neboť

$$(\det \Lambda)^2 = 1 , \quad (\Lambda^0{}_0)^2 - \sum_{j=1}^3 (\Lambda^j{}_0)^2 = 1 .$$

Vlastní Lorentzova grupa je tvořena transformacemi s $\det \Lambda = 1$ a $\text{sgn} \Lambda^0{}_0 = 1$. Máme

$$L_+^+ : \det \Lambda = 1 , \quad \text{sgn} \Lambda^0{}_0 = 1 , \quad 1 \in L_-^+ ,$$

$$L_-^+ : \det \Lambda = -1 , \quad \text{sgn} \Lambda^0{}_0 = 1 , \quad I_s \in L_-^+ ,$$

$$L_+^- : \det \Lambda = 1 , \quad \text{sgn} \Lambda^0{}_0 = -1 , \quad I_{st} \in L_+^- ,$$

$$L_-^- : \det \Lambda = -1 , \quad \text{sgn} \Lambda^0{}_0 = -1 , \quad I_t \in L_-^- .$$

Lorentzovy transformace I_s (prostorová inverse), I_t (časová inverse) a I_{st} (časoprostorová inverse) jsou definovány pomocí vztahů

$$\begin{aligned} (I_s x)^0 &= x^0 , & (I_s x)^j &= -x^j , \\ (I_t x)^0 &= -x^0 , & (I_t x)^j &= x^j , \\ (I_{st} x)^0 &= -x^0 , & (I_{st} x)^j &= -x^j . \end{aligned}$$

Se speciální Lorentzovou grupou je spojena grupa komplexních matic druhého řádu s determinantem, rovným jedné, platí $SO(3,1) = SL(2,C)/Z_2$.

12. Grupa $SL(2,C)$.

Čtyřvektoru x přiřadíme komplexní matici 2×2 vztahem

$$\hat{x} = \sum_{\mu=0}^3 x^{\mu} \sigma^{\mu} ,$$

$$\sigma^0 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} , \quad \sigma^1 = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} , \quad \sigma^2 = \begin{pmatrix} 0 & -i \\ i & 0 \end{pmatrix} , \quad \sigma^3 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} ,$$

takže

$$\hat{x} = \begin{pmatrix} x^0 + x^3 & x^1 - ix^2 \\ x^1 + ix^2 & x^0 - x^3 \end{pmatrix} .$$

Platí

$$\det \hat{x} = x^{\mu} x_{\mu} , \quad x^{\mu} = \frac{1}{2} \text{tr}(\hat{x} \sigma^{\mu}) .$$

Každé dvojici matic $\{\hat{\lambda}, -\hat{\lambda}\} \in SL(2, C)$ lze přiřadit Lorentzovu transformaci přiřazením

$$\hat{x}' = \hat{\lambda} \hat{x} \hat{\lambda}^{\dagger} , \quad x' = \Lambda x .$$

Matici λ lze zapsat jako součin hermiteovské matice a unitární matice

$$\lambda(\vec{u}, \vec{\omega}) = e^{\frac{1}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{u}} e^{\frac{i}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{\omega}} .$$

Důkaz: zapišme $\lambda \lambda^{\dagger} = e^{1/2 \vec{\sigma} \cdot \vec{u}}$, potom

$$\begin{bmatrix} e^{-\frac{1}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{u}} & \\ & \lambda \end{bmatrix} \begin{bmatrix} e^{-\frac{1}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{u}} & \\ & \lambda \end{bmatrix}^{\dagger} = 1 \Rightarrow e^{-\frac{1}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{u}} \lambda = e^{\frac{i}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{\omega}} .$$

Jiný způsob zápisu

$$\lambda = e^{-\frac{1}{2} \varphi \vec{n}_{\varphi} \cdot \vec{\sigma}} e^{\frac{i}{2} \theta \vec{n}_{\theta} \cdot \vec{\sigma}} = \left(\cosh \frac{\varphi}{2} - \vec{n}_{\varphi} \cdot \vec{\sigma} \sinh \frac{\varphi}{2} \right) \left(\cos \frac{\theta}{2} + i \vec{n}_{\theta} \cdot \vec{\sigma} \sin \frac{\theta}{2} \right) .$$

Protože pro Pauliho matice platí

$$(\vec{\sigma} \cdot \vec{a})(\vec{\sigma} \cdot \vec{b}) = \vec{a} \cdot \vec{b} + i \vec{\sigma} \cdot (\vec{a} \times \vec{b}) ,$$

můžeme poslední vztah přepsat na

$$\lambda = \cosh \frac{\varphi}{2} \cos \frac{\theta}{2} - i \vec{n}_{\varphi} \cdot \vec{n}_{\theta} \sinh \frac{\varphi}{2} \sin \frac{\theta}{2} +$$

$$\left(-\vec{n}_{\varphi} \sinh \frac{\varphi}{2} \cos \frac{\theta}{2} + i \vec{n}_{\theta} \cosh \frac{\varphi}{2} \sin \frac{\theta}{2} - i \vec{n}_{\varphi} \times \vec{n}_{\theta} \sinh \frac{\varphi}{2} \sin \frac{\theta}{2} \right) \cdot \vec{\sigma} .$$

13. Spinorová reprezentace Lorentzovy grupy.

Spinor ξ je dvoukomponentová veličina, která se transformuje při transformacích Lorentzovy grupy jako

$$\xi'^A = \lambda^A_B \xi^B , \quad \eta'^A = \lambda^{*A}_B \eta^B .$$

Pro pohodlnost zápisu zavádíme kromě “kovariantních” také “kontravariantní” spinory

$$\xi_A = g_{AB} \xi^B, \quad \eta_{\dot{A}} = g_{\dot{A}\dot{B}} \eta^{\dot{B}},$$

$$(g_{AB}) = (g_{\dot{A}\dot{B}}) = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}.$$

Spinor druhého řádu ζ

$$\zeta^{A\dot{B}} = \lambda^A_C \lambda^{*\dot{B}}_{\dot{D}} \zeta^{CD}$$

je ekvivalentní čtyřvektoru

$$\vec{a} = \frac{1}{2} \text{Tr}(\zeta \vec{\sigma}) \quad , \quad a^0 = \frac{1}{2} \text{Tr} \zeta \quad ,$$

$$\zeta = a^0 + \vec{a} \cdot \vec{\sigma} \quad .$$

Relativisticky invariantní rovnice pak je

$$\hat{p}^{A\dot{B}} \eta_{\dot{B}} = m \xi^A \quad , \quad \hat{p}_{\dot{A}B} \xi^B = m \eta_{\dot{A}} \quad ,$$

$$\hat{p}^{1\dot{Y}} = \hat{p}_{2\dot{Y}} = \hat{p}_0 - \hat{p}_3 \quad , \quad \hat{p}^{2\dot{Y}} = \hat{p}_{1\dot{Y}} = \hat{p}_0 + \hat{p}_3 \quad ,$$

$$\hat{p}^{1\dot{Y}} = -\hat{p}_{2\dot{Y}} = -\hat{p}_1 + i\hat{p}_2 \quad , \quad \hat{p}^{2\dot{Y}} = -\hat{p}_{1\dot{Y}} = -\hat{p}_1 - i\hat{p}_2 \quad .$$

Poněvadž platí

$$\hat{p}^{A\dot{C}} \hat{p}_{B\dot{C}} = \hat{p}^2 \delta^A_B \quad , \quad \hat{p}_{C\dot{A}} \hat{p}^{C\dot{B}} = \hat{p}^2 \delta^{\dot{B}}_{\dot{A}} \quad ,$$

můžeme psát

$$(\hat{p}^2 - m^2) \xi^A = 0 \quad , \quad (\hat{p}^2 - m^2) \eta_{\dot{A}} = 0 \quad .$$

14. Representace Lorentzovy grupy pomocí representace SU(2).

Pro infinitezimální matice ireducibilních representací Lorentzovy grupy můžeme psát

$$B_i^{(+)} = M_i \times E_T + E_M \times T_i \quad , \quad B_i^{(-)} = i(M_i \times E_T - E_M \times T_i) \quad ,$$

kde M_i a T_i jsou infinitezimální matice ireducibilních representací grupy rotací, E_M a E_T příslušné jednotkové matice. Dimenze M_i je $2j+1$ a dimenze T_i je $2j'+1$, representaci značíme $D^{(j,j')}$.

Kreační a anihilační operátory

$$[\hat{a}, \hat{a}^+] = [\hat{b}, \hat{b}^+] = 1 \quad , \quad [\hat{a}, \hat{b}] = [\hat{a}, \hat{b}^+] = 0 \quad ,$$

$$\hat{a}|0\rangle = \hat{b}|0\rangle = 0 \quad .$$

Pomocí těchto operátorů se vytvoří operátory infinitezimálních rotací

$$\hat{J}_3 = \frac{1}{2}(\hat{a}^+ \hat{a} - \hat{b}^+ \hat{b}) \quad , \quad \hat{J}_1 + i\hat{J}_2 = \hat{a}^+ \hat{b} \quad , \quad \hat{J}_1 - i\hat{J}_2 = \hat{b}^+ \hat{a} \quad ,$$

$$\hat{J} = \frac{1}{2}(\hat{a}^+ \hat{a} + \hat{b}^+ \hat{b}) \quad ,$$

takže platí komutační relace

$$[\hat{J}_i, \hat{J}_j] = \sum_{k=1}^3 \epsilon_{ijk} \hat{J}_k \quad , \quad [\hat{J}, \hat{J}_i] = 0 \quad .$$

Vytvoříme stavové vektory

$$|j, m\rangle = \frac{\hat{a}^{+j+m}}{\sqrt{(j+m)!}} \frac{\hat{b}^{+j-m}}{\sqrt{(j-m)!}} |0\rangle \quad .$$

Nenulové maticové elementy operátorů a a b jsou

$$\langle j + \frac{1}{2}, m + \frac{1}{2} | \hat{a}^+ | j, m \rangle = \sqrt{j+m+1} \quad , \quad \langle j + \frac{1}{2}, m - \frac{1}{2} | \hat{b}^+ | j, m \rangle = \sqrt{j-m+1} \quad ,$$

$$\langle j - \frac{1}{2}, m - \frac{1}{2} | \hat{a} | j, m \rangle = \sqrt{j+m} \quad , \quad \langle j - \frac{1}{2}, m + \frac{1}{2} | \hat{b} | j, m \rangle = \sqrt{j-m} \quad ,$$

a nenulové maticové elementy operátorů J_i jsou

$$\langle j, m | \hat{J} | j, m \rangle = j \quad , \quad \langle j, m | \hat{J}_3 | j, m \rangle = m \quad ,$$

$$\langle j, m+1 | \hat{J}_1 + i\hat{J}_2 | j, m \rangle = \sqrt{(j+m+1)(j-m)} \quad ,$$

$$\langle j, m-1 | \hat{J}_1 - i\hat{J}_2 | j, m \rangle = \sqrt{(j-m+1)(j+m)} \quad .$$

15. Matice γ v D -rozměrném prostoru.

V D -rozměrném prostoru mějme soubor γ -matic $\gamma^0, \gamma^1, \dots, \gamma^{D-1}$ a matici γ_5 dimenze 4×4 splňující vztahy

$$\gamma^\mu \gamma^\nu + \gamma^\nu \gamma^\mu = 2g^{\mu\nu} \quad , \quad \gamma_5^2 = 1 \quad , \quad \text{Tr}\{\gamma_5 \gamma^\mu \gamma^\nu\} = 0 \quad ,$$

$$g^{\mu\nu} = 0 \quad \mu \neq \nu \quad , \quad g^{00} = 1 \quad , \quad g^{ii} = -1 \quad i = 1, 2, \dots, D-1 \quad .$$

Platí

$$\text{Tr}\{\gamma^\mu \gamma^\nu\} = 4g^{\mu\nu} \quad , \quad \text{Tr}\{\gamma^\lambda \gamma^\mu \gamma^\nu\} = 0 \quad , \quad \text{Tr}\{\gamma^\mu \gamma^\nu \gamma^\alpha \gamma^\beta\} = 4(g^{\mu\nu} g^{\alpha\beta} + g^{\mu\beta} g^{\alpha\nu} - g^{\mu\alpha} g^{\nu\beta}) \quad ,$$

$$\gamma_\mu \gamma^\mu = D \quad , \quad \gamma_\mu \gamma^\alpha \gamma^\mu = (2-D)\gamma^\alpha \quad , \quad \gamma_\mu \gamma_5 \gamma^\mu = -D\gamma_5 \quad , \quad \gamma_\mu \gamma^\alpha \gamma^\beta \gamma^\mu = 4g^{\alpha\beta} + (D-4)\gamma^\alpha \gamma^\beta$$

a

$$\underline{a} \underline{b} + \underline{b} \underline{a} = 2a_\mu b^\mu \quad , \quad \underline{a} \underline{b} \underline{a} = -a_\mu a^\mu \underline{b} + 2a_\mu b^\mu \underline{a} \quad .$$

16. Hmotový a polarizační operátor.

16.1. Operátory.

Fotonový polarizační operátor

$$\frac{iP^{\mu\nu}(k)}{4\pi} \approx e^2 \int \text{Tr} \{ \gamma^\mu G(p) \gamma^\nu G(p+k) \} \frac{d^4 p}{(2\pi)^4}$$

a elektronový hmotový operátor

$$M(p) \approx -i e^2 \int \gamma^\mu G(p-k) \gamma^\nu D_{\mu\nu}(k) \frac{d^4 k}{(2\pi)^4} .$$

Přítom elektronový propagátor $G(p)$ je

$$G(p) = \lim_{\delta \rightarrow 0} \frac{\not{p} + m}{p_\mu p^\mu - m^2 + i\delta}$$

a fotonový propagátor $D_{\mu\nu}(k)$ je

$$D_{\mu\nu}(k) = \lim_{\delta \rightarrow 0} \frac{4\pi}{k_\mu k^\mu + i\delta} g_{\mu\nu} .$$

17. Invariantní účinný průřez.

Mějme dva svazky částic, které se srážejí. Počítejme v klidové soustavě částice 2 počet srážek v objemu dV za čas dt

$$dv = n_1 \sigma v_{rel} dt n_2 dV , \quad dv = A n_1 n_2 dV dt ,$$

kde v_{rel} je velikost rychlosti částice 1 v klidové soustavě částice 2, n_1 a n_2 jsou hustoty a konečně σ je účinný průřez. Veličiny dv a $dV dt$ jsou invarianty, musí tedy být invariantem také veličina $A n_1 n_2$, přičemž A musí v klidové soustavě jedné z částic přejít na $v_{rel} \sigma$. Máme

$$n dV = n_0 dV_0 \Rightarrow n = \frac{n_0}{\sqrt{1-v^2}} = n_0 \frac{\epsilon}{m}$$

a tedy

$$A n_1 n_2 = inv'^{\prime\prime} \Rightarrow A \epsilon_1 \epsilon_2 = inv' \Rightarrow A \frac{\epsilon_1 \epsilon_2}{p_{1\mu} p_2^\mu} = inv .$$

V klidové soustavě částice 2 je

$$A = v_{rel} \sigma , \quad p_2^\mu = (\epsilon_2 = m_2, \vec{p}_2 = 0) \Rightarrow p_{1\mu} p_2^\mu = \epsilon_1 \epsilon_2 \Rightarrow inv = v_{rel} \sigma$$

$$p_{1\mu} p_2^\mu = \frac{m_1}{\sqrt{1-v_{rel}^2}} m_2 \Rightarrow v_{rel} = \left(1 - \frac{m_1^2 m_2^2}{(p_{1\mu} p_2^\mu)^2} \right)^{1/2} .$$

Spojením vztahů dostáváme

$$\frac{dv}{dt} = \sigma n_1 n_2 dV \frac{\sqrt{(p_1 \cdot p_2)^2 - m_1 m_2}}{\epsilon_1 \epsilon_2} .$$

Účinný průřez dostaneme tedy z pravděpodobnosti přechodu za jednotku času

$$d\sigma = \frac{dw}{j} \quad , \quad j = \frac{\sqrt{(p_1 \cdot p_2)^2 - m_1 m_2}}{V \epsilon_1 \epsilon_2} \quad .$$

V těžišťové soustavě je $\vec{p}_1 = -\vec{p}_2 = \vec{p}$, a tedy

$$j = \frac{|\vec{p}|}{V} \left(\frac{1}{\epsilon_1} + \frac{1}{\epsilon_2} \right) = \frac{v_1 + v_2}{V} \quad ,$$

v souladu s obvyklou definicí hustoty toku.

18. Spinová matice hustoty.

Spinory vyhovují řešitelným (determinant je roven nule) soustavám algebraických rovnic

$$(\underline{p} - m)u(p) = 0 \quad , \quad (\underline{p} + m)u(-p) = 0 \quad .$$

Normujeme je tak, aby platilo

$$\bar{u}(p)u(p) = 2m \quad , \quad \bar{u}(-p)u(-p) = -2m \quad .$$

Ve standardní reprezentaci máme

$$u(p) = \begin{pmatrix} \sqrt{\epsilon + m} w(p) \\ \sqrt{\epsilon - m} (\vec{n} \cdot \vec{\sigma}) w(p) \end{pmatrix} \quad , \quad u(-p) = \begin{pmatrix} \sqrt{\epsilon - m} (\vec{n} \cdot \vec{\sigma}) w(-p) \\ \sqrt{\epsilon + m} w(-p) \end{pmatrix} \quad ,$$

$$\vec{n} = \frac{\vec{p}}{p} \quad , \quad w(p)^+ w(p) = w(-p)^+ w(-p) = 1 \quad .$$

V těchto výrazech jsou $w(p)$ a $w(-p)$ libovolné normované dvoukomponentové veličiny. Pro relativisticky sdružené výrazy dostáváme

$$\bar{u}(p) = \left(\sqrt{\epsilon + m} w(p)^+ \quad , \quad -\sqrt{\epsilon - m} w(p)^+ (\vec{n} \cdot \vec{\sigma}) \right) \quad ,$$

$$\bar{u}(-p) = \left(\sqrt{\epsilon - m} w(-p)^+ (\vec{n} \cdot \vec{\sigma}) \quad , \quad -\sqrt{\epsilon + m} w(-p)^+ \right) \quad .$$

Této volnosti můžeme užít pro vhodnou volbu vlnové funkce. Možnou volbou je

$$w(p)^{(\sigma=\frac{1}{2})} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \quad , \quad w(-p)^{(\sigma=\frac{1}{2})} = -\sigma_y w(p)^{(\sigma=-\frac{1}{2})^*} = \begin{pmatrix} i \\ 0 \end{pmatrix} \quad ,$$

$$w(p)^{(\sigma=-\frac{1}{2})} = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \quad , \quad w(-p)^{(\sigma=-\frac{1}{2})} = -\sigma_y w(p)^{(\sigma=\frac{1}{2})^*} = \begin{pmatrix} 0 \\ -i \end{pmatrix} \quad .$$

Platí

$$\sum_{\sigma} w(p)^{\sigma} w(p)^{\sigma+} = \sum_{\sigma} w(-p)^{\sigma} w(-p)^{\sigma+} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \quad .$$

Potom je

$$\sum_{\sigma} u(p)^{\sigma} u(p)^{\sigma+} = \underline{p} + m \quad , \quad \sum_{\sigma} u(-p)^{\sigma} u(-p)^{\sigma+} = \underline{p} - m \quad .$$

Spinová matice hustoty v čistém stavu je

$$\rho_{AB}(p) = u(p)_A \bar{u}(p)_B \quad ,$$

$$\text{Tr}\{\rho(p)\} = \sum_A u(p)_A \bar{u}(p)_A = \bar{u}(p) u(p) = 2m \quad .$$

Poněkud odlišně oproti běžné matici hustoty zde stopa není rovna 1. Matice hustoty v čistém i smíšeném stavu bude tedy splňovat rovnice

$$(\underline{p} - m) \rho(p) = 0 \quad , \quad \rho(p) (\underline{p} - m) = 0 \quad .$$

V čistém stavu je střední hodnota spinu

$$\langle \vec{s} \rangle = \frac{1}{2} \int \Psi^* \vec{\Sigma} \Psi d^3x = \frac{1}{4\epsilon} u(p)^* \vec{\Sigma} u(p) = \frac{1}{4\epsilon} \bar{u}(p) \gamma^0 \vec{\Sigma} u(p) =$$

$$\frac{1}{4\epsilon} \sum_A \sum_B \bar{u}(p)_A (\gamma^0 \vec{\Sigma})_{AC} u(p)_C = \frac{1}{4\epsilon} \text{Tr}\{\rho(p) \gamma^0 \vec{\Sigma}\} = \frac{1}{4\epsilon} \text{Tr}\{\rho(p) \gamma^5 \vec{\gamma}\} \quad .$$

Polarizační vektor v klidové soustavě označme $\vec{\zeta}$, platí tedy pro čistý stav $|\vec{\zeta}| = 1$, pro smíšený stav $|\vec{\zeta}| < 1$. Čtyřvektory v klidové soustavě jsou

$$p^\mu = (m, \vec{0}) \quad , \quad a^\mu = (0, \vec{\zeta})$$

a obecně tedy musí platit

$$p^\mu p_\mu = m^2 \quad , \quad a^\mu a_\mu = -|\vec{\zeta}|^2 \quad , \quad a^\mu p_\mu = 0 \quad .$$

Lorentzova transformace do laboratorní soustavy dává

$$a^0 = \frac{\vec{a} \cdot \vec{p}}{\epsilon} = \frac{\vec{\zeta} \cdot \vec{p}}{m} \quad , \quad \vec{a} = \vec{\zeta} + \frac{(\vec{\zeta} \cdot \vec{p}) \vec{p}}{m(\epsilon + m)} \quad .$$

Matice hustoty pro nepolarizovaný svazek bude mít tvar (musí obsahovat pouze impuls jako jedinou charakteristiku a splňovat dané rovnice)

$$\rho_n(p) = \frac{1}{2} (\underline{p} + m) \quad .$$

Pro obecný smíšený stav bude mít tvar

$$\rho(p) = \frac{1}{4m} (\underline{p} + m) \tilde{\rho}(\underline{a}) (\underline{p} + m) \quad ,$$

$$\tilde{\rho}(\underline{a} = 0) = 1 \quad , \quad (\underline{p} + m)^2 = 2m(\underline{p} + m) \quad .$$

Matice $\tilde{\rho}$ má lineárně záviset na čtyřvektoru \underline{a} . Napišme tedy

$$\tilde{\rho} = 1 - A \gamma^5 \underline{a} \quad .$$

Konstantu A určíme výpočtem střední hodnoty spinu v klidové soustavě

$$\rho(p) = \frac{m}{4} (1 + \gamma^0) (1 + A \gamma^5 \vec{\gamma} \cdot \vec{\zeta}) (1 + \gamma^0) = \frac{m}{2} (1 + \gamma^0) (1 + A \gamma^5 \vec{\gamma} \cdot \vec{\zeta}) \quad ,$$

$$\vec{\zeta} \equiv 2 \langle \vec{s} \rangle = \frac{1}{2m} \text{Tr}\{\rho \gamma^5 \vec{\gamma}\} = -\frac{A}{4} \text{Tr}\{(\vec{\gamma} \cdot \vec{\zeta}) \vec{\gamma}\} = A \vec{\zeta} \quad \Rightarrow \quad A = 1.$$

Z obecného vztahu

$$\underline{a} \underline{p} + \underline{p} \underline{a} = 2ap \quad (= 2a^\mu p_\mu)$$

plyne (protože $ap = 0$) možnost upravit matici hustoty na konečný tvar

$$\rho(p) = \frac{1}{2} (\underline{p} + m) (1 - \gamma^5 \underline{a}) \quad .$$

Zcela obdobně se odvodí

$$\rho(-p) = \frac{1}{2} (\underline{p} - m) (1 - \gamma^5 \underline{a}) \quad .$$

19. Polarizační matice hustoty.

V daném bodě prostoru je pro kvasimonochromatickou vlnu

$$\vec{E} = \vec{E}_0(t) e^{-i\omega t} \quad , \quad \vec{k} \cdot \vec{E}_0(t) = 0 \quad , \quad J_{\alpha\beta} = \langle E_{0\alpha} E_{0\beta}^* \rangle \quad ,$$

$$\vec{k} = (0, 0, k) \quad , \quad J_{\alpha\beta} = \begin{pmatrix} J_{xx} & J_{xy} \\ J_{yx} & J_{yy} \end{pmatrix} \quad , \quad J_{xx} + J_{yy} = J \quad .$$

Definujeme polarizační matici $\rho_{\alpha\beta}$ jako

$$\rho_{\alpha\beta} = \frac{J_{\alpha\beta}}{J} \quad , \quad \rho_{\alpha\beta} = \rho_{\beta\alpha}^* \quad , \quad \rho_{11} + \rho_{22} = 1 \quad .$$

Jako každou hermiteovskou matici dimenze 2 můžeme i polarizační matici zapsat jako

$$\tilde{\rho} = \frac{1}{2} (1 + \vec{\xi} \cdot \vec{\sigma}) \quad .$$

Čtyřrozměrnou matici vytvoříme pomocí polarizačních vektorů jako

$$\rho_{\mu\nu} = \sum_{a,b=1}^2 \tilde{\rho}_{ab} e_\mu^{(a)} e_\nu^{(b)*} \quad .$$

Ve vhodné kalibraci bude platit jednoduchý vztah

$$\rho_{\mu\nu} = -\frac{1}{2} g_{\mu\nu} + \vec{\xi} \cdot \sum_{a,b=1}^2 \vec{\sigma}_{ab} e_\mu^{(a)} e_\nu^{(b)*} \quad .$$

Polarizační matice se totiž při kalibrační transformaci změní jako

$$\rho_{\mu\nu} \rightarrow \rho_{\mu\nu} + k_\mu \chi_\nu(k) + k_\nu \chi_\mu^*(k) \quad .$$

Začneme-li třeba s vektory

$$k_\mu = (k, 0, 0, -k) \quad , \quad e_\mu^{(1)} = (0, -1, 0, 0) \quad , \quad e_\mu^{(2)} = (0, 0, -1, 0)$$

jsou potřebné funkce

$$\chi_0 = -\frac{1}{4k} \quad , \quad \chi_1 = \chi_2 = 0 \quad , \quad \chi_3 = -\frac{1}{4k} \quad .$$

Poznamenejme, že tento výhodný tvar polarizační matice hustoty neodpovídá příčné kalibraci. Obecně máme pro rozvoj potenciálu

$$\hat{A}_\mu(x) = \hat{A}_\mu^+(x) = \sqrt{4\pi} \sum_{\vec{k}} \sqrt{\frac{1}{2\omega_{\vec{k}}}} \sum_{\lambda=0}^3 \left[\hat{c}_{\vec{k},\lambda}^- e_\mu^{(\lambda)} e^{-ik_\mu x^\mu} + \hat{c}_{\vec{k},\lambda}^+ e_\mu^{(\lambda)*} e^{ik_\mu x^\mu} \right],$$

$$k_\mu k^\mu = \omega_{\vec{k}}^2 - |\vec{k}|^2 = 0, \quad ,$$

kde polarizační vektory jsou

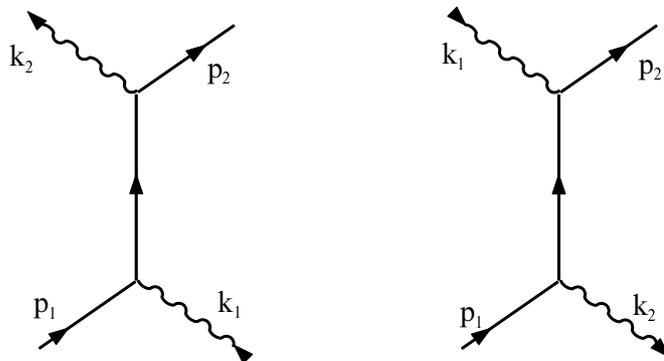
$$e_\mu^{(0)} = (1, 0, 0, 0), \quad e_\mu^{(i)} = (0, -\vec{n}_i), \quad \vec{n}_i \cdot \vec{n}_i = \delta_{ij}, \quad \vec{n}_3 = \frac{\vec{k}}{|\vec{k}|}.$$

Aby byla splněna Lorentzova podmínka, uvažujeme pak jen ty stavy, kdy skutečně

$$\frac{\partial}{\partial x^\mu} \hat{A}^\mu(x) | \Phi \rangle = 0 \quad \Rightarrow \quad (\hat{c}_{\vec{k},0} - \hat{c}_{\vec{k},3}) | \Phi \rangle = 0.$$

20. Comptonův rozptyl.

Příslušné Feynmanovy diagramy jsou

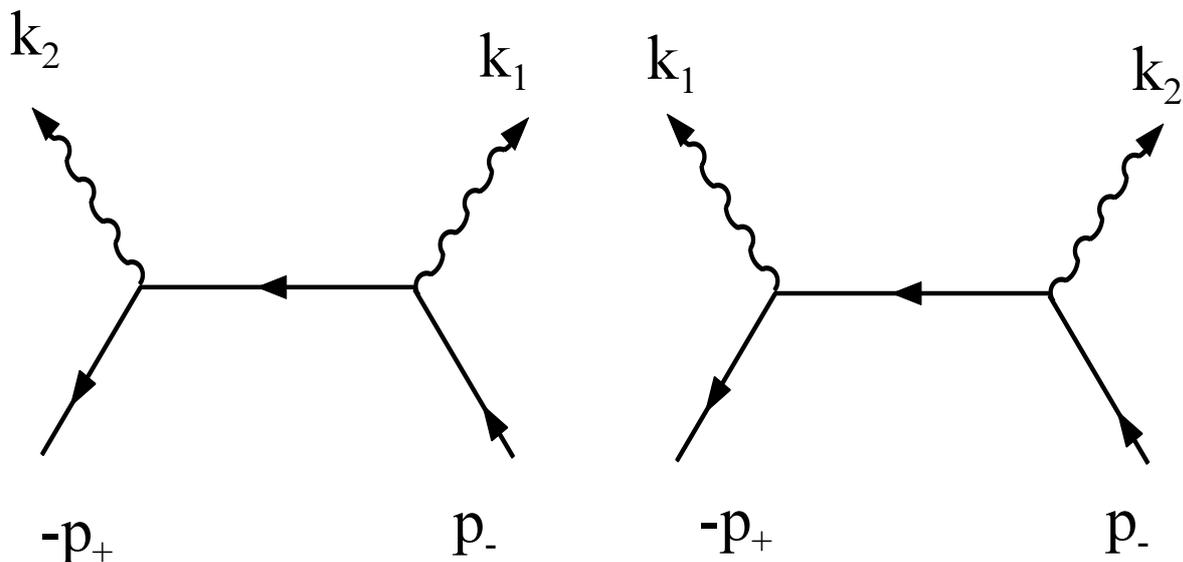

Z nich dostáváme pro element M matice výraz

$$\langle f | \hat{M} | i \rangle = -4\pi e^2 \bar{u}(p_2) \left(\underline{e}_2^* G(p_1 + k_1) \underline{e}_1 + \underline{e}_1 G(p_1 - k_2) \underline{e}_2^* \right) u(p_1).$$

21. Anihilace páru.

Feynmanovy diagramy jsou

Odpovídající výraz pro element M matice je pak

$$\langle f | \hat{M} | i \rangle = -4\pi e^2 \bar{u}(-p_+) \left(\underline{e}_2^* G(p_- - k_1) \underline{e}_1^* + \underline{e}_1^* G(p_- - k_2) \underline{e}_2^* \right) u(p_-) .$$

22. Spinové středování pro Comptonův rozptyl a anihilaci.

V obou případech je možno psát maticový element ve tvaru

$$M_{fi} = \sum_{A,B} \bar{u}_{fA} Q_{AB} u_{iB} = \bar{u}_f Q u_i .$$

Potom máme

$$M_{fi}^* = \left(\sum_{AB} \bar{u}_{fA} Q_{AB} u_{iB} \right)^* = \sum_{ABC} u_{fC} \gamma_{CA}^0 Q_{AB}^* u_{iB}^* =$$

$$\sum_{ABCDE} u_{iB}^* \gamma_{BD}^0 \gamma_{DE}^0 Q_{BA}^+ \gamma_{AC}^0 u_{fC} = \bar{u}_i \bar{Q} u_f ,$$

kde jsme využili vlastností $\gamma^0 \gamma^0 = 1$, $\gamma^{0+} = \gamma^0$ a označili $\bar{Q} = \gamma^0 Q^+ \gamma^0$. Můžeme teď psát

$$|M_{fi}|^2 = \bar{u}_f Q u_i \bar{u}_i \bar{Q} u_f = \text{Tr} \{ u_f \bar{u}_f Q u_i \bar{u}_i \bar{Q} \} .$$

Při Comptonově rozptylu bereme střední hodnotu přes spiny elektronu v počátečním stavu a součet přes spiny elektronu v koncovém stavu

$$\frac{1}{2} \sum |M_{fi}|^2 = 2 \text{Tr} \{ \rho_f Q \rho_i \bar{Q} \} ,$$

při anihilaci střední hodnotu přes spiny elektronu a střední hodnotu přes spiny positronu, je výsledný výraz dvakrát menší.

Přidejme výrazům indexy. Pro Comptonův rozptyl bude

$$Q = -4\pi e^2 e_{2\mu}^* e_{1\nu} \left(\gamma^\mu G(p_1 + k_1) \gamma^\nu + \gamma^\nu G(p_1 - k_2) \gamma^\mu \right)$$

a pro anihilaci

$$Q = -4\pi e^2 e_{2\mu}^* e_{1\nu} \left(\gamma^\mu G(p_- - k_1) \gamma^\nu + \gamma^\nu G(p_- - k_2) \gamma^\mu \right) .$$

Provedeme-li u Comptonova rozptylu střední hodnotu pro polarizaci fotonu v počátečním stavu a součet přes polarizace fotonu v koncovém stavu a u anihilace součet přes polarizace fotonů v koncovém vztahu, dostáváme pro oba případy stejný vztah

$$\langle |M_{fi}|^2 \rangle = \frac{1}{4} \sum \sum |M_{fi}|^2 = \rho_{1\nu\tau} \rho_{2\sigma\mu} \text{Tr} \{ \rho_f Q^{\mu\nu} \rho_i \bar{Q}^{\sigma\tau} \} ,$$

kde pro Comptonův rozptyl bude

$$Q^{\mu\nu} = -4\pi e^2 \left(\gamma^\mu G(p_1 + k_1) \gamma^\nu + \gamma^\nu G(p_1 - k_2) \gamma^\mu \right)$$

a pro anihilaci

$$Q^{\nu\mu} = -4\pi e^2 \left(\gamma^\mu G(p_- - k_1) \gamma^\nu + \gamma^\nu G(p_- - k_2) \gamma^\mu \right) .$$

Dále budeme uvažovat nepolarizované svazky, tedy

$$\langle |M_{fi}|^2 \rangle = \left[\frac{\pi e^2}{(p_1 k_1)(p_1 k_2)} \right]^2 \text{Tr} \left\{ (\underline{p}_2 + m) A_{\mu\nu} (\underline{p}_1 + m) \bar{A}^{\mu\nu} \right\} ,$$

$$A_{\mu\nu} = (p_1 k_2) \gamma_\mu (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 + m) \gamma_\nu - (p_1 k_1) \gamma_\nu (\underline{p}_1 - \underline{k}_2 + m) \gamma_\mu$$

pro Comptonův rozptyl a

$$\langle |M_{fi}|^2 \rangle = \left[\frac{\pi e^2}{(p_- k_1)(p_- k_2)} \right]^2 \text{Tr} \left\{ (\underline{p}_\pm - m) A_{\mu\nu} (\underline{p}_\pm + m) \bar{A}^{\mu\nu} \right\} ,$$

$$A_{\mu\nu} = (p_- k_2) \gamma_\mu (\underline{p}_\pm - \underline{k}_1 + m) \gamma_\nu + (p_- k_1) \gamma_\nu (\underline{p}_\pm - \underline{k}_2 + m) \gamma_\mu$$

pro anihilaci páru. Dále platí

$$\overline{\gamma^\mu \gamma^\nu \dots \gamma^\rho} = \gamma^\rho \dots \gamma^\nu \gamma^\mu \Rightarrow \bar{A}^{\mu\nu} = A^{\nu\mu} .$$

Uvážíme-li ještě zákony zachování $p_2 = p_1 + k_1 - k_2$ a $p_+ = -(p_- - k_1 - k_2)$, zvýší se ještě podobnost obou výrazů. Pro Comptonův rozptyl

$$\langle |M_{fi}|^2 \rangle = \left[\frac{\pi e^2}{(p_1 k_1)(p_1 k_2)} \right]^2 \text{Tr} \left\{ (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 - \underline{k}_2 + m) A_{\mu\nu} (\underline{p}_1 + m) A^{\nu\mu} \right\} ,$$

$$A_{\mu\nu} = (p_1 k_2) \gamma_\mu (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 + m) \gamma_\nu - (p_1 k_1) \gamma_\nu (\underline{p}_1 - \underline{k}_2 + m) \gamma_\mu$$

a pro anihilaci

$$\langle |M_{fi}|^2 \rangle = - \left[\frac{\pi e^2}{(p_- k_1)(p_- k_2)} \right]^2 \text{Tr} \left\{ (\underline{p}_\pm - \underline{k}_1 - \underline{k}_2 + m) A_{\mu\nu} (\underline{p}_\pm + m) A^{\nu\mu} \right\} ,$$

$$A_{\mu\nu} = (p_- k_2) \gamma_\mu (\underline{p}_\pm - \underline{k}_1 + m) \gamma_\nu + (p_- k_1) \gamma_\nu (\underline{p}_\pm - \underline{k}_2 + m) \gamma_\mu$$

Výraz pro anihilaci dostaneme z výrazu pro Comptonův rozptyl záměny $p_1 \rightarrow p_-$ a $k_1 \rightarrow -k_1$.

Budeme teď upravovat výraz pro stopu:

$$\text{Tr} \left\{ (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 - \underline{k}_2 + m) A_{\mu\nu} (\underline{p}_1 + m) A^{\nu\mu} \right\} =$$

$$(\underline{p}_1 \underline{k}_2)^2 \text{Tr} A_1 - (\underline{p}_1 \underline{k}_2) (\underline{p}_1 \underline{k}_1) (\text{Tr} A_2 + \text{Tr} A_3) + (\underline{p}_1 \underline{k}_1)^2 \text{Tr} A_4 \quad ,$$

kde

$$A_1 = (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 - \underline{k}_2 + m) \gamma_\mu (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 + m) \gamma_\nu (\underline{p}_1 + m) \gamma^\nu (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 + m) \gamma^\mu \quad ,$$

$$A_2 = (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 - \underline{k}_2 + m) \gamma_\mu (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 + m) \gamma_\nu (\underline{p}_1 + m) \gamma^\mu (\underline{p}_1 - \underline{k}_2 + m) \gamma^\nu \quad ,$$

$$A_3 = (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 - \underline{k}_2 + m) \gamma_\nu (\underline{p}_1 - \underline{k}_2 + m) \gamma_\mu (\underline{p}_1 + m) \gamma^\nu (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 + m) \gamma^\mu \quad ,$$

$$A_4 = (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 - \underline{k}_2 + m) \gamma_\nu (\underline{p}_1 - \underline{k}_2 + m) \gamma_\mu (\underline{p}_1 + m) \gamma^\mu (\underline{p}_1 - \underline{k}_2 + m) \gamma^\nu \quad .$$

S využitím vztahů

$$\gamma_\mu \gamma^\mu = 4 \quad , \quad \gamma_\mu \underline{a} \gamma^\mu = -2\underline{a} \quad , \quad \gamma_\mu \underline{a} \underline{b} \gamma^\mu = 4(\underline{a} \underline{b}) \quad ,$$

$$\gamma_\mu \underline{a} \underline{b} \underline{c} \gamma^\mu = -2\underline{c} \underline{b} \underline{a}$$

můžeme výrazy zjednodušit na

$$A_1 = 4 (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 - \underline{k}_2 + m) (4m^3 + 4m \underline{k}_1 \cdot \underline{p}_1 - 2m^2 \underline{p}_1 - 2m^2 \underline{k}_1 + \underline{k}_1 \underline{p}_1 \underline{k}_1) \quad ,$$

$$A_4 = 4 (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 - \underline{k}_2 + m) (4m^3 - 4m \underline{k}_2 \cdot \underline{p}_1 - 2m^2 \underline{p}_1 + 2m^2 \underline{k}_2 + \underline{k}_2 \underline{p}_1 \underline{k}_2)$$

a

$$A_2 = 4 (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 - \underline{k}_2 + m) (m^3 + m^2 \underline{k}_1 - m^2 \underline{k}_2 +$$

$$(m^2 + 2\underline{k}_2 \cdot \underline{p}_1 - 2\underline{k}_1 \cdot \underline{p}_1 + 2\underline{k}_1 \cdot \underline{k}_2) \underline{p}_1 - m \underline{k}_2 \underline{k}_1 + 2m \underline{p}_1 \underline{k}_1 - 2m \underline{k}_2 \underline{p}_1) \quad ,$$

$$A_3 = 4 (\underline{p}_1 + \underline{k}_1 - \underline{k}_2 + m) (m^3 + m^2 \underline{k}_1 - m^2 \underline{k}_2 +$$

$$(m^2 + 2\underline{k}_2 \cdot \underline{p}_1 - 2\underline{k}_1 \cdot \underline{p}_1 + 2\underline{k}_1 \cdot \underline{k}_2) \underline{p}_1 - m \underline{k}_1 \underline{k}_2 - 2m \underline{p}_1 \underline{k}_2 + 2m \underline{k}_1 \underline{p}_1) \quad .$$

Dále po roznásobení využijeme vztahů pro stopy

$$\text{Tr} \{ 1 \} = 4 \quad , \quad \text{Tr} \{ \underline{a} \} = 0 \quad , \quad \text{Tr} \{ \underline{a} \underline{b} \} = 4(\underline{a} \cdot \underline{b}) \quad , \quad \text{Tr} \{ \underline{a} \underline{b} \underline{c} \} = 0 \quad ,$$

$$\text{Tr} \{ \underline{a} \underline{b} \underline{c} \underline{d} \} = 4[(\underline{a} \cdot \underline{b})(\underline{c} \cdot \underline{d}) - (\underline{a} \cdot \underline{c})(\underline{b} \cdot \underline{d}) + (\underline{a} \cdot \underline{d})(\underline{b} \cdot \underline{c})]$$

a dojdeme k výrazům

$$\text{Tr}\{A_1\} = 32 \left[m^4 + m^2 (k_1 \cdot p_1) + (k_1 \cdot p_1)(k_2 \cdot p_1) \right] ,$$

$$\text{Tr}\{A_2\} = 16 \left[2 m^4 + m^2 (k_1 \cdot p_1) - m^2 (k_2 \cdot p_1) \right] ,$$

$$\text{Tr}\{A_3\} = 16 \left[2 m^4 + m^2 (k_1 \cdot p_1) - m^2 (k_2 \cdot p_1) \right] ,$$

$$\text{Tr}\{A_4\} = 32 \left[m^4 - m^2 (k_2 \cdot p_1) + (k_1 \cdot p_1)(k_2 \cdot p_1) \right] .$$

Celkový výsledek pro Comptonův rozptyl je tedy

$$\langle |M_{fi}|^2 \rangle =$$

$$2[4\pi e^2]^2 \left[\left(\frac{m^2}{(k_1 \cdot p_1)} - \frac{m^2}{(k_2 \cdot p_1)} \right)^2 + 2 \left(\frac{m^2}{(k_1 \cdot p_1)} - \frac{m^2}{(k_2 \cdot p_1)} \right) + \frac{(k_1 \cdot p_1)}{(k_2 \cdot p_1)} + \frac{(k_2 \cdot p_1)}{(k_1 \cdot p_1)} \right] .$$

a záměnou proměnných pro anihilaci

$$\langle |M_{fi}|^2 \rangle =$$

$$2[4\pi e^2]^2 \left[- \left(\frac{m^2}{(k_1 \cdot p_-)} + \frac{m^2}{(k_2 \cdot p_-)} \right)^2 + 2 \left(\frac{m^2}{(k_1 \cdot p_-)} + \frac{m^2}{(k_2 \cdot p_-)} \right) + \frac{(k_1 \cdot p_-)}{(k_2 \cdot p_-)} + \frac{(k_2 \cdot p_-)}{(k_1 \cdot p_-)} \right] .$$

Pro Comptonův rozptyl píšeme pro pravděpodobnost přechodu za jednotku času

$$dw =$$

$$(2\pi)^4 V \delta^{(4)}(p_2 + k_2 - p_1 - k_1) \frac{\langle |M_{fi}|^2 \rangle}{(2\epsilon_1 V)(2\omega_1 V)(2\epsilon_2 V)(2\omega_2 V)} \frac{V d^3 \vec{p}_2}{(2\pi)^3} \frac{V d^3 \vec{k}_2}{(2\pi)^3}$$

a pro anihilaci

$$dw =$$

$$(2\pi)^4 V \delta^{(4)}(k_1 + k_2 - p_+ - p_-) \frac{\langle |M_{fi}|^2 \rangle}{(2\epsilon_+ V)(2\epsilon_- V)(2\omega_1 V)(2\omega_2 V)} \frac{V d^3 \vec{k}_1}{(2\pi)^3} \frac{V d^3 \vec{k}_2}{(2\pi)^3}$$

Pro diferenciální účinný průřez máme

$$d\sigma = \frac{1}{32\pi^2} \delta^{(4)}(p_2 + k_2 - p_1 - k_1) \frac{\langle |M_{fi}|^2 \rangle}{\epsilon_2 \omega_2 (p_1 \cdot k_1)} d^3 \vec{p}_2 d^3 \vec{k}_2$$

pro Comptonův rozptyl a

$$d\sigma = \frac{1}{32\pi^2} \delta^{(4)}(k_1 + k_2 - p_+ - p_-) \frac{\langle |M_{fi}|^2 \rangle}{\omega_1 \omega_2 \sqrt{(p_- \cdot p_+)^2 - m^4}} d^3 \vec{k}_1 d^3 \vec{k}_2$$

pro anihilaci.

Pro výpočet zvolíme klidovou soustavu elektronu a impuls dopadající částice bude udávat směr osy z, bude tedy pro Comptonův rozptyl

$$p_1^\mu = (m, 0, 0, 0) \quad , \quad k_1^\mu = (\omega_1, 0, 0, \omega_1) \quad , \quad (k_1 \cdot k_2) = \omega_1 \omega_2 (1 - \cos \vartheta)$$

a pro anihilaci

$$p_-^\mu = (m, 0, 0, 0) \quad , \quad p_+^\mu = ((m^2 + p^2)^{1/2}, 0, 0, p) \quad ,$$

$$(p_+ \cdot k_2) = (m^2 + p^2)^{1/2} \omega_2 - p \omega_2 \cos \vartheta \quad .$$

Pro účinný průřez Comptonova rozptylu dostáváme

$$d\sigma = e^4 \delta(\epsilon_2 + \omega_2 - m - \omega_1)$$

$$\left[\left(\frac{m}{\omega_1} - \frac{m}{\omega_2} \right)^2 + 2 \left(\frac{m}{\omega_1} - \frac{m}{\omega_2} \right) + \frac{\omega_1}{\omega_2} + \frac{\omega_2}{\omega_1} \right] \frac{\omega_2 d\omega_2}{m \omega_1 \epsilon_2} d\Omega \quad ,$$

$$\epsilon_2 = \left(m^2 + \omega_1^2 + \omega_2^2 - 2\omega_1 \omega_2 \cos \vartheta \right)^{1/2} \quad .$$

Pro účinný průřez dvoufotonové anihilace páru dostáváme

$$d\sigma = e^4 \delta(\omega_1 + \omega_2 - m - (m^2 + p^2)^{1/2})$$

$$\left[- \left(\frac{m}{\omega_1} + \frac{m}{\omega_2} \right)^2 + 2 \left(\frac{m}{\omega_1} + \frac{m}{\omega_2} \right) + \frac{\omega_1}{\omega_2} + \frac{\omega_2}{\omega_1} \right] \frac{\omega_2 d\omega_2}{m p \omega_1} d\Omega \quad ,$$

$$\omega_1 = \left(p^2 + \omega_2^2 - 2p\omega_2 \cos \vartheta \right)^{1/2} \quad .$$

Diracova funkce dává

$$\omega_2 = \frac{m\omega_1}{m + \omega_1(1 - \cos \vartheta)} \Rightarrow \lambda_2 - \lambda_1 = 2\pi \frac{\hbar}{mc} (1 - \cos \vartheta)$$

a

$$\omega_2 = m \frac{m + (p^2 + m^2)^{1/2}}{m + (p^2 + m^2)^{1/2} - p \cos \vartheta} \quad .$$

Při integraci delta funkce potřebujeme dále výrazy

$$\epsilon_2 \frac{d(\epsilon_2 + \omega_2)}{d\omega_2} = \epsilon_2 + \omega_2 - \omega_1 \cos \vartheta = m + \omega_1(1 - \cos \vartheta) = m \frac{\omega_1}{\omega_2}$$

a

$$\omega_1 \frac{d(\omega_1 + \omega_2)}{d\omega_2} = \omega_1 + \omega_2 - p \cos \vartheta = m + (p^2 + m^2)^{1/2} - p \cos \vartheta =$$

$$m \frac{m + (p^2 + m^2)^{1/2}}{\omega_2} \quad .$$

Takto dostáváme pro účinný průřez Comptonova rozptylu

$$d\sigma = r_e^2 \left[\frac{\omega_1}{\omega_2} + \frac{\omega_2}{\omega_1} - \sin^2 \vartheta \right] \left(\frac{\omega_2}{\omega_1} \right)^2 d\Omega \quad , \quad \frac{\omega_2}{\omega_1} = \frac{mc^2}{mc^2 + \hbar \omega_1 (1 - \cos \vartheta)} \quad .$$

a pro účinný průřez dvoufotonové anihilace páru

$$d\sigma = r_e^2 \left[\left(\frac{p}{\omega_1} \right)^2 \sin^2 \vartheta + \frac{\omega_1}{\omega_2} + \frac{\omega_2}{\omega_1} \right] \frac{\omega_2^2}{p(m + (p^2 + m^2)^{1/2})} d\Omega \quad ,$$

$$\frac{\omega_2}{\omega_1} = \frac{m}{(p^2 + m^2)^{1/2} - p \cos \vartheta} \quad .$$

Klasický poloměr elektronu je

$$r_e = \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0 m c^2} \quad .$$